

Abba Hillel Silver Collection Digitization Project

Featuring collections from the Western Reserve Historical Society and
The Jacob Rader Marcus Center of the American Jewish Archives

MS-4787: Abba Hillel Silver Papers, 1902-1989.

Series VIII: Scrapbooks, 1902-1964, undated.

Sub-series A: Clippings Scrapbooks, 1902-1964, undated.

Reel
230

Box
105

Folder
46

Clipping scrapbook, 1947 March-April.

Part 1
Jan. - Feb.
1947

AHS returns from Zionist Congress in Basle; further reports.
Rabbi Wise resigns from ZOA post.
Palestine rally, Manhattan Center, Jan. 6.
ZOA mobilization rally, Chicago, Jan. 25.
Extraordinary Zionist conference, Washington, Feb.,
U.N. to take up Palestine question.
Zionists denounce Bevin.

Part 2
Mar.-Apr.
1947

AHS flies to Palestine to confer with Jewish Agency leaders.
Jewish Agency asks to participate in U.N. discussion on
Palestine.
U.N. session begins, Apr. 28.

Part 3
May
1947

AHS speaks before U.N. General Assembly, May 7, 1947, for
Jewish Agency; Henry Cattani for Arabs.
Moshe Shertok; Arab representatives; May 12, 1947.
U.N. appoints committee of inquiry.

see also V. XXI-d

Part 4
June-Sept.
1947

Continuation of reports of U.N. hearings.
AHS calls for American help for Palestine.
ZOA convention, New York, July 3, 1947; Emanuel Neumann elected
president.
Protest meeting, "Exodus 1947", Madison Square Park, July 24.
AHS sails for Europe, Aug. 17.
World Zionist Actions Committee meets at Zurich, Aug. 28.
AHS returns, Sept. 10.
U.N. establishes Ad Hoc Committee on Palestine, Sept. 17.
Britain ready to give up Palestine rule, Sept. 27.

Part 5
Oct.-Dec.
1947

AHS before Ad Hoc Committee of U.N., Oct. 1; accepts partition
reluctantly.
U.S. backs partition plan.
AHS granted leave of absence from Temple, through most of 1948.
National Conference for Palestine, Washington, Oct. 17.
U.N. votes for partition, Nov. 29.
Zionist rally, Manhattan Center, Dec. 2.
Victory rally in Cleveland, Severance Hall, Dec. 7.
Farewell dinner, New York, Dec. 29.

Militant U. S. Jews Behind Back-to-Palestine Movement

THE CLEVELAND PRESS, March 1, 1947

By WALLACE R. DEUEL

Press-Chicago Daily News Wire
WASHINGTON, D. C., March 1
—What must the world's Jews do to be saved—to survive?

Would it help them to turn Palestine into a Jewish state, or would that make matters worse?

If it would help, what is the best way to go about creating such a state?

Are present Zionist tactics too extreme? Are they doing the Jews themselves more harm than good?

These questions tormented Jews all over the world today as the ghastly tragedy in Palestine spread and festered like a gangrened wound.

Tension Mounts

There was new discussion of these questions among Jews here today, and new anguished soul-searching as the tension in the Holy Land rose to almost unbearable heights.

Here is the story of these discussions and these soul-search-

ings, and of the disagreements among leading American Jews to what the Jews need to do to be saved.

American Jews, like most others, are divided into two main groups on the Palestine question—Zionists and non-Zionists.

Organized active Zionists far outnumber organized active non-Zionist Jews.

Cradle of People

Zionists believe that world Jewry's salvation, and even survival, depend on turning Palestine into a Jewish state. They believe that Jews all over the world will be safe and respected by others only if the Jewish people have their own country.

Non-Zionist Jews think of Palestine as the cradle of their people and their faith. But they also believe that setting up a Jewish state in Palestine would harm, not help, world Jewry. For Palestine could only hold a small proportion of all the world's Jews—and most

Jews don't want to go to Palestine at all.

The basic cleavage among Zionists is between moderates and militants.

The Zionists themselves call these two wings the "minimalists" and the "maximalists."

All Zionists agree on the goal they seek to achieve—the setting up of a Jewish state in Palestine. The two wings disagree, however, on the methods that should be used.

The moderates believe that the Zionist movement should take it slow and easy.

There is no time to take it slow and easy, the militants say—and even if there were all the time in the world, slow, peacable and legal methods would never succeed.

U. S. Jews Militant

The militants now dominate the world Zionist movement. The outstanding militant leaders are American Jews. Chief among them

is Rabbi Abba Hillel Silver of Cleveland.

Rabbi Silver and other militant leaders have mapped out strategy to use Zionist Jewish influence in the United States to induce the American Government to make the British government turn over Palestine to the Jews.

At the same time, the Zionists have undertaken to force Britain's hand in the Holy Land. They are doing this by helping Jews from all over central and eastern Europe to make their way to Palestine with or without entry permits.

Claim Key Votes

The United States is the only great power left in the world in which Jews can hope to exert effective political influence on the national government. Moreover, America can bring a certain amount of influence to bear on Britain.

Zionists claim they control enough votes in key districts to determine the balance of power

between the two major parties in six states—New York, Pennsylvania, Massachusetts, Illinois, Michigan and Ohio.

By control of these states the Zionists can sometimes decide the outcome of national elections, they assert.

Leaders of both parties are much impressed by these claims. They have vied with each other in bidding for the Zionist Jewish vote for 30 years.

Hitler's persecutions of the Jews created pressures which thus far have proven too much for Britain or anyone else to control.

This pressure came to a head within the World Zionists' Organization at its recent conference in Basel.

Militant American Jews took over control of the organization, replacing the moderates who had governed before.

Thus Rabbi Silver replaced Rabbi Stephen S. Wise as head of the U. S. branch of the World Zionist Executive and member of the exe-

cutive itself. In the same way, Emanuel Neumann, Rabbi Wolf Gold and Moshe Shertok all moved into new positions of power in the organization.

Under this new leadership, U. S. Zionists have adopted the militant tactics.

Zionists claim that they swung the votes which made possible the election of Senator Robert A. Taft, for example. It was primarily Rabbi Silver who won these deciding votes, they say.

One of the chief elements in certain Zionists' present planning is, therefore, the following calculation:

BRITAIN must bow to American wishes on Palestine if the United States insists.

THE ADMINISTRATION must bow to GOP wishes if the Republican majority in Congress insists.

THE SENATE majority will follow the leadership of Sen. Taft. SEN. TAFT will pay serious heed to Rabbi Silver.

ENTRY AID PLEDGED
BY ZIONISTS OF U.S.
ZOA Council Backs Palestine Action 'in Defiance of British'
—Hits Tie-Up on Greece
Special to THE NEW YORK TIMES
PITTSBURGH, March 2—A resolution pledging "support of the maximum resources of American Jewry" for continuance of "the stream of Jewish immigration into Palestine in defiance of the British blockade" was adopted here today at a special meeting of the National Administrative Council of the Zionist Organization of America. With 250 members from forty states present, the council also condemned the British request for American aid in Greece as inconsistent with what it called Britain's defiance of United States policy in respect to Palestine.

"Britain cannot, in the same breath, defy the American Government on Palestine and call upon us to rush to its assistance in Greece," the resolution stated. "British policy in the Middle East is a sorry mess and the situation should be dealt with by our Government not piecemeal, but as a whole. Palestine is as much a part of that situation as Greece." Speakers at the meeting urged a complete break in negotiations between the Jewish Agency for Palestine and the British Government. They also called upon the United States to use its influence in seeing that Britain carried out her obligations under the Palestine mandate and expressed doubt that Britain was serious in her announced plan to refer the Palestine issue to the United Nations. Dr. Moshe Shertok, Palestine member of the World Zionist Executive, asserted that British Foreign Secretary Bevin would reject United Nations recommendations as he had those of the Anglo-American committee of inquiry if they did not meet his "desire to strangle the progress of Zionism."

Dr. Abba Hillel Silver, president of the Zionist Organization of America, urged that the United States use its weight to see that Britain carried out the mandate. The council resolution asked the United Nations to pass an American decision to the same effect. The Council adopted a mobilization plan to increase membership in the Zionist Organization of America. It elected as new members of the National Executive of the organization Dr. S. Margoshes of New York, Alex Lowenthal of Pittsburgh and Dr. Morton J. Robins of Nashua, N. H.

Assertions that militant U. S. Jews were behind the back-to-Palestine movement were denied today by Rabbi Abba Hillel Silver, head of the Temple and world leader of Zionism. Rabbi Silver issued a statement, addressed to the editor of The Press, in which he replied to an article by Wallace R. Deuel in The Press Saturday. "Deuel is clearly in error if he believes that the outstanding militant leaders are American Jews," Rabbi Silver said. "The outstanding militant leaders are today in Palestine." Rabbi Silver's statement also denied several other charges contained in Deuel's article. Because Rabbi Silver was mentioned by name, and because of the intense interest in the entire question, his statement is printed herewith in full:

eve as
Palestine

U. S. IS UNDECIDED ON PALESTINE TALK

Withholds Assent for Special
U. N. Session—Zionists Plan
World-Wide Lobbying

Special to THE NEW YORK TIMES.
LAKE SUCCESS, N. Y., March 5.—The United States has not yet agreed to the proposal that the United Nations authorize a special committee to begin studying the Palestine question before the General Assembly meets in Flushing Meadows next September.

The four other great powers have already agreed in principle to the suggestion, made by Secretary General Trygve Lie as a means of avoiding the expense of holding a special session of the Assembly this spring or summer. It is understood that the United States will support the original British proposal to refer Palestine to the Assembly but that no decision has been reached in Washington on the mechanics involved. Mr. Lie has suggested that, since the Assembly would refer the Palestine question to its political committee, time would be saved if the fifty-five members gave their authorization in advance of the session.

The United Nations' Charter does not directly authorize such a procedure, and this week Mr. Lie has been consulting the Big Five's representatives to determine whether they would approve. The hesitation of the United States is taken as an indication of the importance that the State Department attaches to the decision on our future in the Mediterranean countries.

Zionists Plan Global Lobbying

Special to THE NEW YORK TIMES.
LONDON, March 5.—British representatives of the Jewish Agency for Palestine, the operating agency for the World Zionist Organization, leave here tomorrow for a Palestine meeting where they will help to map a technique for lobbying on a global scale.

The agency has decided to work out at next week's sessions the types of appeals that it will make to India, South Africa, Australia and other members of the United Nations to win support for the Zionist viewpoint when the General Assembly meets in September. According to the agency's spokesmen here tonight the British delegation and the American representatives now on their way to Palestine will argue that an independent state for Jews in Palestine is a definite possibility. The agency hopes it can recruit support for its viewpoint from the Indians, who have so far leaned strongly to the Arab viewpoint, and from enough other nations to assure a vote supporting the Zionist program.

The agency's strategists believe they already have the support of the United States and can get backing from the Soviet Union. They count also on Latin-American backing, since most South and Central American nations have shown sympathy for Zionist objectives. Zionists have abandoned hope for any immediate British decision to increase the present limit of 1,500 Jewish immigrants to Palestine a month. Officials expect now that the decision on the immigration problem, with the entire interim policy, will be held up until Foreign Secretary Bevin has returned from the Foreign Ministers' conference.

Meeting to Start Monday

Special to THE NEW YORK TIMES.
JERUSALEM, March 6.—The full meeting of the Jewish Agency's executive, which will consider Palestine's plight under British martial law as well as Zionist tactics for the United Nations, will probably begin next Monday.

פגישת ד"ר חיים ווייצמן עם נציגי הרבנות, הכלכלה והצבור

בהמשך הדיונים הגדולים שד"ר ווייצמן הוא עכשיו לא יותר מאורח ואין לו כל סמכות רשמית, ושאל בשם מי הוא יכול לייצג את הישוב בפני השלטונות העליונים הרב טולידאנו, בדבר הכרעה שלו לד"ר ווייצמן ציין שד"ר ווייצמן הוא האישיות היחידה שיכולה לייצג את הישוב בשעות הקשות העוברות עליו והציע להקים ועדה עליונה לשעת חירום כראשותו של ד"ר ווייצמן.

לסיום מסר ד"ר ווייצמן על הקשר ש"קיים בינו לבין הסוכנות היהודית באמצעות מר אל קפלן. היום או שחר אני עומד להפגש עם מר קפלן. אחריו בינתיים באופן יסודי על המצב ובעיותיו. יום שבת הוא יום טוב למחשבות ורעיונות ואנצל את שבת זו ואני הושב להפגש אתכם שוב ביום א' כדי להשקיף בדיונים שהתחלנו. — בקלם אלו נספר ד"ר ווייצמן סן הנוכחים.

אחרי לטען שההרים הקיימים בעיר הלאבים פגישתו בהשתתפות נציגי הגורמים הכלכליים, כפי אישים פוליטיים, הרבנים הראשיים של תל אביב הרב אונטרמן והרב טולידאנו, לפגישתו זו הוזמן גם ד"ר חיים ווייצמן לשם הקמת קשר בינו ובין חלק מהישוב הנמצא באזור הנצור. מטרת הפגישה הייתה בעיקר אינפורמטיבית והייתה להבהיר בפני ד"ר ווייצמן את המצב העכשווי של הישוב וצרותיו בשעת זו ובדגש על חלק הישוב הסובל מהתנאים העקובים רבים מהנאצים הבינו דעה שד"ר ווייצמן הוא האיש היחיד היכול להציג בפני הנציבים העליונים את הדרישות הגורליות לישוב בשעה זו. מר ו. ויזנביץ ואחרים הבינו את העוצמת לאישיותו של ד"ר ווייצמן והדגישו שזו אינה ההזדמנות הפריט בלבד אלא ההזדמנות של הישוב כולו.

Silver Faces Opposition
By Telephone From London
Copyright, 1947, New York Tribune Inc.
JERUSALEM, March 9.—Rabbi Abba Hillel Silver, chairman of American Zionists, will demand that the Jewish case in Palestine deliberations before the United Nations be represented by the American branch of the Jewish Agency, it was learned tonight. This demand will meet opposition when the Jewish Agency Executive convenes here on Wednesday. Control of Zionist strategy by American Jews at the U. N. will be resisted by delegates who still follow the policies of Dr. Chaim Weizmann, former president of the World Zionist Organization. Rabbi Silver will not arrive until

Wednesday. However, Daniel Frisch, chairman of the administrative council of the Zionist Organization of America, arrived last night with assurances that the American government and leaders of both political parties were friendly toward Zionist aspirations and were "not in the mind to sell us down the river." Frisch told the local press that American Jewry, which, he said, is 95 per cent behind the Jewish community here, will finance increased immigration to Palestine. He said America would never support the anti-Zionist cause. The meeting of the agency executive will be followed Sunday by a meeting of the World Zionist Action Committee.

CHURCHILL WANTS TIME LIMIT ON WITHDRAWING BRITISH TROOPS FROM PALESTINE

LONDON, March 6. (JTA)--The Labor Government was attacked in the House of Commons today by former Prime Minister Churchill for keeping more troops in Palestine than in India.

British policy in Palestine and India is incomprehensible if viewed together, he said. He pointed out that while British troops are to be evacuated from India within fourteen months, no time limit has been set for taking the troops out of Palestine where, he emphasized, Britain "has no real interest."

Commenting on the proposal of U.N. Secretary-General Trygve Lie that a Palestine committee be established which would make recommendations to the General Assembly, Dr. Nahum Goldmann today stated that the Jewish Agency would welcome the formation of such a committee, if it will help to expedite the solution of the Palestine problem. He added that the Agency is prepared to collect facts and documents for presentation to the Assembly.

"If the committee proposed by Lie will be created, the Agency looks forward to an opportunity to place the Jewish case before it," Dr. Goldmann said. "However, if the committee is merely a further delaying move resulting only in still another investigatory trip to Palestine, then the Jewish Agency sees no need for it."

British expenditures in Palestine over the last two years totalled 328 million dollars, all for military costs, Chancellor of the exchequer Sir Hugh Dalton disclosed today.

ZIONIST LEADERS LEAVE NEW YORK FOR PALESTINE TO ACTIONS COMMITTEE PARLEY

NEW YORK, March 6. (JTA)--Nine American members of the Zionist Actions Committee today left by plane for Palestine to attend a meeting of the Committee, which is being convened to consider the decision of the British Government to place the Palestine issue before the United Nations.

Several members of the executive of the Jewish Agency also left today by plane for Palestine to participate in the first plenary session of the new World Zionist Executive which is to take place in Jerusalem within a few days. They included Moshe Shertok and Dr. Moshe Sneh. Dr. Abba Hillel Silver is expected to fly to Jerusalem during the week-end.

An agency spokesman said today that four members of the executive were expected to arrive on Saturday or Sunday from the United States and two from Britain. Rabbis Abba Hillel Silver and Wolf Gold, Moshe Shertok and Moshe Sneh are coming from the United States and Dr. Nahum Goldmann and Berl Locker will come from Britain.

Bergson Coming Here
PARIS, March 5 (AP)—Peter H. Bergson, chairman of the Hebrew Committee of National Liberation, said today that he was leaving immediately for New York to seek intervention by the Security Council in the British handling of the Palestine situation. He said his committee would try to have one of the Council's eleven members formally request its intervention.

PALESTINE RULE ASSAILED

Rabbi Silver Criticizes British in Appeal to Acheson

Martial law in Palestine is part of a careful plan by the British to cause the economic strangulation of that country, Rabbi Abba Hillel Silver, chairman of the American Zionist Emergency Council, charged yesterday in a telegram to Acting Secretary of State Dean Acheson.

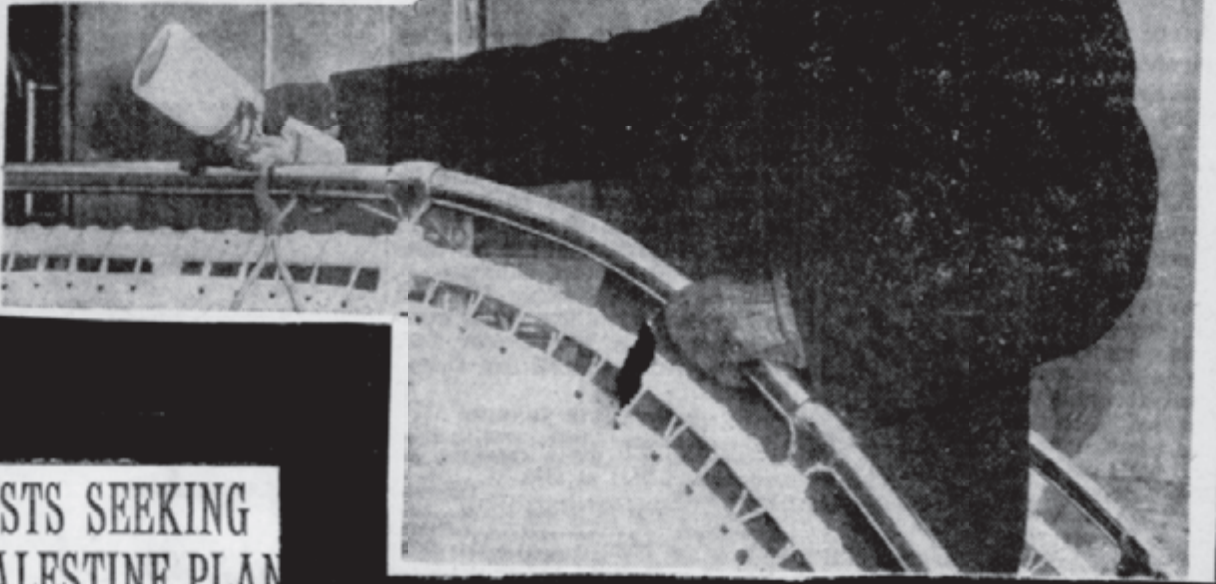
Rabbi Silver expressed hope that this Government would protest officially to Great Britain against its policy in Palestine. Martial law in Palestine is leading to the economic destruction of the peaceful Jewish population, he said.

"It is regrettable to every concept of fair play that while going through the motions of bringing the Palestine issue before the United Nations, the British Government uses the interval to pre-judge the issue by adhering to the stubborn enforcement of an illegal policy and by attempting to crush the Jewish National Home through economic pressure," Rabbi Silver said.

V. XXI pt.2

DESTINATION PALESTINE.
Pausing midbridge as he boarded a plane for New York yesterday afternoon, Rabbi A. H. Silver of the Temple smiled a farewell to friends at Cleveland Airport before taking off for his flight to Palestine, where he will participate in an executive committee meeting of the Jewish Agency on the Palestine situation.

PD 3-10-47

ZIONISTS SEEKING PALESTINE PLAN

Jerusalem Meeting to Work on Policy and Presentation to United Nations

By CLIFTON DANIEL
Special to The New York Times

JERUSALEM, March 13—After fifty years of existence the Zionist movement does not have a unified and detailed plan for Palestine to present to the United Nations.

To produce a program on which a substantial majority of the movement and of the Jewish population of Palestine can agree is the principal task of the executive of the Jewish Agency for Palestine, which is meeting here this week.

The Zionist general council will meet about Sunday. The executive's first session is scheduled for Wednesday, but may be postponed again because Rabbi Abba Hillel Silver, who was expected to arrive from America, was delayed in leaving.

Dr. Silver's adherents, who call themselves "maximalists," all propose that the executive and the general council base their position on the Biltmore program for "a Jewish state of Palestine" as distinguished from a Zionist state in Palestine and at the same time be ready to consider any fair and just proposal from any source.

Dr. Nahum Goldman arrived from London today, stopping to see Dr. Shaim Weizmann in Rehovoth. Moshe Shertok, who arrived on Saturday, conferred today with associates of the Labor party and later went to Tel Aviv.

Tactics Also a Agenda

Besides producing a policy, the executive will consider tactics. It must decide whether to offer its own plan to the United Nations, have it sponsored by the United States or some other country or await proposal from others. It must also create an organization to represent Zionism at the United Nations and conduct propaganda among the members of the General Assembly.

The American Zionists will propose that the American branch of the executive, with the cooperation of David Ben-Gurion, the executive's chairman, should represent the Zionist cause before the United Nations.

The same unresolved rivalries and political differences that plagued the Zionist congress in Basel last December will be carried into the executive's meeting. Roughly, the main dividing line lies between the moderate followers of Dr. Weizmann, a British subject, and the more activist followers of Dr. Silver, an American citizen.

Silver Going to Palestine
Dr. Abba Hillel Silver, president of the Zionist Organization of America and chairman of the American section of the Jewish Agency for Palestine, left La Guardia Field yesterday aboard an American Overseas Airlines plane to attend in Palestine a meeting of the executive of the Jewish Agency and also a meeting of the World Zionist Actions Committee.

Demand for Whole Fails

The Zionist congress asked once again for a Zionist state, although without specifying its extent. It rejected a motion that would have demanded all Palestine. The movement then fell back on a policy of willingness to consider partition if it were offered. Dr. Weizmann had specified in negotiations with the British Government that partition should provide for a "viable Jewish state in an adequate area of Palestine."

To reduce the desires of the majority of Zionists to the lowest common denominator, they appear to be substantially increased Jewish immigration and statehood in the largest possible portion of the country. The Revisionist minority and the armed extremists go far beyond that to demand the whole country and possibly Transjordan as well.

Daniel Frisch of Indianapolis, chairman of the administrative council of the Zionist Organization of America and a member of the Zionist General Council, said tonight: "I am persuaded by consultations and assurances obtained, backed by overwhelming Jewish as well as non-Jewish sentiment, that the United States Government will never give its consent to a solution of the Palestine problem which would tend to rob the Jewish people of its only path leading to rehabilitation and life." He expressed doubt that the Palestine case would ever reach the United Nations.

U. N. Sets Up Palestine Group

LAKE SUCCESS, N. Y., March 10—Trygve Lie, Secretary General of the United Nations, has established a combined group within the secretariat to study the Palestine question, it was learned today.

Experts from the trusteeship department and the legal department are to join the staff already working on the problem in the department of Security Council affairs. The secretariat group is to review the actions already taken, study the legal status of the Palestine mandate as given to Britain by the League of Nations and prepare documents to help the United Nations reach a new solution of the question when Britain presents it.

Off for Palestine Talks

Herald Tribune—Acme
Rabbi Abba Hillel Silver, president of the Zionist Organization of America, waiting to board a Trans World Airline plane at La Guardia Field yesterday.

Silver Flies for Session in Palestine Tomorrow

Rabbi Abba Hillel Silver, president of the Zionist Organization of America and chairman of the American section of the Jewish Agency for Palestine, left La Guardia Field at 1 p. m. yesterday on board a Trans World Airline plane for Palestine to attend an emergency meeting of the agency.

A dispatch from Jerusalem said the opening session of the Jewish Agency Executive will be held there Thursday.

Rabbi Silver called the British proposal to refer the Palestine question to the United Nations "another of the procrastinating devices at which Mr. Bevin (Ernest Bevin, British Foreign Secretary) is so expert."

«המשכת ההעפלה וההתנגדות»

תובע ד"ר סילבר במסכת עיתונאים בירושלים

יש להמשיך בהתנגדות למדיניות הבלתי חוקית והבלתי נכונה שאמשיך יותר ויותר אנשים עולים — הכריז אמש ד"ר אבא הלל סילבר, חבר הנהלת הסוכנות.

הישוב אינו צריך להרתע ממצב צבאי או ממצבי עוצר, הוסיף ד"ר סילבר.

ד"ר אבא הלל סילבר ענה אמש לשאלות של עיתונאים במלון "עדן". הוא אמר שאינו חושש למשבר או פילוג בישיבת המליאה של הנהלת הסוכנות בשאלת הגשת העניין הציוני לאו"ם או בשאלות המאבק בארץ. הקו הרשומי של הסוכנות הוא זה שנתקבל כמאזל רק הועה-הם הציוני רשאי לשנות משהו בהחלטותיו של הקונגרס.

אין שום ספק שהעניין הציוני יתכנס והשאלה היא רק מתי. יש מבקשים את כינוסו מיד ויש סבורים שצריך עוד לחכות זמן מה. שום שהמצב משתנה מיום ליום. יש לחכות להתגבשות מה של החומר המדיני ההיוול החודש.

מאמר עליו לתבוע את הגשמת המאני דאט. בסיסו המשפטי הבינלאומי הוא המאנדט, שאושר על ידי 52 המדינות

גנרל מארשאל, מיניסטר החוץ החדש של ארצות הברית, העיד את עדותו הידועה בשנות המלחמה בפני ועדת הסנאט, שלא תדון בעניני הציונות לא מתוך התנגדות לציונות, כל ענין העדות בא לא מתוך יומה שלו אלא לפי דרישה של הנשיא רוזוולט ויו"ר ועדת הסנאט לעניני חוץ. בהשפעתם העיד גנרל מארשאל מה שהעיד, כפי שיאה להייל נאמן, כשדורש ממנו מצביאו הראשי, הנשיא. גנרל מרשל עצמו אמר זאת לד"ר סילבר.

רדיו
מרלי
פאר התעשייה הרדיופונות
מא. 0-4-12-5

SILVER SEES U. S. HELPING ZIONISTS

Arriving in Jerusalem, He Predicts Further Aid on Basis of New Policy

By CLIFTON DANIEL
Special to The New York Times

JERUSALEM, March 13—Rabbi Abba Hillel Silver, leading American member of the executive of the Jewish Agency for Palestine, said on his arrival today that the United States Government "might be prepared to go a little further" in its policy on Palestine now that it was taking a greater interest in the Middle East and proposing to make large loans to Greece and Turkey.

Members of the executive, which meets tomorrow to consider the internal plight of Palestine's Jewish community and the presentation of the Zionist case to the United Nations, received a "peace offer" today from the Stern gang. In separately addressed typewritten letters the gang said: "If you agree to a policy of complete non-cooperation with the British Government we shall suspend our active operations until the United Nations considers the Palestine case."

Nothing was heard from the Ir-gun Zvai Leumi, the largest and most active terrorist group, which is almost entirely responsible for the recent series of attacks on the British.

Attacked in Hebrew Press

Members of the executive coming from Europe and the United States were attacked by a minority of the Hebrew press for allegedly having lost control of the Palestine situation. The widely read middle-class liberal newspaper,

Haaretz asserted that the Palestine Government "does not seriously consider" the agency's representations, the terrorist groups "mock" it and the agency is "not the master but the victim of events. As long as we do not fight terrorism effectively, our political activities will probably not be crowned with success," Haaretz said.

Describing the Jewish community as being "at a loss" as a result of the blindness of its leadership, Mishmar, the organ of the Socialist and anti-terrorist Young Guards Movement, said the executive must consider, first, how to regain the political initiative from the terrorists and, second, how to present the Zionist case to the United Nations so that better results would be achieved.

Dr. Silver said the Zionist movement had repeatedly declared itself against bloodshed as a political weapon but the "basic cause of terrorism is the closed doors of Palestine and the basic solution is opening the doors of Palestine." Martial law, he added, "does not meet the threat of an underground movement," and, whatever its intent, its effect seems to be the economic punishment of Palestine's Jews.

Reviews American Pledges

Saying he was "hopeful" of American aid in the United Nations, Dr. Silver reviewed past American commitments to Zionism. The Middle East, he said, "is a part of the world that you cannot treat piecemeal." If the American people have made up their minds to embark on a new policy of active participation in Middle-Eastern affairs, he continued, some of them will have to abandon the attitude that Palestine is none of their concern.

Dr. Silver declared that there was no "American line" in the Zionist movement. He rejected such appellations as "extremists, zealots and fanatics," which, he said, had been applied to some Zionists, including himself.

ZIONIST EXECUTIVE
IN CRUCIAL SESSION

Agency Heads to Draft Case
for U. N.—Shertok Assails
Bergson as 'Impostor'

110954
Special to THE NEW YORK TIMES
JERUSALEM, March 14—A wide survey of the Zionist movement's present political position in Palestine and the world's capitals occupied the first session of the Jewish Agency Executive in an emergency meeting today.

The meeting was held in the conference room of the vast American-style Hadassah Hospital on Mount Scopus. Probably at the next meeting on Sunday the executive will begin to consider the multitudinous and controversial details of presenting the Zionist case to the United Nations.

As the executive is empowered only to execute and not to make Zionist policy, the members discussed today the question of convening the Zionist General Council, which is the legislative body. A decision will be taken at a subsequent session.

The executive's problem is complicated by the fact that it is not known yet in what form the Palestine question will be presented to the United Nations by Britain and alternative policies may have to be adopted. Zionist leaders generally expect the United States to take the lead in proposing a solution if Britain does not.

Present at today's session was Dr. Jacob Robinson, former legal adviser to the Lithuanian Government and former United Nations counsel, but now associated with the World Jewish Congress. Dr. Robinson, who speaks fifteen or more languages, was brought here from the United States as an expert on international law and United Nations affairs.

The second item on the executive's agenda is the plight of the Palestine population under the double burden of Jewish terrorism and British repression and the challenge to the authority of official Zionist bodies from such groups as Irgun Zvai Leumi here and the Hebrew Committee of National Liberation abroad.

Moshe Shertok, member of the executive, who came here from the United States, in an interview today described Peter H. Bergson of the Hebrew Committee as an "impostor."

Mr. Bergson's organization, he said, is a "partnership of charlatans and dupes." The dupes, Mr. Shertok added, are such men as Ben Hecht and Louis Bromfield.

Mr. Shertok reported today on his talks with American and United Nations officials. Others reported on the situation in Palestine, developments in London and conversations with Polish officials.

David Ben Gurion, executive chairman, analyzed the results of conversations with the British Government and Foreign Secretary Bevin's speech committing the Palestine question to the United Nations. Rabbi Abba Hillel Silver reviewed activities in Washington and analyzed the political prospects of American Zionism.

The meetings are being held in the Hadassah Hospital to permit the attendance of Mr. Ben Gurion, who is suffering from thrombosis of the left leg.

סילבר: עדינו לבקש מאו"מ הגשמת המנדט
Mar 17, 1947

ד"ר אבא הלל סילבר ענה אמש לשאלות של עיתונאים במלון "ערד". הוא אמר שאינו חושש למשבר או מילוג בישיבת המליאה של הנהלת הסוכנות בשאלת הג' שיתוף הענין הציוני לאו"ם או בשאלות האם בק בארץ. הקו הרשמי של הסוכנות הוא זה שנתקבל בבאול. רק הנהלת הציוני רשאי לשנות משמו מהחלטותיו של הקונגרס.

אין שום ספק שההנהלה הציונית יתכנס, והשאלה היא רק מתי. יש מבקשים את כי נוסד מיד ויש סבורים שצריך עוד לחכות זמן מה. משום שהמצב משתנה מיום ליום. דעתו על היחסים בין הישוב ובין ממשלת ארץ ישראל היא שהישוב צריך להמשיך בהתנגדות למדיניות הבלתי חוקית ולהביא מספר רב ככל האפשר של אנשים עולים. הישוב אינו צריך להתעסק במצב.

ד"ר סילבר אמר כי היה שמח שכל ציוני ניל לסדר את ענין ארץ ישראל בצורה רצויה לנו עם אנגליה וארצות הברית כבלי שיגיע הענין לאו"ם. אר"ם הוא גוף שטרם יוצב. איננו יודעים עדיין מה סיי כי ואילו השפעות יהיו בו בעניני ארץ ישראל. חבר הלאומים היה לגבינו יותר מעוצב.

ההודעה על כניסתה של אמריקה לענין החרוזה התיכון יש לה ערך היסטורי.

ד"ר א. ה. סילבר, ד"ר נ. גולדמן, ד"ר הלל סילבר, ב. לוקר

ZIONISTS STUDY PLAN
FOR PETITION TO U. N.

Special to THE NEW YORK TIMES
JERUSALEM, March 18—The executive of the Jewish Agency for Palestine discussed today a plan to present Palestine's political issue to the United Nations Assembly. It set up a subcommittee to draft the plan.

The subcommittee brought together two Zionist leaders who were adversaries at the Basle congress last December. Dr. Abba Hillel Silver and Dr. Nahum Goldmann. Dr. Goldmann is an ardent sponsor of partitioning Palestine to obtain a Jewish state while Dr. Silver opposes partition.

The third member of the subcommittee is Moshe Shertok, Zionist labor leader, who returned here recently from missions to Paris, London and Washington. He obviously was chosen as a balance between Dr. Silver and Dr. Goldmann.

Zionist leaders are considering the best channels—presumably a friendly government—through which to bring their case before the United Nations.

Soldier Killed by Mine

JERUSALEM, March 19 (AP)—One soldier was killed and four were wounded tonight in northern Palestine when their jeep struck a mine, British authorities announced.

The attack came soon after Irgun Zvai Leumi sources said the Irgun had declared a temporary truce in its battle with the British, and other sources said the British Army was launching a good-will campaign to improve British-Jewish relations. Irgun sources asserted that the majority of Palestine Jews were solidly behind their extremist policies but Zionist leaders would soon be called on to hold a plebiscite on the issue of "terror or no terror."

Both Arabs and Jews have started detailed preparations to present their cases before the United Nations. The Zionist executive has appointed Moshe Shertok, Dr. Nahum Goldmann and Rabbi Abba Hillel Silver of Cleveland to handle its case. It was reported that Arab leaders were in Cairo conferring with the former Grand Mufti of Jerusalem, Haj Amin el Hussein, who is expected to appoint a similar panel.

Palestine Scenes: Jewish Agency Meeting; Wrecked Train

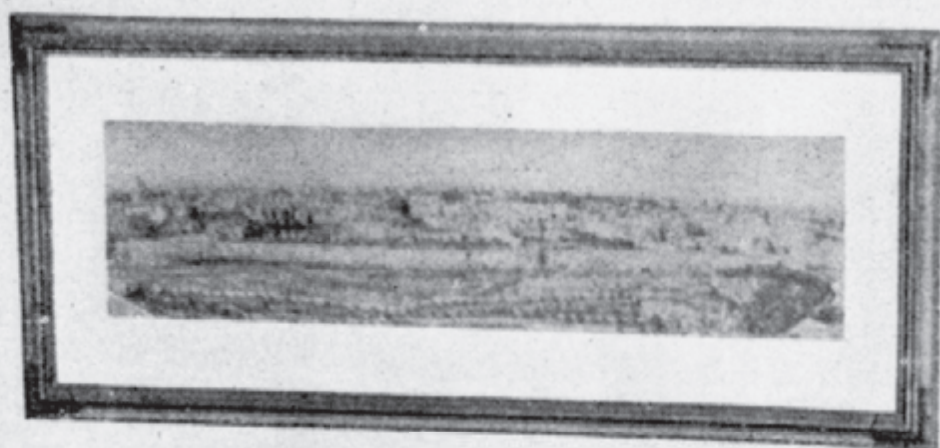

David Ben-Gurion (seated in wheelchair), chairman of the Jewish Agency Executive, presiding at a session of the body in Jerusalem's Hadassah Hospital where he is a patient. Rabbi Abba Hillel, of Cleveland, co-chairman of the Executive, is at the right

Wreckage of a freight train, derailed by explosives placed on the tracks, is strewn along the embankment near the Arab village of Beit Safafa, five miles south of Jerusalem

V. XXI pt. 2

„לא אנחנו הסתלקנו מן המנדט...“

אומר אבא הלל פילבר בהגיעו ירושלימה משמאלו: דניאל פריש מימין:
העתונאי ש. בן-ישראל, שליח ה„פורבוס“

באתי מניו-יורק לירושלים לשמוע מה בפיהם...

מאת שלמה בן-ישראל (שליחו המיוחד של הסוכרסט)

טלתי אנכי במכונית בדרך ירושלימה.

ובדרך הזהרתי:

סמלי הוא הדבר, שאת הערכתי המדינית של בן-גוריון שלחתי מעירה של רחב. איך יגנו בנו מדינאי העולם? הכרחי?

מאז עברה שנה והירדן שפך מים רבים אל תוך ים-המזות. במשך השנה נפגשתי עם בן-גוריון בבוסטון ובניו-יורק, בוואשינגטון ובלונדון. בפעם האחרונה ראיתי ביום סגריר וקר, עת ירד שלג לח משלולית שמי בית בריטניה. בן-גוריון, יחד עם עוד חברי הסוכנות, ישב במכונית רש"מית של משרד החוץ על מנת לנסוע לפגישה עם ארנסט בוויין. דומני, שזו היתה פגישה שלישית והאחרונה, ותוצאתה פגישה רשמית בטלגרמה בת מאתיים מילים ושלושה מעירו של בוויין...

עתה באתי ירושלימה ערב ישיבת הוועד הפועל הציוני ושוב הלכתי לראות את בן-גוריון ולש"אול מה בפיו.

בפיו... כי לא העזתי לשאול מה בלבו; את אשר מתהווה היום בלבם של מדינאי ישראל אנו יודעים.

מצאתיו בבית החולים "הרסה" שעל הר-הצופים. עתוני היום סביב כמה ספרים, תיק עם גזירות של ענינים פוליטיים שוטפים, ספר התנ"ך, משקפיו... בארוחתו לא נגע כלל. רק את הטט ששה.

האוויר ספוג ריח בית-חולים: ליזול, סמי-מרפא. מלבן הקירות נודף ריח של נקיון, את כסה נעים הוא לראות קירות לבנים, קירות ריקים, קירות נקיים, קירות בלי כרוזים...

חריצי קמטיו נתעמקו, נחלא מרירות מסביב לפה. שערו לבן כשהיה וגם עיניו מבריקות כמיד.

— מה בפך, אדוני?

הוא מחייך.

— הן אדם חולה אני... האם גם תרצה בראיון? הן רק לביקור באת...

— אבל ישיבת הוועד הפועל... אומות מאוחדות...

— ספר לי אתה מה נשמע בחוץ? היית בקפריסין? מה נשמע שם? איך מצב הרוח? ספר!

בעד החלונות הפתוחים חודרים ריחות הבושם של אביב יהודה ומרחוק, עטופי צעיק כחלחל מתנשאים הרי מואב מעבר לעיר רה של רחב, מעבר לים המלח ונחש הירדן המתפתל.

— בדיוק לפני שנה ישבנו

את אשר אמר לי אז בן-גוריון טלגרפתי מיריחו אל עתוני בניו-יורק, ובשעה שדבריו של המדינאי העברי נישאו על גלי האתר במרחבי הסטראטוספירה — טול-

בן-גוריון לפני שנה, בשבתני על שפת ים-המלח ופנינו אל הרי מואב. זה היה בשבת, יומיים לפני פתיחת החקירה של הוועדה האנגלו-אמריקאית.

העתונאי אינו שואל אף פעם "מה מתהווה בלבך, אדוני?"

דרכו של העתונאי לשאול: "מה יש בפיך?"

ושאלה זו שאלתי את דוד

למעלה:

דוד בן-גוריון, על מטת חליו ב"הרסה", על הר הצופים, משיב לשאלות העתונאי שלמה בן-ישראל.

פוטו: ס. גולדמן

למטה:

שליח הסוכרסט הניו-יורקי לא החמיץ את ההזדמנות וערך ביקור גם אצל הגברת בן-גוריון, שמחך שיתוף פעולה הדוק עם בעלה, חתה גם היא.

פוטו: ס. גולדמן

שם, בקליה... הזוכר אתה?
מה יש בפיך היום, אדוני?

לא חשוב מה אמר. לא הכל צריך ואפשר לפרסם. אך משפט אחד אשים בפיו בדיוק כפי שאמר. חבל רק שלא אוכל למסור ולתאר את הבעת פניו בשעה שאמר את דבריו אלה:

— תהיה לנו מדינה עברית. היא קום תקום!

עיניו הבריקו באור מיוחד, אור הבטחון והאמונה. רק מר גולד מאן, צלם "העולם הזה", וא"נבי, היינו עדים לברק מיסטי זה. רק אנו והקירות הלבנים של בית החולים.

בהפרדנו מאתו אמרתי:

— תמסור דרישת שלום לפור לה, בשמי.

— אולי תמסור אתה לה שלום בשמי — חייך — היא נמצאת בבית החולים, שם!

והוא הצביע בידו על התקרה.

עלינו לקומה השניה ומצאנו את הגברת בג'וריון במטה. כפות ידיה נתונות בתחושות של צמר. דלקת הפרקים.

לפני שנה, בקליה, נמצאה עם בעלה, בבוסטון, ניו-יורק וואשינגטון, מצאתיה ליד בעלה, עתה הלכה אחריו גם אל בית החולים.

— הגך נאמנה לבעלך — אמרתי. והיא חייכה. גם האחות בחדר חייכה. גם החולה, במטה הסמוכה, חייכה...

עולמנו היהודי הוא קצת עקום. בעל מום הוא.

העולם הגדול גם הוא היה לב-על מום. היה זמן ואנחנו למדנו בכתה ה' שהעולם, או כדור הארץ שלנו, מסתובב על שני צירים: צפוני ודרומי. עתה שני הצירים שהעולם מסתובב עליהם הם בצפון ובמערב — בואשינגטון ובמוסקבה.

וגם עולמנו היהודי הקטן שני צירים לו — מזרחי וצפוני: וואשינגטון וירושלים.

והעתונאי השואף לתת בבואה

כתבי יד שלא נדפסו לא יוחזרו לבעליהם ואפילו צורף ע"י השולח בול לתשובה.

מלון ריץ
קפה רסטורנט

חתונות, נשפים,
מסיבות

תל-אביב, הירקון 111
טלפון 3498

נאמנה לעולמנו היהודי, מחויב לבקר גם את הציר הצפוני.

לכן שמתי פעמי למלון "עדן", שלשם הגיע זה עתה הד"ר אבא הלל סילבר.

לא ראיתי מאז הועידה הציונית באטלנטיק סיטי, אז "תפשי תי" על הטיילת המרווחת ופנינו אל הרוח החורפית שנשבה מן הים האטלנטי. את אשר פרסמתי אז מפיו על דפי "הפורברטס" היה "סקופ" בלשון העתונות האמריקאית.

הפעם ירד אלי מחדרו יחד עם דניאל פריש, יושב ראש הוועד האדמיניסטרטיבי של ציוני ארצות הברית.

— מה בפיך, אדוני?

— עיף אני מטלטולי האוירון ורוצה אני לישון.

הוא משתטח על הספה — אדם רחב גרם עם ראש ענקי, סנטר חצוב בשיש, עינים גדולות ומב-ריקות, מלאות להבה, אך לפעמים תתעטפנה בצעיף של חלום והלבה תשכך ותהי לגחלת עוממת. קולו עמוק וצלול.

את כפות ידיו הגדולות שלב על כרסו וחכה.

— ובכן, מה בפיך?

נצטרף אלינו עוד עתונאי אמריקאי, סטיוארט אולסופ שמו. גוי. זה עתה חזר מביקור באיראן ובעירק. הוא מביט על המצב בעיני מיניסטריין החוץ ורואה בכל רק אינטרסים של נפט וסכנת התפשטותה של רוסיה.

—...הצרה היא שמדינאים מפר ידיים את שאלת ארץ-ישראל משאלת המזרח הקרוב — אומר ד"ר סילבר — בעיית המזרח הקרוב היא אחת, ויש לפתרה כאחת. אילו היה למדינאים מעוף נבואי ואילו ניגשו לבעיה זו מתוך הבנה ורצון להשליט שלום בעולם — היו לוקחים את כל החבל הזה הנקרא מזרח קרוב, או תיכון, שגדלו כשני שלישים של אירופה, והיו מזמינים את היהודים והערבים ואומרים: "רבותי, נחלק את המזרח הקרוב ביניכם. הא לכם כך וכך מדינות ערב, והא לכם את ארץ-ישראל. נסייע בידכם, נעמוד לצדכם, נתמוך בכם תמיכה כספית ומוסרית גם יחד. עכשיו צאו! לכו! חיו ויצרו! הפכו שממה זו לגן-עדן, כי יש אצלכם מקום למיליונים ומיליונים נוספים של תושבים בחבל עולם ברוך זה... ועדיין לא מאוחר לעשות כן — אומר ד"ר סילבר — עדיין לא מאוחר...

לשאלת מר אולסופ אומר ד"ר סילבר:

— לא אנחנו הסתלקנו מן המנדט בריטניה, היא היא שהסתלקה ממנו. אתה טוען, כי אנו דורשים הגשמת תכנית בילטמור והווי מכסימליום? הנני לעשות אתך עסק: אני מוכן לא להזכיר

את תכנית בילטמור. יבטלו הבריתים את הספר הלבן, יתנו לנו עליה חפשי ויסירו את הגבלות קניית הקרקעות ואני אהיה שבע רצון. התדע מדוע? כי הסרת הספר הלבן תביא ממילא לידי יסוד מדינה עברית ורוב עברי! הלא זה היה בדעתם של מדינאי העולם בעת מתן הצהרת בלפור והמנדט, אז היו כאן רק כחמשים אלף יהודים והמיעוט היהודי אז היה קטן מן המעוט של היום בהשוואה עם מספר הערבים של אז, ובכל זאת ראו אז אפשרות לתת לנו את ההבטחה שבהכרזת בלפור, כן, לוויד ג'ורג', וילסון ואחרים ידעו, כי הם מתכוונים למדינה יהודית, והם רצו בכך.

מאז יסדו שש מדינות ערביות, חלקו את ארץ-ישראל בשנת 1922 בהפרידם את עבר הירדן וע"תה אימר בוויין שאי אפשר ללכת הלאה. הנימוקים המוסדיים, הפור-ליטיים, הכלכליים והשאיפה לצדק ויושר של מדינאי הזמן, ההוא אינם טובים לבוויין היום, אך לאמתו של דבר הם מוצדקים וקיימים בימי בוויין כבימי לוויד ג'ורג', כן, לא אנחנו הסתלקנו מן המנדט!

באולם המרווח של המלון שררה דממה. בחוץ נשמעה יריה רחוקה. עוצר בחוץ, אין איש יוצא ובא. ריקים חוצות ירושלים.

המכונית ממחרת בין גדרות תייל ועוברת על פני בנין גולדשמידט, שקירו, המופנה כלפי רחוב המלך ג'ורג', תלוי על בלימה ומתנועע עם נשיבת הרוח.

החיל המזין עוצר בעדי בכ"ניסה לשטח המוקף הנקרא "שטח ב". הוא בודק את תעודתי ומרים את הסוגר, המכונית ממשיכה לנסוע. באולם הרועש של "לשכת המודיעין" מתקתקת מכונית הכ"תובה שלי בעצבנות על פני טו"פס המברק.

"כל חברי הוועד הפועל הציוני, אני מתקתק — שהתכנסו בירושלים לשיבת שפתח מחר, קבלו היום מכתבים מאת הטרוריסטים..."

זהו סיכום של יום עבודה שלם, זהו גם "סקופ", עוד מעט תעופנה המלים האלה ברחבי הסטרו-טוספירה אל עבר ניו-יורק, כע"בור שעתים יסדר אותן ה"בחור הועצער" בדפוס ה"פורברטס" במכונת הסידור ומחר, עת יקראו הקוראים את הכתוב אהיה אני מתרוצץ מחדש לקבל חדשות חד"שות...

— מה בפיך, אדוני? — שור אל אותי בר לה קור לניק בגש"תו אלי.

— יבש! — אני עונה — תזמין כוס קוניאק! וחזור למכונת הכתיבה.

EL Dr. A. H. SILVER SALUDA A "EL ESTADO JUDIO" EN SU ANIVERSARIO

Con motivo de cumplirse el primer aniversario de EL ESTADO JUDIO, hemos recibido del doctor Abba Hillel Silver, presidente de la ZOA (Organización Sionista Norteamericana) y de la sección americana del Ejecutivo de la Agencia Judía, la siguiente nota:

"Tengo entendido que su publicación EL ESTADO JUDIO está por cumplir su primer aniversario. He estado recibiendo este buen semanario sionista regularmente y lo he venido leyendo con mucho placer. Permítanme felicitarles en ocasión de este aniversario y desearles un éxito y una eficacia creciente en los años venideros. Los países de la América Latina están adquiriendo cada vez mayor importancia en el movimiento sionista, por muchas razones, pero especialmente por el hecho de que el problema de Palestina será pronto traído para su discusión y decisión ante las Naciones Unidas. Es de la mayor importancia que los países de Latinoamérica comprendan la justicia de nuestra causa y que sus representantes en la UNO apoyen nuestros derechos históricos y contribuyan a que el pueblo judío continúe con la reconstrucción de su Hogar Nacional. En esta labor de educación y de ganar amigos para nuestra causa, un periódico como el suyo puede jugar un papel significativo".

Dr. Silver in Palestine

Dr. Silver in Palestine

DR. ABBA HILLEL SILVER (right) of Cleveland sits in on a session of the Jewish Agency Executive in Palestine. Dr. Silver is a member of the executive. At his side is David Ben-Gurion, chairman of the group.

[Associated Press Photo]

ZIONIST LEADERS STILL UNDECIDED

Jewish Agency's Executive Cannot Agree on Case to Be Stated to U. N.

By JULIAN LOUIS MELTZER

Special to THE NEW YORK TIMES

JERUSALEM, March 20—The Executive of the Jewish Agency for Palestine, which has been in session here since last Friday to discuss and decide primarily the character and method of presenting the Zionists' claims to the United Nations, has so far not reached any definite line.

The conflicts on policy formulation rather than fundamental principles that ruled the Zionist congress in Basle last December have persisted during the past week, though not in the same acute form. Observers believe this may be because the atmosphere here has caused the principal disputants to be more restrained. It seems evident now that the Executive's meetings, which were scheduled to end tomorrow, may now continue over Sunday to enable resolutions to be drawn up on the program that the agency will pursue at Lake Success.

The composite picture that I have formed from information elicited from various sources runs something like this: The Executive's members have been deliberating both broad strategy and tactics. The strategy appears to be to place Britain on the defensive in the United Nations' talks on Palestine; the tactics are to exploit whatever advantages accrue from that defensive British position.

U. N. Directive Sought

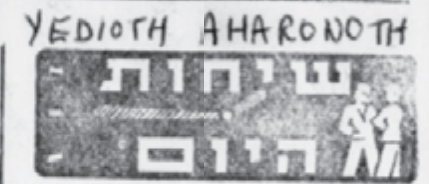
The idea seems to be to get the United Nations to issue a directive to Britain to continue, or rather to accelerate, discharging her mandate responsibilities as assumed in 1922. The Zionists emphatically argue that the British Government has failed to implement adequately the mandate's clauses relating to the promotion of Jewish immigration and close settlement on the land.

Obviously Britain will refuse to be drawn in by that gambit. The British representatives in the United Nations may be expected to declare that the maintenance of the mandate in its present textual form—framed a quarter-century ago, when conditions were different—is impossible and that more considerable account must be taken of the Palestine Arabs' position.

The British may also assert—as Foreign Secretary Bevin has already asserted inside and outside Parliament—that the mandate's principal purpose, to create a Jewish "national home," is now accomplished and therefore Britain has faithfully carried out her original trust. Having brought Britain to that point, therefore, the Jewish Agency's next tactical

move, it is believed, would be to press for the United Nations' adoption of its own political program, a Zionist state. The issue of what sort of Jewish state to request divides the executive. Dr. Abba Hillel Silver of the United States holds the views that he expounded forcefully in Basle, although, it is reported, he has become less dogmatic. What it amounts to is that he evades being pinned down to a definite formula but will glide along with the other members to see where they end up. By leaving the specification of the Zionist state's extent purposely open in its approach to the United Nations, the Zionist leadership would be placing on that body the onus of the eventual decision of its scope—assuming that the principle of a state were accepted. If it were rejected, the agency would have lost nothing by asking and would possibly gain more by leaving the United Nations to formulate the final settlement.

יום א' כ' ניסן תש"ז (23.3.47) מס. 3061

שבתו של ד"ר סילוור

(מ. ט.) עיף ויגע מן השיבות המרובות בהר הצופים, הגיע ד"ר א. ה. סילוור בערב שבת מירושלים לתל אביב. בליל שבת החל בודד בחורו במלון "הירושלמי". בשבת ב" בוקר לא בא איש להזמין לבית-הכנסת. לעומת זאת לא חללו ביקורי הידדים ו"ה עסקנים. לארוחת-צהרים הלך ד"ר סילוור בגלל למסעות הכשרה של הללון האמריקאי. ב" ברח" יהודה הלוי, ב-4 אחיזה השתתף במסיבת המרכז העולמי של הציונים ה"ל" ימים וגאם נאום נלהב. ב" ביקר בביתו של ראש הקיר ה" י. רוקח. ב" היה בהצגת "אדמו"ר בתבימה וב-11 נכנס לביתו של מר גרנבורג לשיחת-רעים.

לאחר מידיו פנה ד"ר סילוור בשאלה: האם זאת נקראת כגונת שבת בתיאור?

א. סילוור: "ישר כח לשוב!"

"ישר כח דבם על עמידתכם בנסיון. אמר אתמו ד"ר אבא סילוור אל בני תל אביב מעל במת הציונים הכנעניים. בפגישה שנערכה על ידי המרכז העולמי של הציונים הכנעניים—המיוזע עיזכם הנכבדות למען עונתכם, ואתם לא נכנעתם, וזכן בומר המשטר הצבאי לא נפגעות אהור, סבלתם קשות, אבל את הכבוד הלאומי לא הורדתם ארצה ולא יתרתם על המאבק".

אורחים מאמריקה

נאמו של ד"ר א. סילוור נתקבל במחיאות כפים סוערות ומסובות קמו על רגליהם ושרו את "התקווה". סילוור דיבר עברית, הגם שאינה שגורה בפי. אבל בחתוך דיבור מצוין ובכח שכנוע עצום. בכל עמידתו וב" הדגשות דברו היה בולטת אמונה פנימית לוחטת ומובשת.

הראשונה לנאומים היתה גב' רוז הלפ"ן, חברת האקסטרמיס ומראשי "הדסה" בארצ"ב. אף היא דיברה עברית, ובמלים קצרות בטאה את התרגשותה על אשר ניתן לה להיות עם הישוב ברגעים קשים כל כך ולהרגיש את עצמה, לפחות זמן מה, כבת לישוב.

ד"ר נחום גולדמן דיבר, אף הוא קצ" רות, על אבדן אמונתו בבריטניה. הוא קרא לשמור על הנכס העיקרי הדרוש עתה — על האחדות הפנימית. פתח את הפגישה מר י. סרלון ואת בר" כח. העובד הציוני" לארחים מסר מר טעה. בין האורחים היה גם מר דניאל פריש, מאנשי המעשה העיקריים של הציונות הא" מריקאית.

א. סילוור וחזור בקיץ

מן המסיבה פנה ד"ר א. סילוור אל בני תל אביב. ב" י. ש. רוקח, ובמסיבה מצומצמת, שהשתתפו בה ה"ה אראב, י. הפטמן, י. ספיר וס. שושני. החליף במשך כשעתיים דעות על הנעשה בישוב בארץ וביהדות אמריקה.

האורחים מאמריקה היל אמש נוכחים בה" צגת "אדמו"ר על ידי "הבימה". אחרי הה" צגת הזמנו ביחד עם חברי "הבימה" למ" סיבה לביתו של מר ש. גרנבורג.

היום יוצא ד"ר סילוור לירושלים. מחר, יום ב', ירצה אצל הציונים הכלליים בחיפה ויבקר בצפון הארץ. בחכניות בקוריו כלר לות גם רמת-גן ונתניה. שבאחרונה נבנית שמונה על שמו. נזה אבא". ביום ה' עזוב הוא את הארץ. בחכניות — בקור של חור" שים אחדים בארץ ישראל בקיץ הבא.

אני עזוב את הארץ בבטחון גמור וב" אמונה עמוקה שהישוב הזה, חלון העם, יעמוד איתן במערכה עד היום בו נהיה ארץ" נים לעצמנו" — בדברים אלה נפרד מע" חבריו אהמול.

ביקורו של הרב ד"ר סילוור בנתניה, שנודע להיום, נדחה לרגל ושובה דחופה של הנהלת הסוכנות. ליום ב', בשעה 10 בבוקר, הרב סילוור יבקר בשוכן הציונים הכלליים הנקרא על שמו "נוה-אבא".

Gurion's first public appearance in more than three weeks. He left the hospital today.

Mrs. Rebecca Shulman of Stamford, Conn., a leader of the American Hadassah, officiated. She said Hadassah was building a new wing for the nurses' training school and an out-patient department, and was establishing a tuberculosis treatment department. Ground is being cleared by the Hebrew University for a biology building, the first structure to be erected for the planned medical school on Mount Scopus.

Dr. Aryeh Dostrowsky, acting dean of the medical school, said that the Hadassah nurses' school had graduated twenty-seven classes and that the medical school would begin to take students in the fall of 1948.

Mr. Ben-Gurion commended the work of healing done under the auspices of the Hadassah Women's Organization of America, which started its medical system in Palestine after World War I.

Dr. Abba Hillel Silver, speaking in Hebrew, emphasized the importance of the new undertaking at this time of distress for the Jews and the Zionist cause. Similar emphasis on "this new house of healing" as "a supreme national need" was voiced by David Remez, chairman of the Vaad Leumi [Jewish National Council].

Mrs. Rose Halperin of New York, a Hadassah leader and a member of the Agency's Executive, participated in the ceremony.

The Agency's Executive recessed for the Sabbath and will reconvene Sunday, when it is expected to accept and announce its resolutions, the most important of which will outline Zionist policy from the United Nations debate on Palestine.

מתונים וקיצוניים

"מתוכננים" שיו הרבה בחוגים שונים על מתינות וקיצוניות. א. סילוור — מנ" הג' זה. אמריקה, אחר קיצוני הוא, מנהיג וחבל שהתנועה נפ" לה ליד קיצוניים. שטות גמורה הם הדברים האלה, כי עלולים הם לטש" טרש את המוסים הראשונים של ה" ציונות. אין בינינו מתונים וקיצוניים. אלה המדברים על מתינות מתכוונים למעשה לתבוסות. לעומתם אלה הקרויים קיצו- ניים מניעים לא דרשו שום דבר קצו- צוני, שום דבר יותר מן המגיע לנו. את זכויותינו תבענו, את אשר כתוב במנדט וקבוע בהצהרות מ"ו- "ש"רות, את אשר העידו גדולי המדינאים. כי זורי זכותנו. האם מפני שהאנגלים טו את הרגל מבחינה מוסרית ופוליטית וא" גם הציגו לקיים את המנדט, ומפני שאנו עומדים על זכויותינו, גרשה להם לתאר את תביעתנו לצדק קיצוניות? ומה איסוף א" ולתם, וכמה מוכים הם בסגורות עד כי הם משנים ומשלישים נוסחא זו של קיצוניות היתורים! וישנם עתונים המשמשים להם עזר בתבססים. מה יעיל כל הויכוח הזה בפנים המהנות? האם בתבססים זה, בשבסם כל התבסס על הציונות האמריקאית, בשיסם ללעג את "קו בול", בתתקפה מתמדת על הסוכנות לשמחת לב מתנגדינו, וברעיונות כניעה המופעים על ידם חושבים העתונים הללו להשיג את המטרה הציונית? "לשדור זמני היינו מוכנים"

הרי שנים רבות התפתחה ההנהלה הצ" יונית הרצויה להם במיניסו ומעולם לא דח" קה א" הקץ, ומה ניתן לנו? זה שנים שדור" שים אנו עליה, ורק עליה מתאספים לזכויותינו ולצרכינו. בשמחה קדמנו את בקשת הנשיא טרומן לפאח אלה ולסדור זמני היינו מוכנים כל פעם לו רק הסכימה הממשלה- לסדור שיאפשר עליה ויבטל את העיכובים הגזעיים. אנחנו לא דרשנו זה שנים את הפתרון הסופי. הממשלה דחתה אותה, אבל בשנו שבאו חברים משלנו ובקשו חלוקה לא רצתה הממשלה בפתרון סופי זה, כי פתרושה הוא אחר: מעוט יהודי קבוע בא" רץ. מיעוט שאין לשנותו, ואז חסל בנין ביתנו הלאומי.

חבר גם טעם הגזעיות, וזה גם הנימוק להחזקת פאח אלה החיילים בארץ, וסירובנו הוא אשר עורר את המת בניין עד כדי כך שהוא מסרב להקשיב למשאלתנו. האיספרי- אליוס הבריטי גמר אומר לעכב עיכוב גמור את התפתחותנו בארץ. האיסטרסס שלו — של היום — אינם מתאימים לבנין ה" ציוני זה והחדד מפני סובייטים, וזה הנפס — וכל זה משקלו הינו בעולם יותר מה" טחות. ולכן רוצה בריטניה להפטר מדב" חותיה כלפינו בתשלום של מה בכך, של הנחות קטנות הנחונות בעטיפה של נוסח" אות על צדק ומוסר.

אין ספקה

מן ענין מתינות לגבי המציאות הזאת? הלא' גם את הקרבן הגדול שהיו נכונים יור" דים להביא, את החלוקה, דחתה אנגליה. אראפסרית ספרה מול בנייה כזאת מול התכחשות אימה כל כך. וזהו טעם המ" אבק ובארץ וכחון לארץ. נבאי התבוסנות שלם מרבים לגנות את ציוני אמריקה. הקוראים למאבק. קל לם, — אמרים הם — לקרוא למאבק, כאשר אתם הרחוקים מן המערכה. אך וזהו דבר" דברים של לעו. הלא הישוב שלה אלינו שליחים לבקש המיכה למאבק שלו. הם ספ" רו לנו, כי הישוב מוכן להאבק על זכויותיו ודורש מאתנו עזרה. אכן, שמחנו לעמידה נפשיה זאת. הבטחנו המיכנו בכל מאמצי כחותינו, ועכשיו מטיחים בפנינו: "האמרי" קאים מסיחים הם. הרחוקים וזולתם לכהנות" הרבה שמעתי וקראת" פה על אישקשק, אך שיינו לא ברור לי מי הוא הגורם — אלה הזורקים נשים וטן לאניות גירוש או האחרים. דבר אחד ברור לי: לא יכול לה" יות שקט של עוד העשרים סגורים, ולא יצליחו להשקיע את הארץ לא בכחות צבא, לא נחיל ולא במצור — אלא במדיניות נבונה של חורה לצדק ולכבוד ההבטחות. מן המנע שמימי ניאגרה יקוו לתור קובע הברול של חייל! התרושה רק אחת היא — בטול הספר הלבן. ולכן לרק משתדלים עתה האנגלים לש" בור את הקשר בין הישוב ובין המוסדות הלאומיים. לא יעלה היבר בידיהם לפנות אל הישוב מעל לראשם של מוסדות העם. הישוב לא יתקם מעל טפו של העם!

ZIONIST EXECUTIVE FINISHES SESSIONS

Withholds Text of Decisions on Tactics in Dealings With United Nations

SPECIAL TO THE NEW YORK TIMES.
JERUSALEM, March 23—The executive of the Jewish Agency for Palestine, which has been planning Zionist tactics for the United Nations, ended its deliberations today with the adoption of resolutions.

The texts of the resolutions, which are expected to state Zionism's demands for the future of Palestine were not immediately disclosed. This indicated a last-minute hitch in the wording of delicate and controversial documents.

It was generally expected that the resolutions would call for a Zionist state without mentioning partition and would demand that Britain meanwhile carry out what Zionists conceive to be the requirements of the League of Nations mandate for liberal Jewish immigration and "close settlement" on the land. Such a resolution would represent a victory for the "maximalist" point of view of Rabbi Abba Hillel Silver, chief American member of the executive.

Appoints Organizers

The executive decided to authorize its six members domiciled in the United States, in addition to Dr. Nahum Goldman, to undertake organizational work in preparation for the approach to the United Nations. Dr. Goldman is scheduled to leave here tomorrow for London and New York.

The six executive members in the United States are Rabbi Silver, Emmanuel Neumann, Haim Greenberg, Mrs. Rose Halperin, Moshe Shertok and Rabbi Wolf Gold. The adoption of Dr. Goldman indicated a desire to give representation to

what is generally known as the "moderate" wing.

Preparing to approach the United Nations, the Zionists have apparently written off Britain as a declining power no longer sympathetic to Zionist aspirations and unable or unwilling to give effect to them. That conclusion was voiced in one way or another by three members of the executive in week-end speeches.

Sees "Alliance" Near End

"The historical alliance between Britain and Jewry is nearing its end," Dr. Goldman told the Tel Aviv Journalists' Association yesterday. That alliance has existed since 1917, when the Balfour Declaration gave Zionists their first legal claim on Palestine as a "national home." Its virtual dissolution obviously brings the Zionist movement to an hour of decision. It must obtain a new international guarantee, another protector among the great powers.

Zionist leaders generally place their hopes in the United States, having been made well aware that the Soviet Union does not favor their cause. However, in running over the list of Zionism's allies in a speech yesterday to a Zionist Labor party rally in Tel Aviv, Berl Locker, a member of the executive, remarked that Zionists could not be "too sure" about American aid because "very often a good deal of distance stands between words and action."

Nothing seems to be known here of the American effort to get Britain to settle the Palestine problem outside the United Nations. However, there is a general very strong feeling among Zionist leaders that Britain herself does not want to carry the question to the United Nations if she can avoid it.

Blame Big Powers' Rivalries

All three members of the executive speaking in Tel Aviv blamed big-power rivalries in the Middle East for Zionism's predicament in Palestine. "There are now two world blocs," Mr. Locker said, "and they have decided that it is not worth while to obtain the friendship of the Christian Arabs or of the Jews but rather of the Moslem Arab world."

The source of Zionism's difficulties is that Palestine is a strategic

center, Dr. Goldman said, recounting that Foreign Secretary Bevin had told him: "What you want us to do is to give you the key to one of the most important strategic centers in the world. That I very much hesitate to do."

Dr. Silver, addressing the General Zionist party's council, said that "clearly Britain is afraid of Russian penetration in the Middle East and so she is working out her own strategic interests, which means getting rid of us in the cheapest possible way." Asserting that there was no sense in "so-called moderation," he declared that Britain was letting the Zionists down and there should be no compromise with such "betrayal."

Goldman's Shift Stressed

Dr. Goldman, who is generally known as Dr. Silver's opponent in the executive, also said there was no possibility of solving the Palestine problem by negotiations with Britain alone. This was particularly significant because Dr. Goldman was among those followers of Dr. Chaim Weizmann who were most insistent on entering negotiations with Britain last year on the basis of partition.

Discussing Zionism's allies, Mr. Locker asserted that terrorism—which was the second most important problem before the executive—caused harm in Britain and although it got publicity in the United States, it was "repugnant to them and has a bad influence."

Haganah posted pamphlets in

Tel Aviv yesterday accusing the Irgun Zvai Leumi of being deserters from the Zionist struggle and of wasting their efforts in murder while Haganah strove to rescue Jews from Europe. As the principal organizer of illegal immigration, Haganah charged the Irgun with neglecting that primary function. An Irgun poster said that such allegations were refuted by the arrival of the refugee ship Abril, sent here by the Hebrew Committee of National Liberation, the Irgun's American ally.

General Council to Meet in May

JERUSALEM, March 23 (Reuters)—The Jewish Agency's executive voted tonight to call an emergency session of the Zionist general council—the supreme body of world Zionism—for May, to meet in either the United States or Palestine.

Britain Unwilling to Do More

SPECIAL TO THE NEW YORK TIMES.

LONDON, March 23—A Foreign Office spokesman indicated today that Britain was unwilling to make a new effort to bring Zionists and Arabs together. His statement was made in comment on a NEW YORK TIMES dispatch from Lake Success reporting that the United States had asked the British Government to consider one final attempt at solving the issue by presenting new proposals.

Rabbi Silver's Group to Tell UN Plea Plan

JERUSALEM (AP)—After a week of closed meetings, the Jewish Agency executive was expected to issue a statement today outlining its plans for presenting the Jewish case in Palestine to the United Nations.

A source close to the executive said he believed the statement would demand "unlimited Jewish immigration to Palestine governed only by the country's absorptive capacity."

It was understood that presentation of the Jewish case to the United Nations would be left to the six United States members of the executive, headed by Rabbi Abba Hillel Silver of Cleveland, plus Dr. Nahum Goldman of London, who is leaving this week for New York.

The Jewish underground organization, Irgun Zvai Leumi, urged that Jews throughout the world boycott British goods as "part of our fight against imperialism." Irgun issued a communique declaring such a boycott was bound to be effective "because the British now are particularly sensitive to economic reprisals in view of the current struggle for economic existence."

The British Palestine government meanwhile announced arrest of a number of leading underground agents accused in connection with recent acts of violence.

Tel Aviv police reported that a gang robbed the Palestine Discount Bank of 20,000 pounds (about \$80,000) at the peak of business this morning.

מיום ליום

תל אביב, ג' ניסן תש"ו
ציונות הגולה ודרכי הישוב

בנאומי בתל אביב בשבת התרועע ד"ר א. ה. סילבר כלפי הרצנים, לדבריו, להביא דול בין ציונים "מתונים" ובין ציונים "קיצוניים". הבול זה, הוא טוען, אינו קיים. אלה, המדברים על מתנות מתכוננים למי עשה בתכוננות, ולעומתם, הקיצונים קיימים. ציונים מקולם לא דרוש שום דבר קיצוני, שום דבר יותר מן המגיע לנו. רק את זכויותינו תבעו, את הכתוב במנדט וק' בוע בהצטרפות ממלכתנו. ועל ידי זה דרה זו הוא משתדל לעורר את הרעש, כאילו נכונים "המתונים" לוותר על זכויותינו של העם היהודי ולהשלים עם מדיניות הקפואה של ה"ספר הלבן" וה"ק"צ ציונים" הן הדיכויים הלוחמים למען דרישנו חינו החינוכות.

הגדרה זו של "מתונים" ו"קיצוניות" אינה הולמת את דמות הרוחניות הפנימי. לא כאן נוצרה המחלוקת, אין איש במחנה הציוני שאינו מודה עם הדרישה לביטול ה"ספר הלבן", אין איש שאינו תובע עליה ל"כוח הקליטה של הארץ וההתיישבות בלתי מקושחת על ידי הגבלות שרירותיות. אלא הבקרה הנמתחת על מדיניותה של הנהלת המנדט היא בקורת השיטות וה"אמצעים". היא שואלת, אם הדרכים, שבהן הלכה מדיניותנו, קרבו אותנו למטרה ה"משותפת" אם שיטותיה הולמות את המצב החיצוני והפנימי, שבו נמצאת התנועה הציונית. ועל שאלה זו לא מצאנו תשובה בנאומי של ד"ר סילבר. אמנם גם הוא ניסה בפרק אחר של נאומו לנחם את המצב במות שהנאום: "האינטרסים שלו (של הציוני) מאוראלים (הבריטי) — אמר ד"ר סילבר — אינם מתאימים לבין הציוני: זהו הפחד מפני הסובייטים, זהו הגנפס — וכל זה משקלו האים הוא יותר גדול מההסתוות. אם כך הוזהר, אם באמת קובעים במדיניות הבריטית אינטרסים חזקים וממשניים יותר מ"ההסתוות", כלום "קצנות" ה"מתונים", כי מצב זה מחייב בדיקה שיטתית הפוליטית, איזה במקומות מה העתם במצב רציני זה להסתפק ולחזור על מליצות וסיסמאות נודשות ולהתנגד לכל נסיון ל"סדרות" של דרכי המדיניות הציונית בשנים האחרונות? יש טוענים — וגם ד"ר גולד — מן הצדדים שלושם בדבריו, בעתון הע"ת תונאים" שדעה זו — כי בתנאי העתה לא היינו משיגים מאגנלה חזקים יותרים גדולים יותר, אפילו היינו משתמשים בטאקטיקה מחוכמת ביותר והיינו נמנעים משיגאות. יתכן מאד שלטענה זו יש על מה להסתפק, אבל כלום היא משחררת אותנו מן התור

סיף אשליית הדעות. האורח החשוב מא' מריקה היה יכול לתרועע תרועה חשוכה מאד לחינוך המדיני של הישוב, אילו היה מספר לנו על פי דיועותיו הבלתי אמינות, מהו היחס האמיתי של הממשלה

האמריקאית לשאלה הארצו-ישראלית ומה ישיבה של העזרה המדינית שאמריקה מבינה להושיט לנו. אך אם ד"ר סילבר דייבר בשכחו של הישוב בקשר להתנהגותו הנאה בשעת המשטר הצבאי ואמר: "אחם לא נכנעם, ולכן בוטל המשטר הצבאי", הרי עזר בזה ליצירת אנדרה, שאינה הולמת את המציאות. אמנם אין להתבייש בעמידתנו בימים קשים אלה, אולם תהא זו טעות מסוכנת, אם נשלה את עצמנו, שהיא היא אשר הגיעה את השלטונות להתיר את ה"כלים" לעל ידינו, הטענה, כאילו השלטונות נסחרו מהסגנת כוחו של הישוב ומוכרחים היו לסגת. עשויה רק לספח הערכות מוטעות מצד הצבור בדבר יחס הכוחות האמיתיים. ואשליית ממין זה עלולות לדחוף אותנו עוד יותר לתוך המבוי, שממנו אנו מחפשים מוצא.

התכנית הכלכלית הבריטית 1947?

"הממשלה עצמה איננה יכולה להצליח. הכל יהיה תלוי בשינוי-ההפועלה מדי ונבמאמצים הנמרצים של כל חלקי ה"אילוסייה". שורות אלו כתובות בהקדמתו של מר קלמנט אטלי לספר-הלבן הקרוי "סקירה כלכלית לשנת 1947", שפורסם על ידי ממשלת בריטניה בסוף חודש פברואר, שעה שממשר חומרי הדלק בבריטניה הגיע לשיאו. ארבעה שבועות קודם לכן הופיע כנרלבן אחר על אותו נושא, שבו נידונה סאלת החיכים בין המעבידים והעובדים. מצבה של בריטניה הגדולה הוא רציני ואד, נאמר באותו ספר.

תוצאות השיחות שחל ביניהם בחלקים גדולים של התעשייה אינן מוצאות עדיין גיובה בשני ספרים אלה. הספר-הלבן השני הוא דוגמה למופת לפ"גוויקה כלכלית. ספר מדעי, יהיה טוב או ע, מונה תמיד אך ורק לחוג מצומצם של קוראים. ובאן נעשה הנסיון להסביר את הנושא הכבד של התיכנון הכלכלי לעם שלם. איש שאינו מומחה יש לו בשעת הקריאה הרגשה שהוא מתחבא אל תוך תוכו של תהליך הכלכלה הלאומית. ניתן להשיג זאת דבר זה לאותו דגש של הבנה שיש לאדם שאינו מומחה לרפואה שעה שהוא רוצה אל הלחן את האורגניזם של האדם בצר"ת בית-החורשת. אין כיום בעולם אי מדריג, לרבות ארצות-הברית, שבו הגיעה ה"חשבה הכלכלית-לאומית והאמנות של העם

ברה עמיתים של תוצאותיה למדה כה רבה של בשלות כבדונית הגדולה בימי ממשלת ה"לייבור". אולם תוכן הספר-הלבן אינו מעורר סיר נוק כצורתו. בכל המספרים והעובדות נאצלאת התלונה הנושנה: יש לנו כוחות כבדה מעטים מדי ואין עובדינו במידה מס' קת! היצוא עלה אמנם ברבע האחרון של 1946 ל"111% מן הסך הכולל של שנת 1938 והתגרעון של מאון התשלומים מגיע רק ל"450% מיליון לירות. אולם התמונה היא מטעה. מן הסכומים שנכנסו לבריטניה באו רק 42% מארצות מחוץ לגוש השטר"ינג, אולם רק 14% מן היצוא נשלח לארצות אלו. התוצאה היא כי מן המלווה האמריקאי והקנאדי בסך 5,000 מיליון דולר, ים הוצאו בסוף 1946 כמעט 1,146 מיליון דולרים. חלק גדול של הדולרים האחרים אים הוצא על טכס ופיליפים, תצרוכת הס"ב בלבד עלתה בשליש לעומת הזמן לפני המלחמה.

בשנת 1947 צריך היבוא — כך נאמר בהכנית — להגיע ל"85% — 80% מן הסך הכולל של לפני המלחמה לעומת 70% בשנת 1946. עליה מעין זאת נחוצה, כי בשנה האחרונה היה עוד מלאי, שביני תים השתמשו בהם. אם יצליחו עד סוף שנת 1947 להביא את האספקה עד ל"100% משנת 1938 יגיע והתגרעון של מאון התשלומים ל"350 מיליון לירות. אולם עליה היצוא אינה מספקת את ה"יצוא לארצות "מעוטות המסכע", לרבות שוואריה, שווייץ, ופורטוגאל, יש לספח במיוחד, כי אחרת יהיה גרעון הדולרים עוד גדול יותר מאשר בשנת 1946.

אחרי כן מסבירים בספר הלבן את תכנית ותקשיבה של כל תעשה ותעשייה תעשיית הפחם צריכה לעלות 189% 200% מיליון טונות. במקום יצוא של מחבת צריך לבוא יצוא של מוצרי ומחבת. תכ"ת ה"בנין מקיפה 300,000 דירות חדשות וכן הלאה.

אולם מני יבואו כוחות העבודה? החל מן ה"1 באפריל נכנסה לתפקיד הארבת זמן הלימודים לעוד שנה. כל ידי כך אורבים 300,000 כוחות עבודה צעירים. הצבא יקטן מ"1,427,000 בדצמבר 1,087,000 בסוף מארס. מתגנים את ה"הצסקתם של 100,000 זרים. עתה נערכת הקריה כדי לצמצם את מספרם של מקדי

הממשלה. יש להגביר את פרוץ העבודה ועל כך מוסיפים: "אין האומה יכולה להרשות לעצמה שעות עבודה מעטות יותר אלא אם כן יוכיח הדבר עליה בפרוץ העבודה לאדם בשנה. מנוחה רבה יותר הוא דבר רצוי ביותר, אולם ברנע זה אין זה דבר חיוני ממדרגה ראשונה כמו מזון המובא מחוץ לארץ. אין זה חשוב עתה כמו פחם, בגדים או דירות". ממשלה שמרנית לא היתה יכולה להרשות לעצמה להגדיל מלים כאלה.

הספר הלבן השני הוא העבודה בעלת אופי רב, ממנו מוליכה הדרך ישר להבט חות לפינוי הורד להועקת ארצות הברית בעניין וון וסוריקה. בשעת זה יזכה העולם עוד להפתעות גדולות.

MEMORANDUM

To Chairmen of Local Emergency Committees Date March 26, 1947

From Harry L. Shapiro

The Jewish Agency Executive concluded its meeting in Jerusalem yesterday. Resolutions were adopted, the text of which I am sending to you for your information and guidance.*

1. The Jewish Agency met in Jerusalem for plenary sessions in order to sum up the political developments since the World Zionist Congress and to deliberate on the continuation of its activities and struggle.
2. Three fundamental facts confronted it: The continuing and growing tendency of the Mandatory Government to maintain the White Paper regime in the country with certain modifications which do not alter its (the regime's) character; attempts by the Government to bring the Palestine case before the United Nations without, in the meantime, amending the existing policy; the accentuation of repressive measures of the White Paper regime against the Yishuv.
3. If the Palestine problem is brought before the United Nations this will be a significant political deviation. The international character of Palestine and the Jewish people's problems will be re-emphasized. The whole issue will emerge from the confines of controversy between the Jewish people and the Mandatory Government and become a matter for international responsibility;
4. The Jewish Agency is not oblivious to the complications involved in this new trend. It will exert all its efforts to defend the rights of the Jewish people which are recognized by the Mandate and will demand a regime which will guarantee their fulfillment. It will unfold before the supreme international body the problem of the Jewish people in all its scope, gravity and urgency. It will inveigh against the Mandatory Government's repudiation of its obligations and demand a solution of the problem which will enable the Jewish people to assume responsibility for its own fate;
5. The Jewish Agency Executive has adopted the following resolutions on the plan of action vis-a-vis the United Nations:
 - a) When appearing before the United Nations and its member states, the Executive and its representatives will present the full political program of the Zionist Movement as formulated by the last Zionist Congress; b) Representatives of the Jewish Agency will insist upon full discharge of the Mandate so long as British authority remains in Palestine wherein it has no other legal basis than the Mandate;

* From the March 25th issue of Falcor News Agency

c) Representatives of the Jewish Agency will be empowered to examine the possibility of other solutions which will safeguard the rights of the Jewish people to uninterrupted immigration and wide settlement and assure the creation of a Jewish State — without committing the Zionist Movement to an advance acceptance.

6. The Executive decided to direct its members in America to organize activity vis-a-vis the United Nations in close contact, and in cooperation with the Executive in London and Jerusalem. Every fundamental question which necessitates competent decision will be brought before the Supreme institutions of the Zionist Organization. The Zionist General Council (Actions Committee) will be summoned in May to consider the political situation;

7. The Executive considered changes which have come in the composition of the extended Jewish Agency as a sequel to the destruction of European Jewry and other alterations which have occurred over the years, and decided to examine the changes which are necessary to introduce into the Constitution of the Agency so as to adjust it to new realities. The conclusions from this examination will be submitted to the Zionist General Council's session;

8. The Executive heard a report on developments in Palestine since the Congress. It will maintain an uncompromising stand against the wicked repressive regime of the White Paper. This opposition by the Zionist Movement is not directed against the British people but against the present British policy in Palestine. The Executive condemns this policy as the root cause of the lawless situation prevailing in Palestine and as a source of suffering visited needlessly upon the masses of the Jewish people outside Palestine.

9. The Jewish people demand recognition of the right of every Jew needing a home to return to the Homeland of his people and rebuild his life there anew. The Executive sends greetings to all displaced Jews yearning for salvation in Zion and all who have emigrated and been condemned to new detention in exile. It will neither rest nor remain silent until the gates of the country are opened widely to all Jews knocking at them.

10. The Executive will strive as formerly, to secure the repeal of the land regulations which are designed to stifle Jewish settlement in an effort to deprive all Jews living in Palestine of their elementary rights of citizenship. It will utilize every possibility of extending Jewish land property, create new settlement positions and consolidate existing positions.

11. The Executive notes with concern and anxiety that the demand of the Zionist Congress that dissident groups refrain from bloodshed and accept national discipline of the organized Yishuv and the Zionist Movement has not been heeded. The Executive regards it a duty to dwell again upon the moral and political harm involved in the terrorist acts of the dissidents. These acts distort the true character of the Yishuv in the eyes of the world and defeats its political struggle. The Executive once more summons the dissidents to accept national discipline and declares that the Zionist Movement and Organization will extend full aid to the Yishuv in its efforts against terrorism.

12. The entire Zionist Movement draws strength and confidence from the staunch stand of the Yishuv in the face of the tribulations with which it was being tried. The Agency Executive expresses the deep conviction that no

oppression coming from the White Paper authority, which is directed at subjugating the Yishuv on the pretext of a campaign against terrorism, will break the spirit of the Yishuv nor undermine its attitude toward that wicked regime. The Executive also expresses its confidence that no external aggression or internal undermining will succeed in shaking the Yishuv's loyalty to the elected leadership of the Zionist Movement. The Executive calls on the Yishuv to rally in a united effort to extend and strengthen its economic positions in town and countryside; to augment assistance to immigration and its absorption; to muster from its midst as formerly, pioneer forces for new settlement; to consolidate its security and missions to the Diaspora and to strengthen every other function necessitated in this emergency epoch.

13. The Executive has examined the financial condition of the Jewish Agency and has determined the general framework for the Zionist budget of 1947. Despite the growth of this budgetary framework as compared to previous years, it is still by no means adequate for the fulfillment of all our needs of the hour. The Executive is striving for the extension of sources of income for the Zionist budget and is marshalling investment capital for the enlargement of industry, the upbuilding of the Yishuv and other economic branches. It calls on the entire Jewish people to increase their contributions to Zionist funds so that it will be enabled to carry on this grave political struggle, to the greatest possible extent and additionally fortify our concrete strength in Palestine.

14. Confronted by the new crossroads which our people reached in the struggle for their salvation, the Executive summons the Yishuv and the Diaspora Jewry to rally their forces in fortifying our position, to persist unflinchingly in defense of our historic right and to unite in the struggle for the creation of the Jewish State in its own land.

ZIONISTS MARK END OF LINK TO BRITAIN

Jewish Agency's Statement Asks U. N. to Grant Right of Self-Determination IT CONDEMNS TERRORISM

Executive's Resolutions Show Moderates and Extremists Made Compromise

By CLIFTON DANIEL
Special to THE NEW YORK TIMES

JERUSALEM, March 24.—The Zionist movement will seek from the United Nations a solution of the Palestine problem "which will place the fate of the Jewish people in their own hands," the executive of the Jewish Agency for Palestine declared today in a statement issued at the conclusion of its ten-day emergency meeting here.

This declaration formally marked the end of Zionism's thirty-year alliance with Britain and its hopes of attaining statehood in Palestine through British aid and protection. If it does come before the United Nations, the Zionist statement said, "the problem will no longer remain an issue between the Jewish people and the mandatory power [Britain] but will become a subject of international responsibility."

However, Zionist leaders learned today that the United States was asking Britain to make "one last try" to obtain a settlement between the Zionists and the Arabs before submitting the issue to the United Nations. This bewildered members of the executive, who are acutely conscious of the apparent irreconcilability of the Zionist and Arab viewpoints and of the repeated failures during the past quarter-century to reconcile them.

Formula Leaves Door Open

Even the formula adopted by the executive would allow it to consider any proposition that might be forthcoming from Britain. The resolutions said:

"In approaching the United Nations and its member states, the executive and its representatives will present the full political program of the Zionist movement as formulated at the last congress. [This means a demand for a Zionist state in Palestine without specifying its extent.]

"They will insist on the full implementation of the mandate as long as British rule in Palestine, which has no legal basis other than the mandate, remains in force. [This means a demand for greater immigration and 'close settlement on the land' without restrictions on land sales.]

"It will be open to them to explore other solutions which would safeguard the rights of the Jewish people for free immigration and large-scale settlement and insure the establishment of a Jewish state without committing the movement in advance to their acceptance. [This means willingness, as before, to consider a partition scheme that would provide for a 'viable Jewish state in an adequate area of Palestine.']"

Compromise in Executive

These resolutions represent a carefully phrased compromise between the followers of Dr. Abba Hillel Silver, who insist on the tactical procedure of demanding Zionism's full program, and those represented in the executive by Dr. Nahum Goldman who insist that the movement must be ready to consider a reasonable partition plan.

No sooner had the Zionists settled on their tactics for the United Nations than two developments confronted them with new uncertainties. The first was the report of high-level British-American conversations on the prospects of an agreed solution. The second was the

unexpected departure of Lieut. Gen. Sir Alan Cunningham and G. H. A. MacMillan, British High Commissioner and military commander, for London last night.

Those members of the executive who are returning to America will devote their first efforts to ascertaining exactly where the Palestine problem stands. Dr. Goldman left today for London and Washington. Mohe Shertok is leaving Cairo on Saturday for New York and Washington. Dr. Silver, who is touring this country, and the others will follow soon. If the problem is in fact to be presented to the United Nations, a political campaign throughout the world will be undertaken.

Reason for Officials' Trip

There was a specific reason for Generals Cunningham and MacMillan to be called to London, it was officially learned, but the reason was not disclosed. To whatever extent the visit may be concerned with Britain's long-term policy on Palestine, the Cabinet

will surely require information on these subjects:

First, the state of security in Palestine and the need to continue maintaining more than 100,000 British troops in the country and spending £40,000,000 a year here.

Second, the prospects of greatly increased Jewish unauthorized immigration in the spring and summer and whether to yield to it by increasing the present immigration quota of 1,500 monthly.

Third, the effect of the two-week trial of martial law in parts of Palestine and the prospects of getting further assistance from the population in arresting terrorism.

Terrorism Condemned

The Zionists' statement repeated the official condemnation of terrorism. It praised the Palestine Jewish community for its resistance to the repressive measures taken by the Government as a result of terrorism.

The executive adopted the framework of the current year's budget, which will total about £7,000,000, but this is "in no way commensurate with the needs of

the hour." The executive hopes to get \$2,000,000 more in contributions.

10

יש לתבוע באו"ם מילוי המנדט

הכינוי אמר ד"ר סילבר בהתנגדו לכך שהסוכנות תציע חלוקה

כשתובא בעית ארץ-ישראל לפני אומות העולם, יהיה עלינו לדרוש סיוע וזכויותנו המדיניות על יסוד המאנדט — הכינוי אמר ד"ר סילבר. הלה סילבר במסיבה שנערכה לכבודו מטעם התאחדות הציונים הכלליים במלון "ציון" בחיפה.

הצעת חלוקה מצדנו — שגיאה. שגיאה חמורה. תהיה זו טעותנו החזיתית. חלוקה ועלינו לדרוש, לפי המאנדט, לעלות לארץ-ישראל ולהתיישב בכל שטחה, הוסף ד"ר סילבר, אם ברי טניו אינה יכולה לקיים את המאנדט. עליה להסתלק ממנו.

ד"ר סילבר, שנאם בתחילת דבריו בערב רית ארץ, כי מצא את הישוב איתן ברור. הוא אמר כי חלק מהאנשים שנודמו לו לד"ר בר אתם, "נפלה רוחם ונבהלו", הוא אמר, כי זין הוא טירוריסט, אולם הוא בא מארץ, שהיה עליה להלחם על עצמאותה. על מדיניות ממשלת ארץ-ישראל לגבי ארץ-ישראל אמר ד"ר סילבר, כי בזמן האחרון נתאבזה הממשלה האמריקאית מכשולן שיתוף לגונן ובקיער על שלא באה כל הקטה בעניני עליה לתקופת בנייה. "מי נכנסר החזין האמריקאי החדש הכפיה לנו שידון בבכירת ארץ-ישראל בועידת מוסקבה. עשינו ככל האפשר להסביר לו את ענינו והשאלה היא אם יצליח שוב מר באויון לבלבל את בנארל מארשאל בענין ארץ-ישראל."

ד"ר סילבר, שנאם בתחילת דבריו בערב רית ארץ, כי מצא את הישוב איתן ברור. הוא אמר כי חלק מהאנשים שנודמו לו לד"ר בר אתם, "נפלה רוחם ונבהלו", הוא אמר, כי זין הוא טירוריסט, אולם הוא בא מארץ, שהיה עליה להלחם על עצמאותה. על מדיניות ממשלת ארץ-ישראל לגבי ארץ-ישראל אמר ד"ר סילבר, כי בזמן האחרון נתאבזה הממשלה האמריקאית מכשולן שיתוף לגונן ובקיער על שלא באה כל הקטה בעניני עליה לתקופת בנייה. "מי נכנסר החזין האמריקאי החדש הכפיה לנו שידון בבכירת ארץ-ישראל בועידת מוסקבה. עשינו ככל האפשר להסביר לו את ענינו והשאלה היא אם יצליח שוב מר באויון לבלבל את בנארל מארשאל בענין ארץ-ישראל."

שיתוף עם הפועלים. כל ימי הייתי בעד עבודה משותפת עם הפועלים ובעד הסתדרות עובדים אחת. אנו מתנגדים אמנם ל"מונופולין" של מפלגה אחת בשלטון, כי אנו בעד משטר דמוקרטי. אנו נעשה למען פיתוחה של תנועה חלוצית בארצות-הברית, בשנות המלחמה הייתה עסקים בעיקר במלחמה המינית ובינוי אירופה. חשבנו שזה עיקר הפקידנו, ארץ-ישראל חשבונו, שאין זה מספיק ועם חיוק עבודתנו המדינית אנו רוצים שצער רים רבים, משלנו, ילדנו, יעלו לארץ-ישראל ונתמסר לעבודה זו תוך שיתוף אתכם.

ד"ר סילבר הבטיח את מלוא העזרה ושי חוף הפעולה של ציוני אמריקה להגברת ההתיישבות הקיימת ולשיתוף פעולה להג' שמת התכניות של הציונות הכללית בע' תיד.

ד"ר סילבר בנתניה. ד"ר אבא הלל סילבר ביקר אתמול לפני הצהרים בנתניה ונערכה לו קבלת פנים באולם מועצת העיר. ממלא מקום ראש המועצה מר מ. שקר קידם בברכה את פני הארח וד"ר סילבר השיב קצרות.

ד"ר סילבר בנתניה. ד"ר אבא הלל סילבר ביקר אתמול לפני הצהרים בנתניה ונערכה לו קבלת פנים באולם מועצת העיר. ממלא מקום ראש המועצה מר מ. שקר קידם בברכה את פני הארח וד"ר סילבר השיב קצרות.

הבקר לשאלות השעה

דברים בעתם

דבריו של ד"ר סילבר שלשום, באספת המרכז של הציונים הכלליים בנתניה, היו דברים בעתם, כשהגדיר את משמעותם הברורה של המושגים "מתינות" ו"קיצוניות" במדיניות הציונית בשעה זו. אלה המדברים על מתן גות מתכוונים למעשה לתבוסות, הדגיש ד"ר סילבר, מכיון שאפילו הד' רישות ה"קיצוניות" שלנו היום הלא אינן חורגות מן המסגרת הצנועה ביותר של ההתיישבות בינלאומית, אשר הצד הנחבט הודיע בעצמו לא פעם, שהוא מכיר בהן. איזו "מתינות" יכולה עוד להיות אחרי שכבר הצענו את הצעת החלוקה ואפילו אחרי קריעת עבר הירדן?

מובן שהיינו מקבלים שבה מאת הממ' שלה הבריטית וכן העתונות התומכת בה, אילו היינו "מתונים" עד כדי להס' כים לפתרון של מיעוט יהודי קבוע בארץ-ישראל, אך מתינות כזאת הלא פיר' רוסה חיסול הציונות וקבורת התקפה האחרונה של עם ישראל לחיות אף הוא חיי עצמאות וחירות, כעמים אחרים. ער' כה הממשי של "מתינות" כזאת הוא כע' רך החיוני של צירוף שתי אותיותיה הראשונות.

מן הראוי היה שהדברים האלה יהיו נאמרים, וכדאי הוא שהיו נזכרים הי' טב, כי דוקא בתוך הישוב הזה, בעצם מלחמתו על קיומו, נשמעות, בפעם בפ' עם, דעות שעלינו לבוא לפני העולם בדרישות "מתונות" יותר. ועוד ביום הששי שעבר, יום קודם לפני נאומו של ד"ר סילבר, פרסם אחד מעתונינו היר' סיים הגדולים מאמר ראשי הדורש שה' תנועה הציונית תקח את היומה לידיה ותציע לפני בריטניה, הצעות חדשות, עיש בהן כדי לשמש בסיס למשאומתן ושהן ריאליסטיות וגמישות כאחד.

כלומר, אפילו אחרי שנדחתה הצעת החלוקה ע"י בריטניה יש לנו אפשרות להציע, הצעות גמישות" כאלה היכולות לשמש בסיס למשאומתן. ואכן, נאמר שם להלן באותו מאמר, כי אין להציע את החלוקה כהצעה יחידה ואולטימטי' בית, אפשר גם למצוא צורות אחרות, שיבטיחו לנו אפשרויות מספיקות להת' קשה לראות את האפשרויות המס' פיקות להתפתחות — אחרי כל מה שהוצע לנו בתור תשובה אפילו על דרישותינו המינימליות, ולא רק על דרי' שהיונו, כי אם גם על בקשתו של לצייתדי ולא ציוני, כמו הנשיא טרומן,

ד"ר סילבר בנתניה. ד"ר אבא הלל סילבר ביקר אתמול לפני הצהרים בנתניה ונערכה לו קבלת פנים באולם מועצת העיר. ממלא מקום ראש המועצה מר מ. שקר קידם בברכה את פני הארח וד"ר סילבר השיב קצרות.

ד"ר סילבר בנתניה. ד"ר אבא הלל סילבר ביקר אתמול לפני הצהרים בנתניה ונערכה לו קבלת פנים באולם מועצת העיר. ממלא מקום ראש המועצה מר מ. שקר קידם בברכה את פני הארח וד"ר סילבר השיב קצרות.

דבר, סילבר בעד הסתדרות פועלים אחת חזקה

את תוצאותיו להגשמת תכנית זאת. ד"ר סילבר הורה על קבלת הפנים וציון את קורת רוחו מההגשה בכפר גליקסון. הילדים שלכם — אמר — הם הערובה הגדולה ביותר לקיומנו בארץ. הרושם ש' קבל איש מקו'ל הוא רושם החיים הרג' מים. גם בתקופה זו של דאגה מדינית וכל' כלית, של מאבק גדול — מרגשים את הב' שחון בעתיו מזהיר. רצוני לעמוד על יחס הציונים הכלליים באמריקה לפועל העברי ולהסתדרותם בבואל אמרו שיש לציוני אמ' ריקה ולמנהיגיהם יחס שלילי להסתדרות ועל מנהיג אתו אמרו שהוא שונא פועלים, ריאקציוני, וכו'.

באירוע קיבוצי העובד הציוני ושלונות' תנועה העולה נתכנסו אתמול בכפר גליק' סון מהשתתפותם של ד"ר א. ה. סילבר ופ' טולדוני. כפתוחה הכינוס בירך-צבי הרמן את ד"ר סילבר ואמר שיש משמעות רבה לפגישה זו של ד"ר סילבר עם אנשי העבודה והיציאה בכפר ובקיבוץ. אנו רוצים שתוצל מלוא השותפות לשם הקמת תנועה חלוצית חזקה בארץ, כיון שאנו זקוקים לנער היהודי של מדינה זו שיקח חבל ביצירתנו.

מ. קולודני צמד על שיתוף הפעולה בין הסתדרות הציונים הכלליים ובין העובד הציוני. תכניתנו לשנתם הקרובות: א) קלי' סח העליה החלוצית מקפריסין ומאירופה והקמה קרעונים חדשים לעבודה במשכת לקראת התיישבות. ב) ביסוס הנקודות שהקמו בשנות המלחמה ומסבן הכלכלי אינו איתן. ג) הקמת נוסד חינוכי נוסף לקליפת ליד הגולה. ד) הרחבת הפעולה החינוכית החלוצית בארצות האנגליות-סכ' סיות הקמת קיבוץ ראשון מארץ-ישראל מחברי פלוגת העליה של "מסדה". ה) הגדת הצע' רת". מי שרוצה בציונות כללית חזקה בארץ-ישראל מוכרח להבין שהיסוד לכך היא תנועת עבודה ציונית כללית חזקה בתחיש' בות ובקלת השפעה בוסתדרות העובדים, נקוה ששיתוף הפעולה שיהנה בבואל יתן

באירוע קיבוצי העובד הציוני ושלונות' תנועה העולה נתכנסו אתמול בכפר גליק' סון מהשתתפותם של ד"ר א. ה. סילבר ופ' טולדוני. כפתוחה הכינוס בירך-צבי הרמן את ד"ר סילבר ואמר שיש משמעות רבה לפגישה זו של ד"ר סילבר עם אנשי העבודה והיציאה בכפר ובקיבוץ. אנו רוצים שתוצל מלוא השותפות לשם הקמת תנועה חלוצית חזקה בארץ, כיון שאנו זקוקים לנער היהודי של מדינה זו שיקח חבל ביצירתנו.

RABBI A. H. SILVER of the Temple is shown as he arrived at a meeting of the Jewish Agency Executive, of which he is co-chairman. The meeting was held at Hadassah Hospital in Jerusalem, where David Ben-Gurion, chairman of the group, is a patient. (Acme)

Dr. Silver Starts Trip Home From Palestine
Dr. Abba Hillel Silver, Cleveland Jewish leader, was on his way back to the United States today after a tour of Palestine, where he pleaded for political unity in the struggle for a Jewish state.

ענגלאנד זאל ארויספון א"י, אייב זי האלט נישט מאנדאט, זאגט סילווער

ירושלים, דונסטאג. — "סילווער" האט געזאגט, אז ער וועט נישט אריבערגעפארן אין ארץ ישראל, וואס איז איינציג געווען דער ארץ ישראל, און ער וועט נישט אריבערגעפארן אין ארץ ישראל, וואס איז איינציג געווען דער ארץ ישראל.

החלטות הסוכנות - נצחון סילבר

מאת סופרנו בלונדון —
"טיימס" ו"מניסטר גארדיאן" פרסמו את החלטות הסוכנות ללא הגבלה כל שהיא.

קיינ מאכט קען נישט צוריקהאלטען די אידען פון ארץ ישראל, דערקלערט דר. סילווער ביי לייגען ווינקעלשטיין פון בני ציון קאלאניע

ירושלים, מערץ 26 (אי.א.) — אלט הייסלאנד, האט היינט דערקלערט, אז ער וועט נישט אריבערגעפארן אין ארץ ישראל, וואס איז איינציג געווען דער ארץ ישראל, וואס איז איינציג געווען דער ארץ ישראל.

ער האט געזאגט, אז ער וועט נישט אריבערגעפארן אין ארץ ישראל, וואס איז איינציג געווען דער ארץ ישראל, וואס איז איינציג געווען דער ארץ ישראל, וואס איז איינציג געווען דער ארץ ישראל.

ביום, שציון את המוסדות, שחל עם הקמת נקודה זו בתנועה הציונית הכללית בשטח ההתיישבות, שכן זה זמן רב הציונות הי כללית לא עשתה בשטח זה במאורגן ולא כלום. אחרי ברכתו של מר שץ, יו"ר מועצת התקלות הפרטית, נאם ד"ר סילבר, שציון את הברית הכרותה בין יהודי ארץ ישראל ויהודי ארצות הברית באמצעות בני ציון, שבנאות אדמתה השתתפו בני ציון בארצות הברית. ברכו עוד עוד"ר סר לין, מנכ"ל הציונים הכלליים, ש. ז'וכר ביצקי מטעם הקהילה, י. הסטמן מטעם קרן היסוד, מר אוסטובסקי בשם ישובי הגוש, ובא"ח, רסקו, למברכים השבים את המתיישבים.

בני ציון - נקודה חדשה

להתיישבות הפרטית של הציונים הכנעניים
בני ציון - הוא שם נקודת הי ישוב החדשה, שהוקמה אצלם, לאחר המסקה במחשבות, בחפזות הנוקדת הציונים הכנעניים, בנבעות רפנה, סמוך לכביש חפה-הלאבי, ממול ישוב החילים, בצורה, וזה הישוב השביעי שהוקם מאז הקונגרס הציוני. בשעות לפני שהתחיל התכנון לחון את תג העליה בבי קודה המוסד, המתיישבים, אורחים רבים בכל הארץ, ראשי התנועה הציונית הכללית.

הקהל בחג העליה בבני ציון. אהל, צריק, ומחסן וסביבה גדרתיל - ראשית הישוב ביום העליה

יצחק גרינבוים האט באגרייט אין נאמען פון דער אידוישער אגענטור, ער האט דערקלערט, אז ער איז צו פרייען, וואס ער האט זיך געענדיגט די לאנגע צייט, אין פארלויף פון וועלכע ער איז ארויסגעקומען ארבייט פון די ארגאניזאציע ציוניסטען אין געווען פא-דאליזם. ער האט דערביי אויסגע-דריקט די האפנונג, אז די אינטערנאציאנאלע ציוניסטען וועט איינפירן דערשט ווערען און וואסען מיט דער חילוק פון דער אמעריקאנער ציוניסטישער ארגאניזאציע.

שנים משמחות
בני ציון היא מושבה, המוקמת על ידי רסקו, בתמיכת המוסדות, על אדמת הקהילה, המתיישבים מכל שדרות העם סביב במשך שנים במושבות והתמחו בחקלאות. אות הקבוצה הראשונה, העולה למקום, תעסוק בעיקר בירקנות ובגידול פרחים.

ד-ר א. ה. סילבר בבני ציון

מון המפעל, המתיישבים משקיעים כשליש מן התקציב במסכנותיהם. הם, בסתיו יעלו שאר המתיישבים לנקודה, שאתמול עלו לי שבת בה 16 המתיישבים הראשונים. ד"ר פיצר, שמסר פרטים אלה, הוסיף שיש לקי חתה כי בעוד שנה יצא מבני ציון משלוח ראשון של פרחים לאירופה, עד שייבנו בתרומה וישיבים המתיישבים בצריף. במקום הוקם מיכל מים גדול ובתי שירות ומחסן. הנקודה נמצאת במרחק 1.5 ק"מ מן הכביש.

ק"יז כוח קעז נ"ט באזיגען דעם ישוב
זאגט סילווער ב"ם אפמאך פון א"י

Journal Mar. 28,
1947

כרת
והוא
פ"ו
ידיה
דודג
ק"ל
אב

עיונו כסריבון בלבד. הוא חייב להקרב את הארץ וללמוד לשדד בלתי־אנושי. דרכי התגשמותה של הציונות, טוב שגם הזמן שנותר ברשותו לאחר מלחמה ובסקסטיבה נקצו הוא לסידורים מרוכזים ולשיחות רבות, אך חובתו הוא להציע לחישים אחרים ולהכריח בחקירה זמית. בלא האוירה ההגיגית של מסיבות בלוח מניח, בבקרוי הקצר בודאי נוכח יצחק באיו מידה צמאה הארץ להדרכה שית ובודאי נוכח גם לדעת באיו מן הן לו להתאזרח בישוב על מנת להינצות.

שלי ועלינו לדעת:

הדולרים נחוצים לבנין הארץ. אבל מן החוץ לנו נסב לי דולרים.

יצחק וייזר

חדישים?
טובן מאלה, כי התביעה לתכנית מער
לה חיונית" מאת מנהיג ציוני אמת
התקופתנו, כמזה כמביעה לתכניות חיוניות
מאדם שמכין חדה שמחת על צוואר. רק
ביררה אחת ביד — להתנהג, כי תכנית
פעולה חיונית מסוג ישוב"ם ישוב"ם
במקום התישבות מדנית או גזירת כחלות
במקום עליה חסיה — תכנית מסוג זה
טובת רק להפגנת ציון, אך לא יעציתנו
לקראת מטרותנו הסופית. התכנית החיונית
היחידה כיום הזה היא זו שתאלץ כל בלתי
הכה לחזור אל רותו של המנדט. סילבר אמר
זאת במפורש, והעם דבר מסוי. והאם נפני
שאנו תובעים את זכויותינו נרשה ללא
את תביעתנו לצדק קצוניות?
קשה לנחש את עתידו של סילבר כמנ-
היג. עד מה ראיתו כמדינאי ציוני רק
אחריה, אך כחוננו — וכיחוד בארץ —

גורם במדיניות הנסיגתית של שתי המפלגות
גדולות. משך לרעיון הציוני מדינאים וחתר,
צעד ראשון, לקבלת החלטה ציונית בבתי
מחוקקים של ארצו. אבל הכשילוהו מב-
נים. הכשילוהו אלה, אשר עתידים היו מק-
נותים לראותו כדמות השלטת בקונגרס
ציוני הראשון לאחר המלחמה. המלחמה בו
א היתה רעשנית. זו היתה מלחמה בכח
עליו שהשפאל חפש ולא מצא דרכים להכי-
ן לרצונו. הכשילוהו אפילו כשסבל מזה
ענין הציוני. לאחר שהכשילוהו אמר סול-
לים, יריר הנועה לעניני חוץ של הסנאט:
כל זמן שהיהודים לא ימצאו את הדרך
אחרת גבורה לא אנקוף אצבע לעשות
טוב ועד רע לציונות.
אבל אלה שחתרו תחת סילבר דאגו פחות
וכל לאחדות.
עוא לא נסוג, וגם לא חפש פשרה. נאבק

Exception Taken to Recent Statements And Position Explained

Lessing Rosenwald's letter in THE TIMES of March 17 is a further step in his anti-Zionist campaign and a renewed attempt to spread a monstrous slander against the Jewish Agency for Palestine. The essence of the case Mr. Rosenwald tries to make out is that Zionist demands for a Jewish state in Palestine represent a lust for "domination" to which the Zionists have been willing to sacrifice the lives of European Jews who might otherwise have gained admission into Palestine.

The very opposite is the truth. For decades the Zionist movement subordinated consideration of the ultimate political destiny of Palestine to practical constructive effort and concentrated all its energies and resources upon the great tasks of immigration, colonization and development—with notable success.

Whether this policy of subordinating the "political" to the "practical" effort was sound or not may be open to argument. What is not open to argument is the incontestable fact that this was the policy consistently pursued by Zionism as long as Britain did not wholly repudiate its plain obligation under the Mandate to "facilitate Jewish immigration."

In 1939 the British Government issued the universally condemned White Paper.

For three years thereafter the Zionist movement exhausted every possible means of inducing the British Government to abandon the illegal White Paper policy so that Jews trapped in Nazi Europe might flee to Palestine and be saved.

It was only in 1942 after all these efforts proved fruitless and in the face of the mass slaughter of European Jews by the Nazis that the Zionist movement put forward its demand for a Jewish commonwealth with full equality of right and status for all inhabitants of the land. Only thereafter (I believe in 1943) did Mr. Rosenwald and his associates become active politically. What drove him into action was evidently not the plight of the Jewish refugees but the growing public support for a Jewish commonwealth, which threatened his peace of mind.

To begin with, Mr. Rosenwald contends that the Anglo-American Committee of Inquiry made provision for "the early (not immediate) admission of 100,000 Jews to Palestine." He is in error. The text of the committee's report on this point reads as follows: "We recommend (a) that 100,000 certificates be authorized immediately for the admission into Palestine of Jews who have been the victims of Nazi and Fascist persecution."

Mr. Rosenwald then says that a "clamor" was set up for the acceptance of that recommendation "alone." He contrives the innuendo that this "clamor" was solely on the part of Zionists as a result of whose insistence "the entire enterprise was scuttled." The truth is, as Mr. Rosenwald ought to know, that the committee's report was made public by President Truman together with a statement of his own, in which he endorsed several short-term recommendations, including (a) the immediate admission of 100,000 Jews (b) the revocation of existing restrictions on the acquisition of land, (c) the promotion of large-scale development projects and (d) the improvement of the cultural and economic conditions of the Arab population.

The President's statement was published throughout the world simultaneously with the committee's report and before either the Zionists or the Arabs had an opportunity to give the report any study. Was the President's statement, then, "the clamor" which "scuttled the entire enterprise"?

The official reaction of the Zionist movement at the time was to endorse the President's statement and to support his renewed plea for the early admission of the 100,000. But Prime Minister Attlee promptly repudiated President Truman's position and attached impossible conditions to the carrying out of the recommendations of the Anglo-American Committee. To blame Zionists for the "scuttling" of the recommendations is ludicrous, especially in view of the public statements made during the year by prominent American members of the Anglo-American Committee of Inquiry, who placed the responsibility squarely where it belonged—at the doorstep of 10 Downing Street.

It happens that I was one of those who participated in the London talks with the British Government on behalf of the Jewish Agency for Palestine, and I regret to state that Mr. Rosenwald's account of what transpired there is both inaccurate and misleading. He says that Zionist negotiators "spurned" the admission into Palestine of 4,000 Jews per month for a period of two years and a continuance of admission subsequently depending on economic absorptive capacity.

In the first place, Mr. Rosenwald forgets to mention that the proposed immigration was made conditional on the acceptance of a worsened edition of the Morrison plan, which had been previously rejected by Jews and Arabs alike as well as by the Government of the United States. It was a new embodiment of the principles of the White Paper. But even the adoption of this plan, thoroughly bad as it was, did not depend upon our acceptance or rejection. Mr. Bevin made it clear that it had to be accepted by the Arabs as well as the Jews or else dropped.

Actually, the "opportunity" to accept or reject the British proposals never existed for us, in view of the veto granted to the Arab negotiators under Mr. Bevin's procedure.

Mr. Rosenwald further misrepresents the position we took in the London talks by making the assertion that we would not accept the British proposals because there was not at the same time "acceptance of their plan for a Jewish state." In our conversations with Mr. Bevin and Mr. Creech-Jones we stated repeatedly, orally as well as in writing, that we would not press our claims or demands for Jewish statehood if the British Government was prepared to return to the Mandate and carry out its provisions.

Mr. Rosenwald has much to say about terror and terrorists in Palestine and seems to lump them with the official spokesmen of the Zionist movement, though he ought to know better. We have condemned terror times without number.

Finally, I would point out that while Mr. Rosenwald is horrified by the idea of a predominantly Jewish state, "dominated" by a Jewish majority, he is not at all fazed by the prospect of placing approximately 600,000 Jews of European background under Arab domination in a predominantly Arab state. The likely fate of a Jewish minority under an Arab majority does not concern him so long as he is freed of his fear of the rise of a Jewish nation, which seems to be his obsession.

EMANUEL NEUMANN,
Acting President, Zionist Organization
of America.
New York, March 25, 1947.

BY WILLIAM DINWOODIE
News Church Editor

Returning to Cleveland from a flying trip to Palestine, Dr. Abba Hillel Silver today flatly declared that:

"Warfare in Palestine will continue until the cruel immigration restrictions are relaxed."

The hard-hitting spiritual leader of The Temple, who went to the Holy Land as leader of the Zionist Organization in America, said he found the Jews in Palestine "strong and hopeful despite unsettled conditions."

"The Palestine governing forces—the British—are, on the other hand, entrenched behind barbed wire and completely baffled," Dr. Silver asserted.

"This government, having the largest military force in a small area, is sustaining itself only through martial law and the curfew."

Dr. Silver said British officers and men "are most unhappy in carrying out the dirty work of Mr. Bevin in turning away men, women and children from their rightful homeland."

Asked about the recent move to refer the Palestine issue to the UN, the rabbi said Palestinian Jews were skeptical of British intentions.

"Mr. Bevin is," he said, "playing for a rift in the solidarity of the Palestine Jews and of the world in the hope of maneuvering them into two opposing camps of 'moderates' and 'extremists' and to use the former to liquidate Zionism by establishing a little Jewish ghetto in Palestine while retaining for Great Britain *actua*' control of the country indefinitely."

SILVER SCORES BEVIN FOR PALESTINE FIGHT

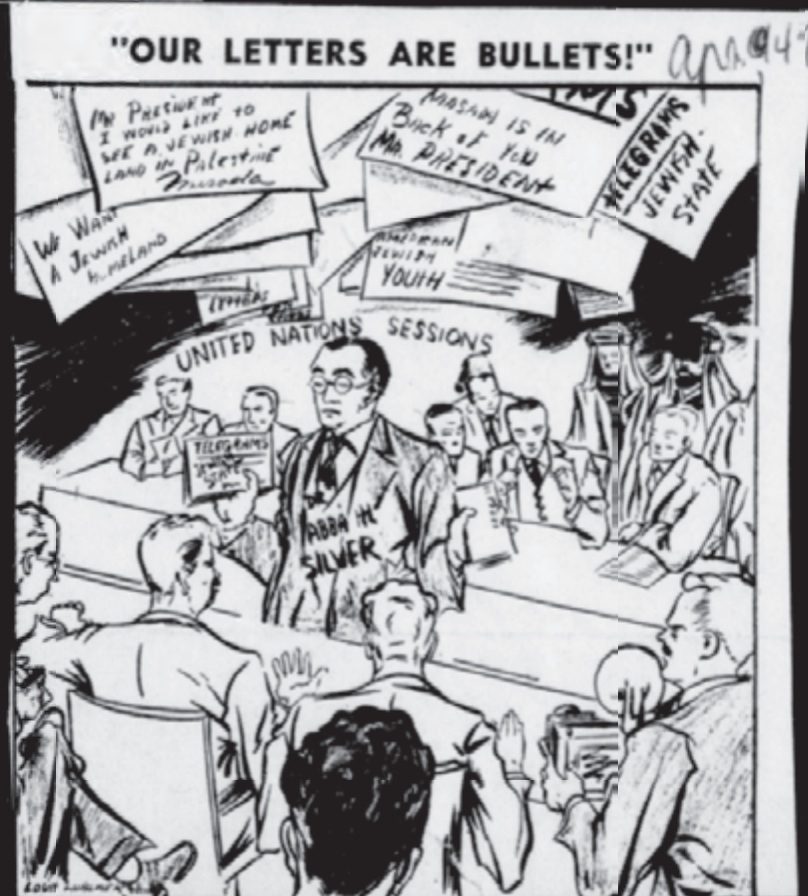
Ernest Bevin, British Foreign Secretary, was blamed yesterday for the present problem of Palestine by Dr. Abba Hillel Silver, president of the Zionist Organization of America, who arrived at La Guardia Field by plane from Cairo. He had spent two weeks in Jerusalem at a meeting of the executive of the Jewish Agency for Palestine.

"I found the Jewish people of Palestine, in spite of the Government's ceaseless harassing, resolute and working and building," he declared. "The British officers and men have no heart for the dirty work Bevin has assigned to them, that of driving helpless men, women and children away from the shores of the Jewish national home which the British Labor party endorsed so enthusiastically three months before it took office."

Dr. Silver, who is also chairman of the American section of the Jewish Agency, asserted that in

Palestine there was widespread skepticism regarding Britain's intentions in placing the issue before the United Nations.

He added: "They know Mr. Bevin's record of calculating delay by means of which he hopes to break the morale of the refugees who are waiting to go to Palestine and thereby force them to scatter and seek haven elsewhere. He is also playing for a rift in the solidarity of the Jews of Palestine."

אונזער אפאָזיציע, נעביד!

פון אן אמעריקאנער ציון. דעלעגאט

קאנט. זיי האבען געקערט וועלטען מען זאל געהן צו דער לאנדאנער קאנפערענץ — זעהט מען דאך שוין, ווער עס איז געווען גערעכט, בעווין האט ניט געוואלט הערען פון קיין אנדער פארשלאג ווי דעם מאריסאן גריידי פלאן. פון דער קאנפערענץ האט זיך געמוזט אויס-לאזען אן אויסגעבלאזען איי. — זיי, אונזערע „אפאזיציאנערען“ האבען זיך ארומגעטרעגן מיט א „ניט-געשטויגענעם און ניט-געפלויענעם חלוקה-פלאן, אויף וועלכען זיי האבען אנגעדייטעט, אז ענגלאנד איז כלומרשט מסכים. עס איז גאר ניט געווען קיין שום פלאן. בעווין האט זיך בפירוש ארויסגעזאגט געגען יעדער חלוקה, ווייל, זאגט ער, „עס איז ניטא קיין פלאץ אין ארץ ישראל פאר צוויי לעבענס-פעאייגע שטאטען, א אידישע און אן אראבישען.“ — זיי האבען געדראט, אז אויב מען געהט ניט צו דער לאנדאנער קאנפערענץ, רייסט מען עפענט-ליך איבער די באציהונגען מיט דער בריטישער רעגירונג, און דערפון קען חלילה ארויסקומען גאט-ווייסט-וואס. מען האט זיך ניט באטייליגט אין דער קאנפערענץ — און פונדעסטוועגען איז די בריטישע רעגירונג ניט ברוגז געווען אויף אונז מעהר ווי פריער, און ווען זי וואלט געהאט עפעס אנצובאטען, וואלט קיין מניעה ניט געווען, זי האט אונטער-געהאנדעלט מיט דער אידישער אגענטור אויף אן אונפארמעלען אופן.

וואס אַנבאַלאַנגט דער אידישער אָגענטור, האָט בעווין פאַר איהר היינמאָל קיין גוט וואָרט נישט געהאַט. ער האָט אָבער איצט אָפּען דערקלערט אין פאַרלאַמענט, אז מיט די ענגלישע אידען וואָלט ער יאָ געקענט קומען צו אַ תכלית. „זיי האָבען אַן ענגלישע דערציהונג.“ ווי בעווין גיט איבער, איז ער פאַקטיש מיט זיי שוין געווען פאַריגען זומער אויף דער שוועל פון אַ לייזונג, — נאַטירליך, אַ בעווין-לייזונג, — אָבער, דאַננער-וועטער, אַמעריקע האָט געשטערט מיט איהר פאַר-לאַנג, אז בעווין זאָל אַריינלאָזען קיין ארץ ישראל הונדערט טויזענט אידישע פליטים באַלד און אַהן באַדינגונגען, און דער עיקר האָט גע-שטערט ניו יאָרק, ס'הייסט די אַמעריקאַנער ציוניסטישע פיהרער-שאפט.

דערפון קען מען דרינגען און ווייטערעס, ווער עס איז געווען גע-
רעכט אין באזעל — צי די וואס האבען זיך געוואלט לאזען פרא-
נאצירען פון בעוויינ'ען, אדער די וואס האבען געבעטען ניט איינצו-
געהן אויף בעוויינ'ס מאנעווערעס; צי די וועלכע זיינען געווען געגען
צופיל איינפלוס פון ענגלישע אידען אין דער אגענטור, אדער די
וואס האבען געוואלט געבען דער אגענטור אזעלכע מיטגלידער, מיט
וועלכע בעווין האט געוואלט „אויסקומען"; צי די וואס האבען זיך
געשטיצט אויף אמעריקע און אויף איר פארלאנג באלד אריבערצו-
פירען די פליטים קיין ארץ ישראל, אדער די וואס האבען זיך באמיט
אויס'ן קאנגרעס צו מאכען אמעריקע צו קליין-געזעט און אביסעלע
טאקע באשמוצען אמעריקאנער אידען און אמעריקאנער ציוניסטען...
צו קומען איצט, נאך די גרויסע „זיגען" אין באזעל און אין
לאנדאן, און צו וועלען פרעדיגען אין אמעריקע די דערהויבענע גע-
דאנקען פון דער אפאזיציע — דארף מען האבען א קופערנעם שטערן,
און באמת געזאגט, עס איז איבערהויפט שווער צו גלויבען אין
דער אויפריכטיגקייט פון דער איצטיגער כמו"אפאזיציע.

אין אירע שיטערע רייען געפינען זיך באקאנטע מענשען, וואס זיינען אמאל געווען ווילדע שונאים פון חלוקה — איצט זיינען זיי פלוצים, כמעט איבערנאכט געווארען איהרע הייסע פארטיידיגער; עס זיינען דארט דא אמאליגע פארלוימדער און אומגערעכטע פיינט

מען גיט איבער פון איבערן לאַנד, אַז געוויסע קרייזען באַמיהען זיך אויפצוהויבען אַ מין אַפאָזיצאַנעלע שטימונג אין די רייען פון דער אַמעריקאַנער ציוניסטישער אָרגאַניזאַציע, און אַמעריקע אַ פרייע מדינה, און אויב עמיצער און מיט עפעס אומצופירדן, האָט ער אַ פּולקאַמען רעכט אויסצודריקען זיין אומצופרידענהייט. דאָס איז איינער פון דעם גילטיגן, ווען מען האָט „אַן אויג“ אויף עלעקשאַנס. יעדע „מאַכט“ קען תמיד זיכער זיין, אַז עמיצער באַמיט זיך צו פאַרנעמען איר פּלאַץ. קיין זאַך איז נישט אייביג.

אלאז פריי וואָרט — מיט פאַרגעניגען, און אַפּאָזיציע — אויך.
אָבער אויב שוין יאָ אַפּאָזיציע, האָט מען אַ רעכט דורכצוקוקען
די אַפּאָזיציע'ס אייגענע ציצית. צי זי י זייענע כשר. און נאָך
עפעס, רעדען מעג מען, מען מעג זיך אפילו אַרגאַניזירען, אָבער אין
זאך טאָר מען ניט אין נאָמען פון קיין אַפּאָזיציע — נעמליך, צו שטע-
רען דירעקט, און שוין טאַקע באַד, אין דער אַרבעט, וואָס די עקזיס-
טירענדע לעגיסליטע „מאַכט“ נעמט אונטער פאַר אַ באַוועגונג, דערפאַר,
איידער מען קוקט נאָך אַריין אין די ציצית פון די, וואָס ווילען ווערען
אַן אַפּאָזיציע, מוז מען דאָ זאָגען, אַז שוין אַ סך ערטער גיט מען שוין
איבער, אַז מען שטערט, דעםשיל, דעם עקספענסשאַן פאַנד, א. א. וו. דאָס
זען ניט געדולדעט ווערען. יאָ אַפּאָזיציע, ניט אַפּאָזיציע, — די לייז-
טונג דאַרף אָנגיין מיט דער אַרבעט, און געטרייע מיטגלידער פון דער
אַרגאַניזאַציע מוזען דערשטיקען צעשטערענדיגע מעשים, איידער זיי
אַנטוויקלען זיך אין אַן אמת'ער געפאַר. דער באַשלוס וועגען עקס-
פענסשאַן פאַנד, און אלע באַשלוסען וועגען די גרונד'טעטיגקייטען פון
דער ציוניסטישער אַרגאַניזאַציע, ווערען געפאַסט אויף קאָנווענשאַנס,
וואָס זיינען די העכסטע אינסטאַנץ פון דער באַוועגונג, און קיין יחיד,
און אפילו עטליכע יחידים צוזאַמען, האָבען ניט קיין רעכט פלוצים צו
אַנולירען די באַשלוסען אָדער שטערען אין זייער פאַרפליכטונג, איידער
די געקסטע קאָנווענשאַן שאַפט זיי אַפּ אויף אַ קאָנסטיטוציאָנעלען אופן,
און איצט לאַמיר זען, ווער איז די כלומהשטע אַפּאָזיציע און וואָס
שטעלט זי מיט זיך פאַר?

מיר האָבען אַן אַנדייט פון „אַפּאָזיציע“ וועזען צווישען דער זי-
אָאיי דעלעגאַציע צום ציוניסטישען קאָנגרעס אין באָזעל. דאָס זיינען
געווען בלויז עטליכע מענשען, אָבער זי איז אַריינגעקראַכען אין די
געדערס פון דער דעלעגאַציע אויף טריט און שריט. האָט די דעלע-
גאַציע געשטימט פ א ר עפעס, האָט די אַפּאָזיציע געשטימט
ג ג ג ג ג ג. פאַרקערט, האָט די דעלעגאַציע געשטימט ג ג ג ג ג.
האָט די כּמאָאַפּאָזיציע געשטימט פ א ר. אַלץ עפעס ווי אויף
לחכּעיס. און מען קאָן אויך ניט זאָגען, אַז די דאָזיגע כלומרשטע
אַפּאָזיציאַנערען האָבען געהאַט אַן אַרייגינעלען פּראָגראַם, עפעס אַן
אָנעמבאַרען אייגענעם געדאַנק. זיי האָבען בסדר געשטימט ווי די
מערהייט אין מפא"י האָט געשטימט, אָדער ווי די הדסה־פירערשאַפט
אויף דעם קאָנגרעס האָט געהייסען אירע מיטגלידער שטימען. די פיר-
סינג אַפּאָזיציאַנערען פון דער דעלעגאַציע האָנען זיך טאַקע כּסדר גע-
ריבען אַרום יענע גרעסערע שיכטען אויפ'ן קאָנגרעס. זיי זיינען
געלאַפּען פון איין באַנק צו דער אַנדערער, זיך געשושקעט אויפ'ן
אויער, געהויבען די הענט פונקט קאפּויער און געהאַט אויף די ליפּען
אַ שטענדיג שעלמיש שמייכלעל, ווי איינער רעדט: „אַהא, מיר האָ-
בען אייך אין זאַק... איחר וועט שוין זעהן, מיט וואָס פאַר אַ פנים
איחר וועט פון דאָנען אַרויס“.

דער סוף פון דער דאזיגער אפאזיציע, נעביך, איז איצטער בא-

אויסגעשלאסען פון יעדער הילף, וואס מיר דא, אלגעמיינע ציוניסטען אין אמעריקא, באשאפען מיט אזוי פיעל מיה און אנשטרענגונג.

אויף דעם לעצטען ציוניסטישען קאנגרעס אין באזעל האבען מיר געהאט די מעגליכקייט זיך גענוי צו באקענען מיט דער דאזיגער אנגעווייטאגטער פראגע און דערפאר האבען די אלגעמיינע ציוניסטישע דעלעגאטען דארט דעמאנסטרירט אזא ליידענשאפטליכע גרייט-קייט און אזא מעכטיגען ווילען צו רעארגאניזירען דעם אלגעמיינעם ציוניזם און איהם קאנסטיטואירען אלס אן אלועלטליכע קאנפערע-ראציע, וואס זאל אפשאפען דעם איבל. דא האט זיך אמשטארקסטען אויסגעדריקט זיין פעסטער ווילען, אז דעם אלגעמיינעם ציוניסט זאל געגעבען ווערען גלייכבארעכטיגונג אין דער באטייליגונג פאר דעם אויפבוי פון אידישען לאנד, צו וועלכען ער איז בארעכטיגט און וואס איז פון איהם זיט פיעל יאהרען מיט אומרעכט אוועקגענומען גע-ווארען.

אין אייראפע האבען מיר זיך דערוואוסט, אז אין די פליטים-קעמפס זיינען פאראן הונדערט דרייסיג הכשרה גרופען, טויזענטער פון די דאזיגע הכשרה מיטגלידער זיינען אלגעמיינע ציוניסטען, זיי ווענדען זיך גלייך צו דעם אנגעפעהר א דוצענד אלגעמיינע ציוניסטישע הכשרה גרופען, אבער זיי זעהען גלייך איין, אז זיי קענען פון זיי זעהר וועניג ערווארטען, ניט בנוגע עליה און ניט בנוגע הילף און צוגרייטונג ווען זיי וועלען אנקומען קיין ארץ ישראל. פאר-געסען זיי זייער אלגעמיינעם ציוניזם און געהען צו די הכשרה גרופען פון דער ציוניסטישער לייבאר פארטי, אדער פון דעם "מזרחי", מען דארף ניט פארגעסען, אז אחוץ דעם בודזשעט וואס די לייבאר פארטי, למשל, באקומט פון קרן היסוד און פון דער אידישער אגענ-טור, האט זי אין כמעט אלע לענדער אייגענע קאמפיינס, די דאזיגע קאמפיינס דערמעגליכען איהר צו פארשטארקען איהרע אקטיווי-טעטען אין די הכשרה גרופען, כדי זיי צו באזארגען מיט דער נוי-טיגער הילף און אנדערע נויטיגע איינריכטונגען, די אלגעמיינע ציו-ניסטישע הכשרה גרופען האבען מיט רעכט ערווארטעט, אז די אל-געמיינע ציוניסטען אין אמעריקא, וועלכע זיינען די הויפט פאראנט-ווארטליכע און הויפט צושטעלער פון דעם בודזשעט, וועלען אין זיי-ניט פארגעסען, זיי זיינען אבער געבליבען ענטווישט, דער אלגע-מיינער ציוניזם איז ניט ארגאניזירט און זיי האבען פון איהם כמעט קיין שום הילף ניט באקומען.

די ציוניסטישע ארבייט אין די לאטיין-אמערי-קאנישע לענדער

די ציוניסטישע פאראייניגונג אין קיובא צעהלט א מיטגלידער-שאפט פון אומגעפעהר 300, אבער די צאהל פון פריינד און סימפאטי-קער, אלע ביישטייערער פון די נאציאנאלע פאנדען, באטרעפט העכער 600. די ציוניסטישע ארבייט איז קאנצענטרירט אין בית עם ציוני וואו עס געפינען זיך אויך די אפיסעס פון דעם לאנד דירעקטאריע פון קרן קימת לישראל, די פרויען ארגאניזאציע, "וויצא", די ליגע פון פריינד און סימפאטיקער פון דער הסתדרות, די יוגענד ארגאניזאציע "השומר הצעיר" און דער יוגענד קלוב ביי דער ציוניסטישער פאר-אייניגונג.

פארגענדע זיינען די פארוואלטונגס-מיטגלידער פון דער "התאחדות ציונית בקובה"; משה שלעווינגער, פרעזידענט; רמאל זילבער, וויס-פרעז; סענדער מ. קאפלאן, וויס-פרעזידענט; חיים א. פאלקסאן, סעק-רעטאר; שמחה שוויאסאל, אסיסטענט סעקרעטאר; טשארלס שווארץ, קאסיר; יעקב איזרעאליט, אסיסטענט-קאסיר; לעאן יארמוס, פינאנץ-סעקרעטאר; אהרן גיפמאן, אדמיניסטראטאר; יעקב בייקאוויץ, וואקאל און ישראל ליסקי, וואקאל.

אין אייראפא האבען מיר אויך דערוועגן פאר זיך פארטרעטען פון דעם אלגעמיינע ציוניסטישען "העובד הציוני" און דעם "הנוער הציוני" — ביידע אלגעמיינע ציוניסטישע חלוצים-גרופען, וואו זיי האבען מיט זייערע לעצטע כוחות ווי עס איז געשאפען אכט קיבוצים ווי אויך א מושב עובדים ביי דער סירישער גרעניץ, צווישען די דריי קבוצות, וואס זיינען לעצטענס אזוי דראמאטיש געגרינדעט געווארען אין נגב, איז איינע, "מבטחים", אן אלגעמיינע ציוניסטישע, אבער ווען דער נייער עולה, אן אלגעמיינער ציוניסט, וויל זיך אג-שליסען אין איינעם פון זייערע קיבוצים, קען ער דאס ניט דערגרייכען, ווייל דער קיבוץ איז ארים און עלענד, די אלגעמיינע ציוניסטען אין אמעריקא קומען איהם ניט צו הילף, זוכט דער נייער עולה צו גע-פינען א שטיקעל פלאץ פאר זיך אין דער התישבות, זיך אירגענד וואו צו קאלאניזירען, געפינט ער באלד אויס, אז ער האט קיין האפ-נונג ניט, ער מוז זיין א "פארטי מאן" און אויב ער וויל בלייבען ביי זיין פארטי און אידעאָלאָגיע, גייט אלגעמיינעם ציוניזם, מוז ער זיך אפזאגען פון התישבות, טאטועכליך איז דאס וואס די אלגעמיינע ציוניסטישע קיבוצים אין ארץ ישראל האבען דערגרייכט בלויז א דאנק דער העראאישער עקשנות פון מענער און פרויען, וועלכע קע-נען ניט אזוי לייכט אנטערדריקען זייער אייגענעם געוויסען, זיי ציהען עס פאר צו פארבלייבען ארים און עלענד איידער צו באהאלטען זייער אלגעמיינע ציוניסטישע איבערצייגונג.

צו ענדערען די דאזיגע טרויעריגע סיטואציע און צו שאפען נייע באדינגונגען פאר די אלגעמיינע ציוניסטישע בויער פון אונזער לאנד — דאס איז דער לאזונג און דער פראגראם פון אונזער קאנפערענציע, וואס איז קאנסטיטואירט געווארען אין באזעל.

מיר ווילען געבען דעם אלגעמיינעם ציוניסט אין ארץ ישראל דאס זעלבע רעכט, וואס דער מיטגליד פון "פועלי ציון" אדער "מזרחי" געניסט.

מיר האבען אין דער פירערשאפט פון דער קאנפערענציע אוועלכע אויסגעצייכענטע חברים ווי ד"ר אבא הלל סידווער, ד"ר עמנואל ניומאן, מרס. ראז האלפרין אין אמעריקא; ד"ר משה סנה, יצחק גרינבוים פריץ בערענשטיין און מ. קאלאדני אין ארץ ישראל און פראפעסאר ז. בראדעצקי און ד"ר נחום גאלדמאן אין לאנדאן, מיט אזא אנגעזעהענער גרופע גלויבט די קאנפערענציע, אז זי קען ערווארטען די פולסטע און ברייט-הארציגסטע אונטערשטיצונג פון דעם אלגעמיינעם ציוניזם אין אלע לענדער.

די ציוניסטישע ארגאניזאציע אין קאלאמביא

די ציוניסטישע ארגאניזאציע פון קאלאמביא וועמס צענטראלע געפינט זיך אין קאלי, נעמט ארום אלע קליינע ארגאניזאציעס וואס עקזיסטירען אין די שטעטלעך אין אקסידענט פון קאלאמביא, אומגע-פער צעהן אין דער צאהל, די אלע גרופען זיינען אנגעשלאסען אין דער פעדעראציע וואס איז אין באגאטא, די הויפט שטאט פון קאלאמ-ביע, אין נאוועמבער 1946 האט די פעדעראציע צוזאמענגערופען א ציוניסטישען קאנגרעס, דער צווייטער קאנגרעס אין קאלאמביע, וואס איז אפגעהאלטען געווארען אין קאלי, אין דעם קאנגרעס האבען זיך באטייליגט מר. משה טיב, דער הויפט פון דעם אידישען אגענטור אפיס אין וואשינגטאן פאר די לאטיין אמעריקאנער לענדער, די אר-גאניזאציע אין קאלי גיט ארויס א צייטונג מיט'ן נאמען "ליבערטאד", אלע ציוניסטישע גרופירונגען באטייליגען זיך ענערגיש אין ד קאמ-פייעס פון קרן קימת און קרן-היסוד ווי אויך אויף די געביטען פון דער אידישער נאציאנאלער טרציוונג און ספארט.

אין קאלי ווערט איצט דורכגעפירט דער קאמפיין פון קרן-קימת מיט דער באטייליגונג פון דעם אקטיווען דעלעגאט וואס איז צו אונז דעלעגירט געווארען פון דעם הויפט אפיס פון דעם ציוניסטישען נאציאנאל פאנד אין ניו יארק, דר. ארטור שוטקין פון מילוואקי, דר. שוטקין האט זיך ארויסגעוויזען אלס אויסגעצייכענטער טוער און זיין ארבייט ווערט דורכגעפירט מיט א גרויסען ערפאלג.

PALESTINE JEWS QUESTION BRITISH INTENTIONS IN REFERRING DISPUTE TO U.N., SILVER SAYS

NEW YORK, Mar. 31. (JTA) -- The Jews of Palestine are skeptical of Britain's intentions in referring the Palestine issue to the United Nations and are wondering whether the recently announced U.S. policy on Greece and Turkey will be extended throughout the Middle East including Palestine, Dr. Abba Hillel Silver, president of the Zionist Organization of America and head of the American section of the Jewish Agency, declared today upon his arrival at LaGuardia Field from Palestine. Dr. Silver left for his home in Cleveland a few hours later.

"The British officers and men in Palestine have no heart for the dirty work. Bevin has assigned to them -- that of driving helpless men, women and children away from the shores of the Jewish national home the British Labor Party endorsed so enthusiastically three months before it took office," Dr. Silver said.

"There is widespread skepticism among the Jews of Palestine as to the real intentions of the British Government in referring the Palestine issue to the United Nations. They know Mr. Bevin's record of calculating delay by means of which he hopes to break the morale of the refugees who are waiting to go to Palestine and thereby force them to scatter and seek haven elsewhere. He is also playing for a rift in the solidarity of the Jews of Palestine and of the world in the hope of maneuvering them into two opposing camps of 'moderates' and 'extremists' and to use the former to liquidate Zionism by establishing a little Jewish ghetto in Palestine, while retaining for Great Britain actual control of the country indefinitely.

"There is also considerable speculation as to America's recently announced program with reference to Greece and Turkey," the Zionist leader pointed out. "They wonder whether that involves a new American foreign policy with reference to the entire Middle East including Palestine. If so, they ask whether it would really be an American policy or merely an underwriting of British imperial policy and interests.

"There is a great urgency for a clear enunciation of America's true position with reference to Palestine. They ask me if Secretary of State Marshall intends to follow Bevin or whether he will follow the line enunciated time and time again by the Presidents of the United States and the Congress of the United States."

Answering questions by reporters, Dr. Silver refused to predict the outcome of the Palestine question before the United Nations, pointing out that it was a new agency and that there were no precedents upon which he could guide his forecast. He added that the Zionists would prepare their case as fully as possible.

April 1, 1947

New York, April 1, (Pulcor)—Dr. Abba Hillel Silver, head of the American section of the Jewish Agency Executive, charged, on his return here from Jerusalem yesterday, that British Foreign Secretary Bevin, responsible for the present crisis in Palestine, is trying to divide Zionists by inciting moderates against the so-called extremists and thus liquidate the Zionist Movement.

Speaking of the unrest in Palestine today, Dr. Silver said British officers and soldiers are not happy over the dirty work of deporting Jews which has been assigned to them.

The Jews of Palestine wonder, Dr. Silver continued, whether Britain's move to bring the Palestine issue before the United Nations is not another trick to delay a solution of the Palestine problem and break the morale of Jewish displaced persons. Palestine Jewry, he said, is waiting to see whether the new Secretary of State General Marshall will follow the Bevin line or the traditional U.S. policy on Palestine as indicated by Roosevelt, Truman and of the U.S. Congress.

נגלישע אפיצערן און זעלנער שעמען זיך מיט בעזויינ'ס האנדלונגען, ואנט סילווער

Journal April 1, 1947

צווייסיידער נעכטען צוריקגעקומען פון ארץ ישראל—דערגלייכע און ספעציעלע אינטערעסן פאר'ן "מארגען וועלט" ווי דער ישוב אין פול מיט אנטשלאסענעקייט און מום, בעת ענגלענדער לעבען הינטער שטעכענדיג דאס אין שרעק.

ספעציעלער באריכט פון ש. ל. שניידערמאן

האט ראביי סילווער אפגעשטערט. די ענגלישע זעלנער און אפילו די ענגלישע אפיצערן האבען נישט קיין הארץ צו דער שטויגענער אויסגאבע, וואס בעזויינ'ס האט זיך אנפארטרויט צו פארטריבען מיט געוואלד פון די ארץ ישראל. ברענען הייזער, עלעקטרישע אידעשע מענער, פרויען און קינדער וועלכע האבען זיך געראטעוועט פון היטלערס נאציאנאליזם. די דאזיגע טראגישע רעזולטאט פון אירידישע פאקטא-ווערע פארטריבען פון דער ענגלישער נאציאנאליזם היים, וואס די ענגלישע ליבעראלענדיגע האט אויפגעשטעלט נעשטעט דריי חרשים פאר אירידישע צו דער מאכט.

אויף דער פראגע, ווי אויף דער אידעשער ישוב האט אויסגענומען דעם פארשלאג פון ברענענען די ארץ ישראל פראגע פאר די ווייטערע ניישאנס, האט ראביי סילווער געענטפערט: "דער ישוב שטעלט זיך די פראגע, צי דאס איז נישט אסאל א טרום מער ענגלאנד, כדי אפצושלעפען די לייזונג פון דעם ארץ ישראל פראבלעם און אויף ארום ברעכען די אנטשלאסענע קייט פון די אידעשע פליטים, וועלכע ווערען נעמען ווערן א הויס אין ארץ ישראל, דערנאך און נישט מער ניד רויסן עקסטרעם דאס קיין ארץ ישראל.

בעזויינ'ס שפילט זיך הינטערלויסטונג פאליטיק אויף א ברוד צווישען די "עקסטרעם" און "עקסטרעם" גרופען. זונגען אין ציוניזם און האפט, אז די "עקסטרעם" וועלען ליטוידירען דעם ציוניזם און פארזאמלען דעם ישוב אין ארץ ישראל אין א קליין נעט, כדי ענגלאנד זאל קענען פולשטענדיג קאנטראלירען דאס לאנד.

וואס אנגעלאנגט די האנטונגען, וואס דער ישוב ליגט אויף אמעריקע, האט ראביי סילווער געזאגט: "מען ווארט אין ישוב אויף דער קלארער שטעלונג פון אמעריקע אין באצונג צו ארץ ישראל אין דעם שטעלט זיך די פראגע, צי סעקורעטערי מארשאל וועט נאכפאלגען די פאקטיק פון בעזויינ'ס אדער וועט פארזעצן די פאליטיק פון פרעזידענט רוזוועלט. פרעזידענט טרומאן און דעם קאנגרעס, אין ישוב העלפט שפאנאנע, האט ראביי סילווער אויסגעזאגט: "אבער עס וועט נישט קומען קיין ענטשפאלטונג ביינאנען, נישט נישט ענדערע אומגעקערטע נעמען דער אידעשער אייגנאמען און נישט אפשיטלען דעם קענטענענען נעמען די עלענדע אידען, וועלכע קומען אין זייער היים—קיין ארץ ישראל."

אויף דער פראגע, ווי אויף די פרישע געקומענע עלים ווערען איינגעפארט דעם האט ראביי סילווער געזאגט: "די איינגעדענג פון די פרישע געקומענע איז אויף ערפעקט, אז מען מערסט זיך כמעט נישט, ווי ווערען

"איר האט דעם אידעשע ישוב אין ארץ ישראל געטראפען אין א שטימונג פון פעסטער אנטשלאסענעקייט, דיס צופלינגע און אומגעשטערט אין דעם אויסצווייזער, טראץ אלע בייזוועלונגען שטרויבלונגען מער דער ענגלישער ארמייסטראזע, וואס לעבט הינטער שטעכענדיג דאס און אין פול שטענדיג דיסקרעטירט אין די אויף נעם פון דער אידעשער באפעלקערונג, די דאזיגע עקסטרעם האט דער באריכטער צווייפירער דר. אבא הלל סילווער געמאכט אין אן איינשליסליכע בעזויינ'ס פאר'ן "מארגען וועלט" נאך, ביי ווען אנקומען פון ארץ ישראל איינפאלגנדיג פליכטער און נאך.

ראביי סילווער האט מיט א טאן פון ביטערער פארדאכטונג אנגעזען "מארגען וועלט" אז "די ענגלישע ארמייסטראזע אין ארץ ישראל האלט זיך מיט'ן מום פון אויסנאכסענעקייט, קריגסגעוועזען, און האט דאס קאנטענענענע א רוינע בילדענדישע פראבלעם, ווי דאס איז נאך קיינמאל פרייער אין דער געשיכטע נישט געטאן געווארען אויף אזא קליינעם שטח לאנד."

דאס איז אלע בעזויינ'ס ארמייסטראזע.

A Zionist Boomerang Is Seen In Greek-Turkish Aid Debate

Linking of Palestine to All Mid-East Irks Capital, Which Cites Truman on Pressures

By JAMES RESTON
Special to THE NEW YORK TIMES.

WASHINGTON, March 31 — Some of the Zionists have chosen to introduce the Palestine issue into the Greek-Turkish loan debate, with results they are not likely to approve.

Their thesis, developed by minor local officials in public and by more important national officials in private letters to influential members of the House and Senate, is as follows:

Greece and Turkey, they say, should not be considered apart from the whole Near and Middle Eastern problem. The area should be considered as a whole, and the United States should not agree to support British policy in one part of this area without raising the question of Britain's opposition to American policy in another part of the area, namely Palestine.

What the United States should do, they suggest, is to make a bargain with the British under which, if this country agrees to go into Greece and Turkey, they should be more amenable about meeting President Truman's request for the immigration of 100,000 Jews into Palestine.

To Avoid "Piecemeal" Approval

Thus, they conclude, instead of treating problems in this area "piecemeal," the United States should, by looking at the area as a whole, help stabilize not only Greece and Turkey but get a settlement in Palestine as well.

This argument was made before the Senate Foreign Relations Committee today by Nathan H. Brodsky, president of the Zionist Council of Essex County, New Jersey. It also is a favorite theme of the Zionist press and it has been developed in letters from at least one top official of the Jewish Agency for Palestine to Congressional leaders.

This argument has made progress with some individual members of the Foreign Affairs and Foreign Relations Committees, particularly those who, unlike the Zionists, are opposed to the Greek and Turkish loans, but it has not made much progress in the Executive branch of the Government.

Indeed, it has had the opposite effect. It has revived the hope of those officials of the State and War Departments who have been opposed to President Truman's Palestine policy on the ground that it was hampering American stra-

tegic, economic and political interests throughout the entire Arab area of the Near and Middle East.

A Thesis in Washington

These officials, like the Zionists, also have been urging the President and Congress to stop dealing with the Palestine and the Greek-Turkish questions "piecemeal," but for entirely different reasons. Their thesis, unlike the Zionists', is as follows:

It is in the interest of the United States, they say, to have in the Near and Middle East friendly states whose Governments are based on the common will and whose desires are to cooperate politically, economically and, if necessary, militarily with the United States.

In the last two years, however, United States policy in the Near and Middle East has not been a "stabilizing" influence. By pressing for the immigration of 100,000 Jews into Palestine, these officials declare, the United States has antagonized the Arab states, who oppose that immigration, and who control most of the area.

Thus, these officials continue, if the policy in Greece and Turkey is designed to strengthen the United States' economic, political and strategic position in the entire Near and Middle East, this country should not be pursuing in Palestine a policy that is opposed by most of the States in the Near and Middle East.

Above everything, they insist that the United States not make British acceptance of our policy in Palestine a condition of our aid to Greece and Turkey. For if we were to succeed in forcing the British to accept our immigration and political policy in Palestine, the result would not be the "stabilization" of the entire area, but the opposition of stabilization.

By all means, therefore, these officials conclude, let's have a policy for the entire area, but let's make the policy consistent with the President's proposal to "support free peoples who are resisting attempted subjugation by armed minorities or outside pressures."

This argument, of course, is rejected by the Zionists and there is very little future in it, but those who make it can properly say that they did not introduce the Palestine question into the Greek-Turkish debate.

די ארץ ישראל פראגע אין דער פעלקער פארבאנד

ירושלים (מיט לופט פאסט).

שוין א וואך ציט כמעט ווי מען האלט אין איין אפגעגעבן פון היינט אויף מארגען די וועג פון דעם "אקד" ציאנסקאמיטעט", אדער די וועג פון דעם "וועלט עקסעקוטיוו" פון דער ציוניסטישער ארגאניזאציע.

צווערשט האט מען געווארט אויף די מיטגלידער פון לאנדאן, דאס ווען זיי וויינען געקומען צופליצן, האט זיך ארויסגעשטעלט, אז די מיטגלידער פון אמעריקע האבען פארשטעטיגט, מען איז אפהענגיק פון עראפלאנען און פון וועטער, און די וועלט איז היינט אזא קלוינישקע, אז ווען עס פאלט א שניי אדער א ווארע, מוז מען אפגייען די וועג פון ירושלים.

ענדליך, דאנערשטאג נאכמיטאג, איז אנגעקומען דער לעצטער פארשפערטיגטער עקסעקוטיוו מיטגליד, האט אבא הלל סילווער, און פרייטאג האט די וועג פון דעם געפונען, אז וועט איר האלטען ארום 10 טעג און ווארשיינליך לויט וועט איר שוין האבען געלייגט א קאמיוניקאט וועגען דעם שלום פון דער וועג ווען די שורות וועלען גען דרוקט ווערען.

די הויפט פונקטען פון דער פארשטענדענער פאליטישער ארבייט ווען מען קאנצענטרירט ארום די "פאראייניגטע פעלקער", די ענגלישע רעגירונג האט, ווי בעווייז האט עס געמאלדען, באשלאסען פארצוברענגען די פאלעסטינעזער פראגע פאר דער קומענדיקער צייט פון "ירושלם", די ציוניסטישע עקסעקוטיוו דארף זיך פארברענגען דערצו, מען דארף צוגרייכען מאטעריאלען, מען דארף אננעמען פאליטישע שריט, קאנטאקטירען געוויסע רעגירונגען, אויספארשען דעם באדען וואו מען האלט מיט דער מלחמה אדער יענער, ווער עס געהט מיט איין און ווער גענען אונז.

און נאך איידער די עקסעקוטיוו האט זיך פארזאמלט, פיהלט מען שוין די אלטע מחלוקת ווי זי געט אן א נייע פארם, עס איז דער שטרויט צווישען די אמעריקאנער ציוניסטען און די ארץ ישראל'דיגע, אדער בעסער געזאגט דער שטרויט צווישען דער סילווער און די פיהרער פון ישוב, מיט בוגור'נישע אן דער שטוי.

עס איז נישט נאר א פראגע פון פערזענליכקייטען, עס איז א פראגע פון א שיטה, פון א סיסטעם, אבוואהל פערזענליכע אמונות, סיסטעמעס און אנטפארטעס פילען דא אויך א גאנצן באדייטנער ראלע.

יענע וואו וויינען פארענקומען קלענער מיטגלידען פון פארשיידענע פראקציעס פון ציוניסטישע גרופען, סילווער'ס אויטאריטעטער פארלאנגען, אז ער, סילווער, זאל אנפיהרען מיט דער נאכצור פאליטישער ארבייט ביי די "יוניאטעד געזאמל", סילווער'ס גענערעטע טענה'ע, אז מען טאר נישט איבערגעבען דעם גורל פון איר שטען פאלק אין סילווער'ס הענט, ער מען זיך נישט בויגען און אסאל מוז מען זיך בויגען — וועגן סילווער'ס דעם געזעץ, ווי ווילען, אז בוגור'נישע און איר נאמען נאכצור אדער איר זיין אין וואשינגטאן און ניו יארק.

נאכדעם און סילווער — דאס וויינען צוויי געגענענדיגע שיטות, צוויי צו גאנגען צו דעזעלבער פראגע, סילווער'ס גענערעטע ווילען זיך נאך איינע איר נישט ריהרן און דא, ווייניגמאן האט אפציעל מעהן נישט פארטראטען אין דער עקסעקוטיוו, און צווישען סילווער'ס גענערעטע געפירען זיך אפילו מיטגלידער פון דער לאגעמיינע צוויי פאליטישער וועלט — פארעראציע, ווען מען פארזייער אדער וועלט'פארעזי דענט עס איז דא, סילווער.

וואס וויינען די ארטישע אים זיכעטע ביי פעלקער-פארבאנד? — עס איז נאך אלץ דא א מעגליכקייט אז די פראגע זאל גען געטעלט ווערען דורך א קאמפערענץ צווישען די דריי צדדים, א געשפערק מיט דא, סילווער, און א באנד ביי בוגור'ניש.

פון אונזער שטעטישען קאנטאקטען שיל סתא איר א ל

ניט קומען צו דער "וועג", ווארען פיל געגלייבן, אז נאך ווין צוריקקומען פון מאסקווע וועט בעווייז מאכען א פארקערטע באנייען די אונטערהאנדלונגען וועגען ארץ ישראל מיט די ארץ, דא און די אראבער און וועט צו גען פילע א פירט און די יוניאטעד געזעצטע.

עס וויינען פאראן עטליכע פאקטאן, דעם וועלכע בארעכטיגען די אייבער-דעמאנטע האטאדע, גרייטענעם, וויל ענגלאנד נישט קומען אלס א צד צו די יוניאטעד געזעצטע, וואו רוסלאנד וועט קענען האבען א דעם און ארוינקומען אפציעל אין "ענגלישע טעפאל".

צווייטענעם, שטעקט נישט די אראבער דער גאנצער "וועג" ענין, ווי האבען מורא, אז ווי קענען פארשפילען, די נאכע האנגען פון די אראבער און געווען געבויט אויף דער הילף פון דעם לאטינאמערקאנישען בלאק ביי די יוניאטעד געזעצטע, ווי אויך אויף רוסלאנד'ס הילף, די אראבער האבען געהאט, אז רוסלאנד וועט זיך וועגן איינצוקומען אין לאסקע און נישטאן חוץ ווין ביי דער אראבישער וועלט און זי וועט דעריבער שטימען מיט די אראבער.

היינטיגערשטאג איז שוין אבער קלאר, אז די הויפט-זאגער אין לאטינאמערקאנישען בלאק וועלען שטימען דעם ארטישען אינטערעס, ארענטנע, בראזיל און ארגענטינע וויינען באפאנט אלס "פראציוניסטיש" אין ווער שטעלונג, דאס האבען די אידען ווי אויך די אראבישע אונטענענען אין די לעצטע וואך, וואס אנבאלאנגט רוסלאנד וועט זי זיך ווארשיינליך האלטען נייטראל, אבער זי וועט צולאזן אירע קליינע מענטשן צו שטימען פאר דעם ארטישען צד, פוילע, צום ביישפיל, האט געוויסע אינטערעסען אין א פרייע ארטישע אימנעראציע קיין ארץ ישראל, געכאטאלאוואקיע האט גאנץ אפען זיך ארויסגעזאגט פאר א ארטישע מדינה אין ארץ ישראל, רומעניע און אונגארן וויינען אויך ווילן ארויסצוראטן דאס ביסל אידען וואס איז געבליבען ביי ווין.

און דריטענעם: פראנקרייך, בעלגיע און אנדערע אייראפעאישע מדינות וועלען אויך נישט ווין גענען די אידען, דערצו דארף מען נישט אהענטען דעם דרוק פון אמעריקע, דאס אלץ צוואר מענגענומען שטעקט נישט די אראבער און זיי וויינען גרויס אויפגעגעבען די "וועג" און אנהויבן נייע פארהאנדלונגען מיט ענגלאנד און די אידען.

וואס שייך דעם איינזען צד — אויך ער איז גרויס נישט צו גען צו דער "וועג", וויל ס'וועט זיין א פארשטעקט פראגע, וועלכע קען זיך פארציעהן ווער ווייט ווי לאנג, די אידען האבען נישט קיין צייט, נישט קיין אה אויסצוהאלטען נאך עטליכע יארן, און אויב בעווייז וועט זיי איינלאזען אויף א נייער באראטונג — וועלען די איינלאזונג אננעמען מיט גרויס צופרידענהייט, אפילו די אמעריקאנער ציוניסטען אויך.

דא, סילווער האט עס גאנץ אפגעקלערט אין א געשפערק, וועלכען סטיווארט אלסאפ און איר האבען נאך האט מיט איהם א פארשטעקט נאך ווין אנקומען קיין ירושלים, סטיווארט אלץ

סאפ איז א מיטל און ער קומט אויף ציוניזם מיט נוי'אישע אויגען, איר האבן געטראפען אלסאפ, ווען ס'בין אנגעקומען קיין ארץ ישראל, ער איז דאן אנגעקומען אהערצו אויף'ן וועג קיין טעהעראן, לעצטע וואך איז ער צוריקגעקומען פון דארט און פון איר דאס, ווען איר זאגן, אז ער קומט אויף ארץ ישראל מיט נוי'אישע אויגען, מיין איר, אז פאר איהם איז דאס לאנד נאך א קליינער פלעק אויף דער מאפע פון מיטעלען מזרח, ער וועט עס נאך מיט'ן מוה, אבער נישט מיט'ן הארץ.

הערדענדיג, אז איר געהן זיך טרעפען מיט דא, סילווער, איז אלסאפ מיטער געקומען מיט מיר, עס איז געווען נאך וועט אן אווענט, ירושלים איז געווען טיים צוליב'ן קייפלי, מען האט נישט געווען קיין לעבעדיגע הונט אין גאס, די געסט איז "עדען" האטען, וואו דא, סילווער שטעקט אויך, וויינען געוועזען ווי אלע איינזאמלענער פון ירושלים, פארשפארט ביי מארגען פרייט.

פאר מיין נוי'אישע פאלענע וואו דער גאנצער ענין פון ציוניזם געווען איז געווען, אז דעריבער וויינען זיינע פראגען געווען גאנץ פארשיידענע פון די פראגע וועלכע איר האבן אייגענע געטעלט, פאר מיר איז געווען דעם איינציקענאמען צו זעהן ווי אויף א "נייטראלער בוי" געטט אויף דעם גאנצן ענין, און דער אינטערעס איז געווען נאך גרעסער צוליב דעם, וואס דעם גאנצן ענין סתם א מענטש וועלכע איז נישט באהאווענט אין פאליטיק, גאט אויך זיך אפגעקוקט האט זיך שוין נישט באהענט מיט דעם מיטעלען בורג און מיט אלע וויינע פראכעמען, וועהטאן נען איז פארקומען פלאטערען פון איר, פוילער איז אימפערעאליסטישע אסבייזעס.

און וויל פאר דעם צו איז אירי ישראל נאך א קלוינער טייל פון מיטער לען מזרח, האט דא, סילווער באהאנדלט דעם די פראגע פון דעם וועלכען שטאנדראפט.

די ענגלאנדער האבען א גרויסע טעות דאדור וואס זיי פארזאמלען פאלעסטינע און א פראכעס פאר זיך האט דא, סילווער געזאגט, די שטאטסמאנער פון דער וועלט האבען בעדארפט באהאנדלען דעם גאנצען מיטעלען מזרח אלס איין גאנצען פראכעס, עס איז א שטח, וואס איז אזוי גרויס ווי צוויי דויטשעל פון איראפע, עס איז געווען געוועזענעל און עס קען ארוינגעמען פילע מיליאנען מענטשען און זיי געבען גענוג ברויט צום עסען און נאך באדיינערען די וועלט, אט פון דעם שטאנדראפט האט די וועלט'דישע פאליטיק געדארפט קוקן אויף דעם מיטעלען מזרח, און אויב די וועלט וויל טאקע האבען א קום, אויב דאס און וויר זאלען געוועלטיגען אין דער וועלט, האט מען באדארפט איינציג לען דעם מיטעלען מזרח אין מדינות, צווישען זיי אויך א ארטישע מדינה, מען האט געדארפט איינלאזען אראבישע און ארטישע וועלט און דאס גען צו ווין, היינערלעך, דא וויינען מיר צוואנען ארום איין וועלכעדיגען מיט, לאמיר באשטימען דעם גורל פון איר איינציקע מדינה, איראקע, נאט אייך אזוי פיל, איראקע, דאן איז איר ארטישע, מיר וועלען איר העלפען ענטוויקלען איינער טייל פון דער וועלט צו געטען פון דער גאנצער וועלט, אזוי ארום וואלט די וועלט נישט נאך איינגעפאלען שלום, נאך זי וואלט איר געלייגט א צוויי טייל זענט יאריגע טראגעדיע פון א פאלק, א וועלט-פראכעס, וועלכע שרייט צום הימל, און פארלאנגט א גערעכטע קלוינע.

מיר האבען נישט אויפגעגעבן דעם מאנדאט — האט דא, סילווער ווייזט מער ערקלערט — עס איז געווען ענגלאנד'ס האט געמאלדען, אז לאנד, וועלכע האט געמאלדען, איר מאנדאט קען ווייטער נישט אן.

נעמן, איר פערזענליך בין געגען "פארשטאן", איר בין איינס גרויס צו נאך נייע דעם מאנדאט, זאל מען אפשאצן פון דעם "ווייטען פאפיר", זאל מען ערלויבען פרייע אירושע איינגאנג צו איר פרייען לאנדפארקאן און איר בין צופרידען.

— ווייטען איר ווען מיר האבען אן גענומען דעם בילטמאר פראגראם? ווען ענגלאנד האט סטאל געווען דעם מאנדאט, אויב עס איז נישטא קיין מאנדאט, האבען מיר געמוזט געטען דערצו פון א ארטישער מדינה, אבער איר בין איר היינט גרויס אויפגעוועקט דעם פארענען א ארטישע מדינה אים דער מאנדאט זאל באנייט ווערען, ווארען די יענע שטאטסמאנער, וועלכע האבען ארויסגעגעבן די באנדל פאר דעקלאראציע, אויף וועלכער דער מאנדאט שטייט זיך האבען איז ווען געהאט אן דער מאנדאט וועט פיהרען צו א ארטישע שטאט, פוילער אדער שטעטער וועט דא מווען ווין א ארטישע מדינה, ווילסאן, לאנד דושהדוויט, טיטוויטשיל און אנדערע — זיי האבען געוואוסט וואס זיי באן צוועקען דאן מיט דעם מאנדאט, און לאמיר נישט פארנעמען, אז איין יענער צייט האט ארטישעלא פארמאגט נישט מעהר ווי פופציג טויזענט אידען, און אויב זיי האבען דאן זיך פארמאכט צו שאפע א ארטישע מדינה.

היינט איז ארטישעלא פון א פיל קלענער געזעץ ארטישער מדינה, ווי היינט, פארוואס קענען מיר עס היינט נישט דורכפירען? יענע שטאטסמאנער האבען פארמאגט א גרויסע ווייזאן און האבען געוואוסט וואס זיי באוועזענען.

זאל בעווייז סטאל מאכען דעם ווייז טען פאפיר, זאל דער מאנדאט ארבייט טען ווי פאר 1939, און איר ווען זיין צופרידען דערמיט — האט דא, סילווער געזאגט.

און אזוי ווי עס איז פאראן א מעגליכקייט, אז א נייע אימנעראנדאט מיט ענגלאנד זאל צו שטאנד קומען, וועט די וועג פון אפצוהאלטן קאמיוניטעט באטראכטען אויך די דאזיגע מעגליכקייט און זיך צוגעוויסען דערפאר.

סילווער פון די מיטגלידער פון דער עקסעקוטיוו איז אבער נישט צו אפטייטשט וועגען דער איינציגער לאגע אין ציוניזם, זיי וויינען נישט פארזווייגט פאלט אבער זיי וויינען ווייז פון צו זיין צופרידען אין פיל מיט האנגען, דא בוגור'ניש און אן אויסנאם צויר שטען זיך, איר האבן באוואוסט בוגור'ניש'ען איר דאס שטאטל בייס אנטווערדן טען אויף'ן חרדענאפ, ער לייזט פון א טראכטאזיס אין א פוס און ער פון זיך געפירען אונטער דער אויפ'ן

ווייטען פון דאסמאנען, ווי איר ווייטען קומען די וויינען פאר איין א גרויסען זאל אין שפיטאל וואוהין מען פיהרט ארין בוגור'ניש'עס, ער זאל קען נען אנטויל געטען אין די פארהאנדלונגען.

פאר-יאדען האבן איר פארבראכט א שבת מיט בוגור'ניש'ען און ווין פרוי אויף'ן ברעג פון ישיבה'ל, שפעטער האבן איר, איהם געטראסען אין באסטאן, דאן איז ניו יארק, דאן איז לאנדאן בשעת די פארזאמלונגען מיט בעווייז'לע, יענעס סאל ווען איר דערצו זעהן איהם דערקען איר די שפירען פון דער אנגעשטרענגטער ארבייט וויינען, די קיינישע פון פאליטישעזונג און ענטווייטונג ווערען אלץ טיפער ארום ווין איר וויינע גרויס האר ווערען שטעטער ארום דעם פילד, אבער ווי נען אירען ברענען איינער מיט אן איר געווייזען פיינער פון פאר'העט'טען גלייבען.

איר האבן אים געפירען ליגענדיג אין בעט, ווין מיטאג און געשטאנען אים אנגערויט, דאס עפען איז קאלט, ארום אים ביכער און צווייטענע, א

פאלי מיט דאסמאנען, א "תנ"ך" עס איז שווער אפילו פאר א חוצפה'דיגען רעפארטער, צווייטענען מיט פראגען צו איינעם, וועלכע ליגט אין בעט און א שפיטאל ווען איר ארום איז ווייט און שטאטל אין עס שטעקט מיט קארבאל אין ליואל און אנדערע שפיטאל-היילן.

דורך די אפגען פענסטער האבען ארוינגעקוקט די ווייטע בלויזע בערג פון מואב, דער בלויזע שלאנג פון ירדן האט זיך צוגענומען מיט דעם ישיבה'ל צופוסענעס פון די ווייטע בערג, פאר-יאדען און דער צייט האבען מיר געזעהן וועלכע בערג, דעמאלטענע ים, פיל וואסערען האט דער יאדען ארוינגעגאסען און וועלכע צייט יענער טרעפונג, פילע קלעס און ענטווייטונג, האט דער דאזיגער געזעהן האט דורכגעלעבט צייט דאן, די טעג פון ערב, דער ערעפונגס-צייט, זונג פון דער אנגלא-אמעריקאנישער אויספארשונג קאמיוניטע.

אין דרויסען איז פריהלינג, מיט עטליכע וואסען צוריק האבן איר גען ווען בוגור'ניש'ען ארויסגעשטייגערט, דאן פון א ליטוויז פון "פארען אפס" ווען ער איז געפארען זיך ווען צום לעצטען סאל מיט בעווייז'ען, עס איז געווען קאלט, נאט, א שניי איז גען פאלען און דער לאנדאנער הימל איז געווען טיפ, ווי די שטיינען אויף'ן הארץ דאן.

בוגור'ניש'ען דערט שטיל, ער וויל זיך אויסדרעהן פון אן אינטערעוויז, נאך אלעמען, א טראכטער מענטש, וועל איר דען האבען די חוצפה צווייטענען צו איהם?

איר פרעגן ביי איהם צו איר ער האט באוואוסט א ברעג פון דער שטערנדונגען, איר וועלכער זיי שלאגן אפ, שטענען דעם טערמין בתנאי, אז די עקסעקוטיוו וועט ערלעזען א "גאנצן קאאפערעטיש" פאליסי מיט ענגלאנד, יא, ער האט דעם ברעג באקן מען, וואס האט ער צו זאגען וועגען דעם ברעג? ער שטייכעלט און שווייגט.

ער פרעגט וואס עס הערט זיך אין תלאכי, וואס עס הערט זיך בכלל אין לאנד, איר נישט אים איבער דא נייעס, וועלכע ער וועט מארגען לייזען נען און די צייטונגען, ווי אויך נייעס, וועלכע די צייטונגען וועלען מארגען נישט דרוקען, עס הערט א צענדור און לאנד, ער דרוקט מען נאך די נייעס, וועלכע די רעגירונג ערלויבט צו דרוקען.

דאן קום איר ווידער צו מינעס, איר שטעל פראגען און בוגור'ניש'ען מיר מיט אלץ מיט איין זאגן: צי מען וועט יא געהן צו די יוניאטעד געזעצטע?

פון דעכס צו לינקס: דא, אבא הלל סילווער; "פארענעט" קארעספאנדענט, און סטיווארט אלסאפ, דער האשינגטאנער קאלומניסט, ווענדען אין האטעל "עדען", אין ירושלים, באלד נאך סילווער'ס אנטקומען ביזן עראפלאן פון ניו יארק.

ווייטען פון דאסמאנען, ווי איר ווייטען קומען די וויינען פאר איין א גרויסען זאל אין שפיטאל וואוהין מען פיהרט ארין בוגור'ניש'עס, ער זאל קען נען אנטויל געטען אין די פארהאנדלונגען.

פאר-יאדען האבן איר פארבראכט א שבת מיט בוגור'ניש'ען און ווין פרוי אויף'ן ברעג פון ישיבה'ל, שפעטער האבן איר, איהם געטראסען אין באסטאן, דאן איז ניו יארק, דאן איז לאנדאן בשעת די פארזאמלונגען מיט בעווייז'לע, יענעס סאל ווען איר דערצו זעהן איהם דערקען איר די שפירען פון דער אנגעשטרענגטער ארבייט וויינען, די קיינישע פון פאליטישעזונג און ענטווייטונג ווערען אלץ טיפער ארום ווין איר וויינע גרויס האר ווערען שטעטער ארום דעם פילד, אבער ווי נען אירען ברענען איינער מיט אן איר געווייזען פיינער פון פאר'העט'טען גלייבען.

איר האבן אים געפירען ליגענדיג אין בעט, ווין מיטאג און געשטאנען אים אנגערויט, דאס עפען איז קאלט, ארום אים ביכער און צווייטענע, א

ΕΤΟΣ Α' ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 3

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΡΑΦ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΟΥ 24

ΕΝΑΣ ΕΝΘΕΡΜΟΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ Δ^{ΡΟΣ} ΑΜΠΑ ΧΙΛΕΛ ΣΙΛΒΕΡ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΙΣΡΑΗΛΙΤΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΛΛΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΕΒΡΑΪΚΗΝ ΕΣΤΙΑΝ,"

Ἡ «Ἑβραϊκὴ Ἑστία» αἰσθάνεται ἰδιαιτέραν τιμὴν δημοσιεύουσα σήμερον εἰς τὴν σειρὰν τῶν μηνυμάτων ποὺ ἀποστέλλονται συνεχῶς εἰς αὐτὴν ἐπὶ τῇ ἐκδόσει της, τὸ ἐνθερμον καὶ γεμάτον αἰσιοδοξίαν καὶ αὐτοπεποίθησιν μῆνυμα τοῦ Δ^{ΡΟΣ} Ἀμπά Χιλέλ Σίλβερ, Προέδρου τῆς Σιωνιστικῆς Ὄργανώσεως τῆς Ἀμερικῆς καὶ Προέδρου τοῦ νεοϊδρυθέντος Ἐκτελεστικοῦ τοῦ Ἑβραϊκοῦ Πρακτορείου ἐν Οὐάσιγτων. Ὁ Δ^{ΡΟΣ} Σίλβερ εἶναι μία ἀνατέλλουσα ἡγετικὴ φυσιογνωμία τοῦ συγχρόνου Ἰουδαϊσμοῦ καὶ μία ἀπὸ τὰς ἰσχυροτέρας ἀσφαλῶς προσωπικότητας τῆς Ἀμερικῆς.

Τὸ μῆνυμα τοῦ κ. Σίλβερ ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἀποτελεῖ δι' ἐμὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν ὅπως ἀπευθύνω εὐλικρινὴ χαιρετισμὸν πρὸς τὸν ἀποδεκτικὸν Ἑβραϊσμὸν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκδόσεως τῆς «Ἑβραϊκῆς Ἑστίας».

Εἰς ἐποχὴν ὅπως ἡ σημερινὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ λαός μας ἔδο-

τά θυμῶντα αὐτὰ—εἰς μίαν τοιαύτην στιγμὴν κάθε φωνὴ ποὺ ὁμιλεῖ διὰ τὸν Ἰσραὴλ εἶναι πράγματι εὐπρόσδεκτος.

Ἡ Ἑβραϊκὴ κοινότης τῆς Ἀμερικῆς ἵσταται σταθερῶς ἠνωμένη παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ὑπολειμμάτων τῶν ἀδελφῶν της τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ ἡρώικοῦ Γισσοῦβ τῆς Παλαιστίνης.

Δὲν εἶα παρεκλίνωμεν ἀπὸ τὴν ἀπόφασίν μας ὅπως ὀλοκληρώσωμεν ὄν σκοπὸν μας—τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Παλαιστίνης ὡς Ἑθνικῆς Ἑβραϊκῆς Ἑστίας. Καὶ μέχρις ὅτου ὁ σκοπὸς αὐτὸς ἐπιτευχθῇ θὰ συνεχίσωμεν πρᾶττοντες πᾶν ὅ,τι δυνατόν ἵνα τὸ ρεῦμα τοῦ λαοῦ μας τὸ κατευθυνόμενον ἀπὸ τὰς ἀκτὰς τῆς Εὐρώπης πρὸς μίαν νέαν ζωὴν ἐν Παλαιστίνῃ εὐρὴ ἐλευθέραν διέξοδον. Οὔτε αἱ σφαῖραι, οὔτε τὰ πολεμικὰ σκάφη, οὔτε τὰ συρματοπλέγματα θὰ τοὺς σταματήσουν.

Ἀναγνωρίζομεν πλήρως ὅτι οἱ ἀγῶνες μας εἶναι ἀκόμη μακρὰν ἀπὸ τὸ τέρμα των. Ἐν τούτοις δὲν θὰ ἀποθαρρυνθῶμεν καὶ δὲν θὰ ὀλιγοψυχήσωμεν. Δὲν ἀπεδύθημεν εἰς τὸν ἀγῶνα μὲ ἀδεια τὰ χέρια μας. Γνωρίζομεν τὴν δύναμίν μας, τὴν πίστιν μας καὶ τὴν ἀποφασιστικότητά μας. Ἐμάθαμε νὰ μὴ παρασυρῶμεθα ἀπὸ αὐταπάτας. Ἐδημιουργήσαμεν ἓνα ἰσχυρὸν κίνημα. Ἡ κρίσιμωτάτη αὕτη στιγμὴ τῆς Ἑβραϊκῆς ζωῆς δὲν θὰ εὕρῃ τὸν Ἀμερικανικὸν Ἰουδαϊσμὸν ἀπόντα.

Εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι μὲ τὴν βοήθειαν τῶν Σιωνιστῶν ὁπαδῶν μας τῆς χώρας σας καὶ ὅλου τοῦ κόσμου ἡ ὑπόθεσίς μας θὰ ἐπικρατήσῃ θριαμβευτικῶς.

Dr Abba Hillel Silver

Dr Abba Hillel Silver

κιμάσθῃ ὀδυνηρὰ, ὁπότε χιλιάδες Ἑβραίων μαραίνονται εἰς στρατόπεδα ἐκτοπισμένων προσώπων, ὑφιστάμενοι ὅλας τὰς ἐναντιότητάς τῆς ζωῆς εἰς τὴν σπαραχθεῖσαν ἐκ τοῦ πολέμου Εὐρώπην, καὶ καθ' ὃν χρόνον εἰς ἀδιάφορος κόσμος ἀποστρέφει ψυχρῶς τὸ πρόσωπόν του ἀπὸ

Τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Κέρεν-Ἀγιεσόδ τῆς Ἱερουσαλὴμ κ. Λέιβ Γιαφφέ.

«Μὲ πολὺ μεγάλην ἱκανοποίησιν ἐμάθομεν τὴν προσεχῇ ἐκδοσὶν μιᾶς Ἑβραϊκῆς ἐφημερίδος εἰς τὰς Ἀθήνας. Ὁ τίτλος της «Ἑβραϊκὴ

Ἑστία» δεικνύει ἀρκετὰ σαφῶς τὴν γραμμὴν τὴν ὁποίαν θὰ ἀκολουθήσῃ αὕτη.

Βλέπομεν εἰς αὐτὸ τὸ γεγονός τὴν ἐνδείξιν μιᾶς ἀναγεννήσεως ἔπειτα ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ αἱ Ἑβραϊκαὶ κοινότητες τῆς Ἑλλάδος ὑπέστησαν κατὰ τὰ φοβερά ἔτη δοκιμασιῶν.

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἑβραϊσμός ὁ ὁποῖος ἔχει ἓνα τόσο μεγάλο παρελθόν, ὀφείλει νὰ ἀναγεννηθῇ ἀπὸ τὰ εἰρηπία του καὶ νὰ δείξῃ διὰ τῆς ἐργασίας του, τῆς εὐφυΐας του καὶ τῆς πίστεώς του, ὅτι ἓνας ἀπὸ τοὺς κυρίους κορμούς τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι ἀκόμη ζωντανὸς καὶ ἀκμαῖος. Θὰ ἔχωμεν ἀνάγκην κατὰ τὴν ἀποφασιστικὴν ὥραν ἀπὸ ὅλας τὰς δυνάμεις τοῦ ἀκόμη διασκορπισμένου λαοῦ μας. Ἀς προετοιμάσουν οἱ Ἑβραῖοι τῆς Ἑλλάδος τὰς ἰδικὰς των!

Σὰς ἀποστέλλομεν τὸ μῆνυμα αὐτὸ ἀπὸ μίαν Παλαιστίνην ποὺ διέρχεται σήμερον δυσκόλους στιγμὰς. Ἀλλὰ ἡ Ἑθνικὴ Ἑστία ὁρᾷ καὶ θὰ ὑπάρῃ. Ἡ ἐργασία θὰ νικήσῃ ὅλας τὰς δυσκολίας, θὰ δυνηθῶμεν νὰ ὑπερπεδήσωμεν ὅλας τὰς δοκιμασίας καὶ ὅλα τὰ ἐμπόδια.

Ἡ Παλαιστίνη κατεστραμμένη ἀπὸ τοὺς αἰῶνας, ἀπὸ τὰ στοιχεῖα καὶ τοὺς ἀνθρώπους κακῆς πίστεως θὰ ἀνοικοδομηθῇ ἀπὸ τοὺς Ἑβραίους καὶ διὰ τοὺς Ἑβραίους Εὐχόμεθα ὅπως ἡ ἐφημερίς σας ἔχῃ πλήρη ἐπιτυχίαν καὶ ὅπως καταστῇ διὰ τοὺς ὀμωθέντες σας ὁ πυρσὸς ὁ ὁποῖος θὰ ὀδηγήσῃ τὰ βήματά των εἰς τὸ μέλλον.

Ἀποστέλλομεν δι' ὁμῶν εἰς τὰς ἀναγεννωμένας Ἑβραϊκὰς κοινότητας τῆς Ἑλλάδος τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἀγάπης μας καὶ ἀδελφικὸν Σαλῶμ.

Leib Jaffé

Διοικητὴς τοῦ Κέρεν Ἀγιεσόδ Ἱερουσαλὴμ

Ὁ καθηγητὴς τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Μιχαὴλ Δένδιας μᾶς ἀπέστειλεν ἐπίσης τὴν κάτωθι ἐπιστολήν.

«Σὰς εὐχαριστῶ θερμότατα διὰ τὴν καλωσύνην ποὺ εἶχατε νὰ μοῦ ἀποστείλητε τὸ πρῶτον καὶ ἡδὴ καὶ τὸ δεύτερον φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας. Τὰ διεξήλθον μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον καὶ ἀπεκόμισα πολλὰς πληροφορίας ἐν σχέσει μὲ τὴν σημερινὴν θέσιν

καὶ ἐξέλιξιν τοῦ Ἑβραϊσμοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικόν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Εἶχα τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσω τοὺς Ἰσραηλίτας εἰς τὴν Κέρκυραν ὅπου ἐπέρασα τὴν μαθητικὴν μου ζωὴν εἰς τὸ σχολεῖον καὶ ἔπειτα εἰς τὸν στρατόν καὶ ἔμαθα νὰ ἐκτιμῶ τὰ προσόντα ποὺ παρουσιάζουν ὡς ἄνθρωποι καὶ ὡς Ἕλληνες πολῖται. Τοὺς ἐγνώρισα ἔπειτα ὡς ἐπιστήμονας εἰς τὴν ἀλλοδαπήν καὶ ἐδῶ καὶ ἐθαύμασα τὸ σφρίγος τὴν ἐργατικότητα καὶ τὴν εὐφυΐαν ποὺ ἐγκλείει πάντοτε ἡ ψυχὴ τῆς παναρχαίας φυλῆς των. Διὰ τοῦτο ὁ πόνος κατὰ τὴν περίοδον τῶν Γερμανικῶν διωγμῶν ἦτο καὶ ἰδικὸς μας πόνος καὶ αἱ κακουχίαι των κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔθεωρήθησαν ὡς τιμὴ τῶν κακουχιῶν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς κοινῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Αἱ προσπάθειαι καὶ οἱ ἀγῶνες τῶν Ἰσραηλιτῶν ὑπὲρ τῆς ἐδραιώσεως καὶ ἀναπτύξεως τοῦ Γισσοῦβ εἶναι φυσικὸν νὰ εὐρίσκουν βιθεῖαν καὶ συμπαθεῖ ἀπήχησιν εἰς τὰς καρδίας τῶν Ἑλλήνων, ὁ νεώτερος πολιτικὸς καὶ ἐθνικὸς βίος τῶν ὁποίων στρέφεται σχεδὸν ἀποκλειστικὰ περὶ τὴν ὀλοκλήρωσιν τῆς ἐδαφικῆς των ἀποκαταστάσεως. Ἡ Ἱδρυσις

Bevin Accused By Ben-Gurion Of 'Waging War'

4-2-47
Jewish Agency Head Asserts
Britain Hopes to Set Up
'Malta' Base in Palestine

By Homer Bigart

By Telephone From London

Copyright, 1947, New York Tribune Inc.

JERUSALEM, April 1.—David Ben-Gurion, chairman of the Jewish Agency, declared today that Foreign Secretary Ernest Bevin's Palestine policy is fundamentally a declaration of war against Zionism, and that Great Britain's sole aim in presenting the case to the United Nations is to obtain international sanction for perpetuating in Palestine a base for British armies withdrawing from Egypt, Iraq and Syria.

In an impassioned speech before the Vaad Leumi (Jewish National Council), Mr. Ben-Gurion said the fate of Palestine can be settled only by the obstinacy and courage of the Jewish community and its capacity to fight and protect itself. "I feel certain," he said, "that neither negotiations, nor talks with ministers, nor declarations of policy, hostile or friendly, nor even the U. N., will fix Palestine's fate."

He bitterly condemned British policy, saying the only decisive factor for Britain is perpetuating British rule and making Palestine "a second Malta."

Mr. Ben-Gurion warned that the British propaganda machine is "besieging" British and American public opinion, and that the propaganda campaign is being effectively helped by the Jewish terrorists, who make the government's "smear technique" much easier.

Against the two dissident underground groups, the Irgun Zvai Leumi and the Fighters for the Freedom of Israel (Stern Group), Mr. Ben-Gurion threatened the use of force.

It is wrong, he said, to say that drastic action against the terrorists should be avoided as leading to civil war among the Jews. "Civil war is now on," he said. "The terrorists have guns, so have we. We have more than they, and when the times comes our forces will have to act, because the terrorists understand only the language of force."

Assails Terrorists

"We will have to use effective strength to liquidate them. We have more strength than all the terrorists groups put together. Let them take heed. Vaad Leumi's resolutions will be implemented, and more radical means will be used against terrorists when the time is opportune."

When Mr. Ben-Gurion speaks of force to be employed against the Irgun and Stern, he means the Haganah, the Jewish resistance movement loyal to the Jewish Agency, said to number between 80,000 and 100,000 members. However, any important clash between the Haganah and the dissident underground in the near future is unlikely. The anti-terrorist resolution adopted by the Vaad Leumi after Mr. Ben-Gurion spoke was not nearly as exciting as his speech.

The Vaad Leumi merely resolved "to increase measures of protection of the Yishuv (Jewish community) from the terrorists' hooliganism and intimidation." A further discussion of terrorism will be held in two weeks when the fully elected Assembly, consisting of 171 delegates, convenes after the Passover holidays in a special two-day session.

Irgun Explains Reprisals

Apart from tearing down terrorist posters and protecting Jewish moderates from intimidation, it is unlikely that the Haganah will be employed in the way Mr. Ben-Gurion suggested. The vast majority of Jews still are determined that there shall be no "collaboration" with British security forces against the terrorists.

What has angered and shocked the Jewish moderates more than anything else has been the slaying by underground gangs of alleged informers. Today, Jerusalem's walls are plastered with Irgun communiques explaining the recent killings of a Jewish policewoman and a suspected agent provocateur. The policewoman, whose bullet-riddled body was found in her Rehovoth home two weeks ago, was executed, according to Irgun posters, "because she was a whore selling not only her body but her own son (a suspected Irgunist now at Latrun prison), and gave him to the police."

As for Leo Mashia, found shot dead in a Petah Tiqva orange grove, the Irgun said, "This agent provocateur, when brought before our court, admitted serving the British, and asked permission to commit suicide to save his son's honor. This was refused. Let this be a warning to all who think the British can protect themselves."

Mr. Ben-Gurion, in his speech, saw the crisis of Zionism becoming increasingly serious. It was obvious at the recent London talks, he said, that British leaders "lacked even elementary knowledge of several aspects of the Palestine problem."

"It became clear to me more than at any time before," he said, "that the decisive line for the government was not the needs of the Jews, nor the needs of the Arabs, nor the needs of Palestine as a country, nor the obligation of morals or law, nor social betterment, nor the fate of the fellahin (Arab agricultural workers) in this or neighboring countries. All these were not decisive in British policy."

Analyzes Bevin Policy

"The main element was to perpetuate British rule in Palestine and obtain international sanction for it."

"Bevin's policy is fundamentally a declaration of war against the Zionist idea. That is why he divided the Jews from the Zionists, that is why he disregarded entirely the central problems of the Jewish people, that is why he recommended dispersal rather than the concentration of Jewish refugees."

"Bevin's policy broke even the obligations which the White Paper had given to the Arabs. The White Paper said that after ten years there would be an independent Arab state, and now this promise is being broken."

"British wanted Palestine to assume the status of an international trusteeship where the 'obligations' of the mandate would no longer apply and where the Jews would like as a minority group. In other words, Palestine would not be a Jewish state, but it would equally not be an Arab state—it would be a base for British armies which are being driven out of Egypt, Syria and Iraq. It would be a second Malta, and international trusteeship would be the modern name applied to it."

"The Arab League and the Jewish-Arab conflict would be used in order to bring about this aim, and in order to keep the Jews quiet some little immigration might be allowed. This was the basis of the Bevin plan. Immigration for two years, after which the growth of Zionism would be frozen. The Arabs would enjoy equally little independence, and the Jews would remain a permanent minority."

Mr. Ben-Gurion said the Jews had suggested "every conceivable alternative proposal," such as resumption of immigration and re-

BEN-GURION LASHES BRITAIN, TERRORISM

NY Times
Says London Seeks to Wipe
Out Jewish 'People,' Leaving
Pogrom and Pity Targets

May 2, 1947
HE DENOUNCES VIOLENCE

Zionist Leader Urges Use of
Force to Eliminate It—Calls
Statehood Major Aim

By CLIFTON DANIEL

Special to THE NEW YORK TIMES

JERUSALEM, April 1.—David Ben-Gurion, chairman of the Executive of the Jewish Agency for Palestine, belabored the British Government and Palestine terrorists with equal vigor today.

He accused the British of "tyranny and racial discrimination," declared that the Zionists would not accept any settlement of the Palestine problem that would liquidate the "Jewish national home," and proposed that the Jewish community use force to eradicate terrorism. Britain should either revoke the restrictions on Jewish immigration and land purchases and fully implement the League of Nations mandate or clear out of the country, he told the National Council of Palestine Jews.

His speech was the principal address at a plenary session called to consider the political situation. The meeting was attended by Jewish municipal authorities as well as council members. Its underlying problem was what to do about terrorists, whose actions have already provoked severe governmental restrictions and are threatening further hardships.

Oil Shortage in Tel Aviv

A shortage of industrial oil is already reported to have been felt in Tel Aviv as a result of the destruction of 30,000 tons of oil products by the terrorist attack in Haifa yesterday. Further deprivations are expected.

An underground tank containing aviation gasoline caught fire at the Shell Company's storage plant in Haifa tonight. Five other tanks are still burning. Eight huge reservoir tanks have been gutted and almost 5,000,000 gallons of oil products have been lost.

The national council unanimously resolved today "to increase the measure of protection of the Jewish community from terrorist hooliganism and intimidation." Several such declarations have previously been made without any visible effect.

Calls for Unity

The council's resolutions also called for the Jewish community's unity, entrusted Zionism's appeal before the United Nations to the Jewish Agency's executive, called for contributions to the community's emergency fund and announced the intention of summoning an early meeting of the elected assembly of 171 persons. Mr. Ben-Gurion told the council that neither political talks nor the United Nations decision but the courage and wisdom of the Palestine Jewish community would decide the Jewish people's fate.

The intention of Foreign Secretary Bevin's policy on Palestine, he said, "is to liquidate the Jews as a people and recognize the existence only of individual Jews who can serve as objects either of pogroms or of pity. It seeks to convert Palestine into a second

settlement subject only to the principle of absorptive capacity, without settling the future constitutional status of Palestine.

But the British, he added, did not want a real settlement.

BRITISH CLINGING TO PALESTINE ROLE

Decide Against Relinquishing
Mandate at U. N. Meeting—
Formally Ask Session

By HERBERT L. MATTHEWS

Special to THE NEW YORK TIMES

LONDON, April 2.—The British have definitely decided not to relinquish their mandate in Palestine to the United Nations when the General Assembly meets to consider the Palestinian problem, it was learned in an authoritative quarter today.

In fact, the British seem determined to reserve their position all along the line and, while they do not say that they would reject any United Nations' recommendations that they surrender their mandate, they point out that the General Assembly can make only recommendations, not decisions.

Malta on the eastern shore of the Mediterranean under the guise of an international trusteeship instead of a mandate.

Remarking that Zionists had no representatives in the United Nations, he added: "We shall appear not as defendants but as plaintiffs. We shall indict the British policy before the United Nations for its regime of tyranny and racial discrimination in Palestine—a regime that has cost Jewry tens of thousands of victims directly and indirectly, a regime that assists and is assisted by terrorists."

Saying that it was not the Zionists who had raised the question of changing Palestine's form of government, Mr. Ben Gurion said: "We want to cooperate with Britain but cooperation implies mutuality. We are not willing to become the subjects of the mufti... the aims of Zionist policy in this generation are a Jewish state and a Jewish-Arab agreement, and in that order."

"The Jewish community will not accept a settlement that will suspend immigration and wind up our undertaking... I believe that, in spite of all, a Jewish state will be established in our time and an understanding will be reached between the Arabs and ourselves."

Declaring that terrorism aided the Government by justifying its restrictive measures, Mr. Ben Gurion said: "If we surrender to this disgraceful and shameful business for fear of civil war, then such surrender is likely to produce civil war." In another passage he declared: "Civil war is now on. Terrorists have guns. So have we. We have more than they have... We will not appeal to them any longer on moral grounds but only in the language they understand—force."

He repeated the usual Zionist argument that the restriction of immigration was the root cause of terrorism. He said he had cabled to Prime Minister Attlee during the martial-law regime, restating that belief and appealing to him to destroy the cause.

The Palestine High Court issued a show-cause order against four high army and Government officials in the case of Dov Bela Grumer, doomed terrorist. The court granted an application by Mayor Israel Rokach of Tel Aviv calling on the officials to show cause why the sentence should not be quashed. The order is returnable for hearing on Thursday.

Hence, any decision must, in the final analysis, be made by the British Government and not by the United Nations. This means that the British, in effect, have given up nothing so far as Palestine is concerned. Moreover, it was made clear that they consider the present situation as "frozen" until the United Nations makes its recommendations, if any.

[Britain's formal request for a special session of the General Assembly on Palestine reached Lake Success Wednesday and steps were taken at once to expedite the matter. The special session, which is expected to convene in May, will deal specifically with the appointment of a fact-finding commission to do investigational spade-work for the regular fall meeting.]

The State Department in Washington is known to have been puzzled by British intentions to resort to the United Nations. Reports to get the Foreign Office to state clearly just what the British Government had in mind were unavailing—probably because the British could not make up their own minds.

Foreign Secretary Bevin, when he first decided to apply to the United Nations, told Arab representatives and the Jewish Agency for Palestine that Britain was going to turn the mandate over to the United Nations. However, that idea was quickly abandoned and the State Department, as the weeks passed, got an uneasy feeling that the British were receding farther and farther from their original intention of giving up Palestine.

Washington's uneasiness, in British eyes, was largely the result of a fear that if the British really did get out of Palestine the United States would have to take over that very delicate and difficult problem. The British are still convinced that Washington is willing to offer advice, but not action.

At any rate the clarification of the situation that it was possible to get today bears out the State Department's fears. According to present plans, this is about what is going to happen:

Britain will make a report to the General Assembly on her conduct of the Palestinian mandate. It will be mainly an historical summary and an explanation of the various attempts made to solve the Palestinian problem and how and why they failed.

The British will then ask the General Assembly to express its majority views on (a) what is thought of the British conduct of the mandate in Palestine and (b) what solution is recommended for the future.

Far from throwing their mandate down on the table of the General Assembly, the British are now in the process of considering whether they should not ask the United Nations to confirm them in their mandate, or to nominate them as trustees.

However, the British have no intention of taking a fixed position in advance and they will make no demands. They do not say that if the United Nations asks them to clear out of Palestine they will refuse, but they have not at least up to now, reached the point where they are willing to agree in advance to accept any decision or recommendation reached by the United Nations.

Behind the British attitude one finds a certain distrust of the United Nations as at present; constituted, plus a strong reluctance to get out of Palestine. That is why the British are not only keeping their cards close to their chest; they are keeping four aces up their sleeves.

Britain Asks Session

By A. M. ROSENTHAL

Special to THE NEW YORK TIMES

LAKE SUCCESS, N. Y., April 2.—Great Britain formally asked the United Nations today to call an extraordinary session of the General Assembly on Palestine and promised to submit an accounting

cont. on next page

of her twenty-five-year guardianship of the Holy Land in the fall.

The report on the British administration of Palestine under the League of Nations mandate will be presented at the regular session of the Assembly, which meets Sept. 16. The special session, which is expected to convene in May, will deal with the appointment of a fact-finding commission to do investigational spadework before the fall meeting.

Notice of the United Kingdom's request for a special session had been expected for days and was held up to allow a last-minute check to make sure that there would be no objection from other members of the Big Five. Early this morning, Acting Secretary General Victor Hoo received word that France and China, last members of the five to answer his informal poll, would agree to the Palestine session.

The official letter from the Foreign Office in London was handed in a few hours later by Sir Alex-

ander Cadogan, chief of the British mission here. It contained two requests—the first to place the Palestine controversy on the September agenda so that the Assembly could make recommendations “concerning the future government of Palestine.”

In making the request, the British Government drew attention to the “desirability of an early settlement in Palestine” and pointed out that the Assembly might not have time to make recommendations in September unless some preliminary study had been made under the auspices of the United Nations.

To help the work along, the British asked for the special session, to be held “as soon as possible” to appoint and instruct a committee of inquiry which would report back to the Assembly in September.

Jewish Representation

The next step was up to the Secretariat and by evening cables had gone out to the fifty-five United Nations informing them of the British request and asking their opinion. The governments have a month to answer and if the expected majority favor a special session it will be called within two weeks after the last reply is in.

One of the first problems before the special session will be the question of representation for the

Jews of Palestine. The Jewish Agency for Palestine, which holds semi-official status under the League mandate, made it clear today that it would fight hard for a full hearing of its case.

The leadership of the Agency here was reported in steady conference on its plan of strategy. Meanwhile, it was learned that the six members of the American branch of the Agency's Executive Committee had been appointed to handle all the organization's affairs before the United Nations.

The six members are Dr. Abba Hillel Silver, chairman of the American group; Dr. Emanuel Newman, Moshe Shertok, Hayim Greenberg, Rabbi Wolf Gold and Mrs. Rose Halperin. Working with them will be Dr. Nahum Goldman, member of the London branch of the Agency's Executive Committee.

Mr. Hoo, acting as chief United Nations executive while Secretary General Trygve Lie is in Norway, said at a press conference today that additional items could be suggested for the provisional agenda within four days before the opening of the session. Afterward, he went on, new items could be placed before the Assembly if two-thirds of the nations gave their consent.

The size of the session, Mr. Hoo said, would be left up to the member nations, who would decide whether to send small delegations

or a full one of five representatives. Warren R. Austin, for his part, said the American delegation favored a small session and the British already have come out in favor of one-man representation.

העולם הזה

אבא סילבר אצל אברהם קריניצי

Apr. 3, 1947

סילבר, בכל מלוא קומתו, צועד אל "בית האורח".

פוטו: גולדמן

דקה אחרי הרגע הפאטיטי. סילבר, אורח ארצות הברית, הוא גם אורח רמת גן... והמנהיג הציוני לוחץ את ידו של אברהם קריניצי, נשיא מועצת רמת גן.

פוטו: גולדמן

סילבר נואם. השומעים מוקסמים... אבל משהו מגרד בגרון הנואם. האם זה החמסין שלנו? פוטו: גולדמן

המנהיג מנצח לים חותם את שמו בספר הכבוד של רמת גן. פוטו: גולדמן

דיברה יהדות אמריקה מתוך גרונו — תבורך!

אותה שעה ישב דניאל פריש, חגיגי ונרגש. הפרופיל החולם שלו, עם עיניו היהודיות-העצובות, אמר "אמן" אחרי דברי רבו וידידו. ואחר כך קם הקהל. ושר את "התקווה". הכל שרו. שרו סילבר ופריש. שר קריניצי. שר דב כספי נציג הפועלים. שר הרב לנדס. שר יהודה מוזס. שר יוסף ספיר. שר סם זקס. אברך המשי ושרה גם רעיית החמודה של בית הלחמי.

ואז כשעמדו הכל על רגליהם לצורך ההימנון, ניכר, שסילבר הוא משכמו ומעלה...

סילבר בנתניה. נוטל לתוך ידיו מפעיל צעיר ו... חוקי. פוטו: מ. גמזו

...האווירה והיתה חגיגית אבל לא הארגון. למר קריניצי יש הרבה עצים ברמת גן, אבל, כנראה, לא די ספסלים וכסאות... והקהל — ולרבות באי כח העתונות — עמד על רגליו... ואפילו מר בגראנו, אורח ובעל בעמיו, עמד על רגליו, באופן פרולטרני מאד. אבל העסיס שלו עמד על שולחן הנשיאות.

מר קריניצי נאם, ד"ר רומלד נאם ומר שמואלי הקריא את תעודת הכבוד. אחר כך קם לדבר הד"ר סילבר. דבריו היו נאים בצורתם החיצונית ונלהבים בלהט הפנימי שבהם. אם

THE JEWISH STANDARD

NATIONAL JEWISH WEEKLY

Seventh Year/No. 50

Friday, April 4, 1947—Nisan 14, 5707

Price 3d.

Jewish Redemption Campaign

(For Report on the
progress of the
Campaign see page 6)

U.N.O. AS A DEVICE FOR DELAY

PASSOVER APPEALS URGE REFUGEE AID

Holidays to Begin at Sundown
Tonight With Synagogue
and Temple Services

Services in synagogues and temples, followed by seders—or rituals—at home, will start the Passover holidays at sundown tonight.

The Passover, which commemorates the deliverance of the ancient Hebrews from servitude in Egypt, is observed for eight days by orthodox Jews and for a week by reform Jews. During the period the religious abstain from leavened bread and eat matzoth to recall the hardships of their ancestors in the exodus.

Statements on the significance of Passover were issued yesterday by Jewish leaders and organizations.

Henry Morgenthau Jr., former Secretary of the Treasury and general chairman of the \$170,000,000 United Jewish Appeal, declared that "the shadow of the barbed wire fence" lies over hundreds of thousands of European Jews during the Passover celebration.

Speaking over the Columbia Broadcasting System network in a program devoted to the holidays, he deplored the world's indifference to the plight of the Jews in Europe.

Sees Great Tasks Ahead

He said aid by the United Jewish Appeal would give to the 1,500,000 Jewish survivors in Europe this Passover "a small measure of solace," but that "the road ahead must be filled with great tasks of rehabilitation and resettlement if their next Passover is to have reality as a deliverance from suffering and as an opportunity for life."

"The DP [displaced person] camps in which a quarter of a million Jews live today still represent the frustration of their hopes and a dead end of their dream of a life of freedom," he said.

Through funds provided by the United Jewish Appeal, large quantities of Passover food have been made available to Jews in almost every section of Europe and the proper observance of the traditional festival of freedom has been made possible for newly arrived refugees in Palestine and the United States.

The agencies represented in the \$170,000,000 appeal are the Joint Distribution Committee, the United Palestine and the United Service for New Americans.

Thousands of sick, handicapped and needy persons served by the 116 medical and social welfare agencies of the Federation of Jewish Philanthropies of New York will participate in seders in institutions, in temples or in restaurants.

More than 1,600 children and young adults enrolled with the Jewish Child Care Association, an affiliate, will take part in special activities.

Choir of Aged to Sing

Passover services in the Home for Aged and Infirm Hebrews, 121 West 105th Street, will be marked by the singing of holiday hymns by the institution's choir, the members of which are all past 70 years of age. Special seders will be held for ambulatory patients and staffs at the seven hospitals affiliated with the federation.

The Joint Passover Association, which is subsidized by the federation, has provided financial assistance to more than 1,500 needy families to buy Passover foods.

A seder in the sign language will be conducted by the Society for the Welfare of Jewish Deaf at the Gasner restaurant, 76 Duane Street, tomorrow night.

Opening of the gates of Palestine to facilitate Jewish immigration and temporary emergency legislation to admit 400,000 displaced persons of all faiths and nations to the United States were urged by former Justice Joseph M. Proskauer, president of the American Jewish Committee.

"A modern exodus of the displaced Jews of Europe to Palestine, the United States and other nations of the world" was urged by Dr. Maurice N. Eisendrath, president of the Union of American Hebrew Congregations. "There is little or no hope of a decent life for those remaining Jews in Central Europe," he declared.

During the Passover many rabbis will dedicate their sermons to the mobilization effort of the Zionist Organization of America, the organization announced.

Rabbi Abba Hillel Silver, president of the organization, said no military repression would stop the Jewish community of Palestine "until fellow Jews in Europe's concentration camps and all over the

world can share with them the God-given right to freedom, to national liberation in the land of Israel."

The refugee-immigration division of the Agudath Israel Youth Council of America announced it had sent Passover food packages to religious Jews in displaced person camps in Europe.

Moshe Shertok, chief of the political department of the Jewish Agency, is scheduled to address the fifteenth annual Passover festival of the National Committee for Labor Palestine Sunday at 8 P. M. in the Sixty-ninth Regiment Armory, Lexington Avenue and Twenty-fifth Street. Mayor O'Dwyer and Rabbi Stephen S. Wise are also listed as speakers.

PALESTINE BUSY, SILVER REPORTS

—Dr. Silver
Rabbi Tells Temple of Holy
Land Activities

Despite the "strait jacket" in which it finds itself, Palestine today is busy at work and prosperous. Rabbi A. H. Silver reported to the congregation of the Temple yesterday.

"There is a remarkable amount of building going on in some of the cities," he said. "Expanding trade and industry have brought about a great demand for labor, and there is no unemployment."

Giving a detailed account of his visit to the Holy Land, from which he returned last week, Dr. Silver said he found new colonies everywhere.

In the wasteland in the extreme south portion of the country, he reported 11 new colonies were built in one day during his visit. Water for the colonies had to be hauled several miles in barrels or other containers. That section, he asserted, will soon be as productive as the more fertile regions.

"The Jews in Palestine are determined to resist the lawlessness of the present regime," he continued.

He reported the Haganah, semi-official resistance movement, had been devoting itself exclusively to running the blockade in the last few months. Another resistance group, the Irgun Zvai Leumi, has officially declared war on the British and is acting as if the British were an actual invading enemy.

"There is a great danger that a serious conflict will develop between the two groups," Dr. Silver warned. "There is a need for great statesmanship to persuade the violent group to co-operate."

Dr. Silver told the congregation the British were able to maintain 100,000 troops in Palestine, but "they have to call on the United States to take over their financial commitments in Greece, where they only have 10,000 troops."

"ONLY REVISION OF IMMIGRATION POLICY WILL EASE SITUATION"

—Dr. Silver

Yishuv Remains Resolute

THE firm attitude of the Yishuv in face of unprecedented tribulations, was stressed by Dr. Abba Hillel Silver, President of the Zionist Organisation of America, upon his arrival at LaGuardia airfield from Palestine last Monday night. At the same time he emphasised that only a revision of the present immigration policy could ease the tension in the country.

"I found the Palestine Government behind barbed wire, baffled, and supporting itself by martial law, curfews and the largest concentration of troops in such a small area in the world," Dr. Silver said. "All this is Mr. Bevin's work. The British officers and men haven't the hearts to do the dirty work Mr. Bevin assigned them—driving helpless men, women and children from the shores of the Jewish National Home which the British Labour Party endorsed enthusiastically three months before taking office."

"There is widespread scepticism amongst the Jews in Palestine as to the real intentions of the British Government in referring the Palestine issue to the United Nations," Dr. Silver continued. "They know Mr. Bevin's record of calculated delay by which he hopes to break the morale of the refugees who are waiting to go to Palestine, and thereby force them to scatter and seek a haven elsewhere."

ATTEMPT TO SPLIT JEWRY

"Mr. Bevin is also playing for time to break the solidarity of the Palestine Jews and of the world, in the hope of manoeuvring them into two opposing camps of 'moderates' and 'extremists' and using the former to liquidate Zionism by establishing a little Jewish ghetto in Palestine while retaining for Britain actual control of the country indefinitely," Dr. Silver declared.

"There is a great urgency for a clear enunciation of the American position regarding Palestine," Dr. Silver stated. "They ask if General Marshall intends to follow Mr. Bevin or the line repeatedly enunciated by Presidents of the United States."

"I found great tension in Palestine which will only be relaxed when the illegal restrictions on immigration are relaxed," Dr. Silver said in conclusion. "Everybody in Palestine knows this. Only Mr. Bevin chooses to ignore it."

British Not Giving In

Referring to Britain's submission of the Palestine problem to the United Nations General Assembly, he pointed out the British were not relinquishing their mandate.

"What Foreign Minister Bevin is seeking is the approval of the U.N. for the British white paper of 1939," the rabbi charged. "If she does not get it she will ignore the decision as she ignored the unanimous decision of the Anglo-American Committee of Inquiry."

"The attitude of our State Department at the assembly hearings will be most important," he added. "If it fails to support Palestine as a Jewish national homeland it will represent not the will of the American people but No. 10 Downing Street."

ד.א.ה.ל.ל. ס'לזער'ס באזוך אין ארץ ישראל פארשטארקט די האפענונג אויף אמעריקע

די לאנד אין וואס זיך געפינט ארץ ישראל, איז א געזונטער אומשטאנד פאר אונז. אונזערע פאליטיקס באדייט פאר אונז גלייכצייטיג ליבט און שאפט. מען מוז זיך רעכענען דערמיט, אז דער מיטלער לער אריינט אין איצט געווארען א געזונט פון אמעריקאנער איינפלוס אויף ארץ ישראל. דער סילווער זעט אויך, אז דאס אמעריקאנער פאלק דארף און זעט אונז פארשטיין מער ווי אנדערע, ווייל זיי האבן מיט הונדערטער יארן צוריק אויך געקעמפט מען אן ענגלישען דעפאסטיט און פארזיט דעם געזונט פון דעםקאראאישע אויף דער גאנצער וועלט.

דאס זאגט דר. סילווער, אבער איך וויל דא באמערקען, אז געפילען אין ענטזיכטענען ווייזט נישט דער איינציגער געזונט פון פאליטיקס, די אויפגאבען פון אונזערע מנהיגים מיט דר. סילווער בראש, וועט זיין צו געפינען די בשותפות-דיגע אינטערעסען, וועלכע זאלען מאכען אמעריקע פאר אונזער קאנקרעטען פריינט אויפן מיטעלן אריינט.

דערפרייער ווייזט געווען די ווער-טער פון דר. סילווער, אז קירעליך וועט לען אויך קומען אהער אמעריקאנער חלוצים און גלייכצייטיג אויך אידען מיט קאפיטאל, איניציאטיוו און ענערגיע, לאנדווירטשען, פאבריקאציען און סוחרים, ער לייקענט אפ דעם פאר-ווארט, אז די אלגעמיינע ציוניסטישע פארטיי אין אמעריקע האט עפעס א גענאסטישע שטעלונג צו דעם ארגאניזירטען ארבייטער אין ארץ ישראל, "ס'וועט וויינען פאראינטערעסירט אין יעדער פראגעסיווער דערשיינונג אין לאנד", זאגט סילווער, "די ארבייטער אין ארץ ישראל האבען נישט קיין בעסערע גוטע פריינט ווי די ציונים כלליות אין אמעריקע".

דערביי וויל איך באמערקען, אז עס איז שוין די העכסטע צייט, אז די אמעריקאנער מיטעלשטאנדס-ציוניסטען זאלען זיך מער זארגען פאר קאנסטרוקטיווע ווערען אין ארץ ישראל, זאלען זיי בויען ביליגע וואוינונגען פאר אייגענע חברים און נייע עילים, זאלען זיי אויך זיך נעמען דאס אויפלעבען פון די שטעט צפת און טבריה, זאלען זיי זיך נעמען סיסטעמאטיש צו העלפן מען-דעם מיטעלשטאנד זיך איינווארען לען אין לאנד, אזוי ווי עס מיט די ארבייטער-פארטיי לובט די ארבייטער.

תל אביב, מערץ, 1947

דער איינדרוק, וואס דער אמעריקאנער ציוניסטישער פירער האט געמאכט אויף דעם ישוב, - די פרייערונג אין רמת-הנצי"ח, ווען דר. סילווער איז אויסגעקומען געווארען אים ערדברודער. - די נייע קאנאליזאציע, וואס די אמעריקאנער ציוניסטען האבען געהאטען גרינדען. - ווי דר. סילווער האט זיך געקענט מיט דעם ישוב.

א בריוו פון תל אביב צום "טאג" - פון מרים שיר.

ערונג פאר דער שטאטער האלטונג פנים ישוב, עס האט אויך אים גע-מאכט א געוואלטענע איינדרוק די נייע ישוב פנים אנטוועקען פון דער פליכט-לינגרע "ישוב" אין סאטע מיטען פון דעם מער צאנז, דאס מאכט צווישן פון איינפלוס פון דעם קאאפעראטיוו "דעמאקראטיע" פון אוועקצופירן שטעלן די ארויסגעראטענע עילים, די אפ-פערזאנליכקייט פון קיבוץ אין קאלא-נעם, פון מענטשן, וועלכע האבען איי-געשטעלט צוליב דעם ווער פרייהייט אין לעבען.

אונזער ביטערע פארשטעלונג געדאכט נעם פאר דער צוקונפט פון פאלק אין לאנד, ווייזט אונזער ברודער אין אמעריקע מיט אונז.

די פרייערונג מיט פאר אונז א הויכע בערגעל אויף דער פרייער לופט, אויף הילענענע בויבעס אין אנגע-שפארט א גרויסער, בלענענער, פרא-יוואריטער דאך, וועלכער באטייט אונז פון די באקאנטע שטראלען פון דער זון אין דעם דאזיגען "המסין" טאג, דער פלאץ געפינט זיך א 5 ק"מ פארשטער אין צופרידן פון דענען אין 11 קילאמעטער אפגעקוקט פון דעם הויכע-טאכטיל-תל-אביב-היסטאריע, פון דעם דאזיגען הויכען פלאץ זעט מען, ווי אויפן האנט דעם גאנצען גאנצענער שטעטל פון דעם וועט גרינג פערדער אין פריינט.

א סך אידעש ציוניסטישע מנהיגים באזוכען היינט ארץ ישראל, און אלע מען לעמט מען נאכדריק דא אויף פריינטליך און שוין, פאראן ציוניסטישע מנהיגים, וועלכע קומען יאָר-יערליך אהער, הרב אבא הלל סילווער איז אבער נאך אלץ ביי אונז א פנים חדשות, א נייער אויסגעדעקט שטערן, ער איז געווען דאס ערשטע סאל דא מיט 25 יאר צוריק און ווייט דאן איז עס בלעט זיין ערשטער וויזט אין ארץ ישראל (נישט דעמאקראטיע די פאר-טען, וואס ער איז געווען פאראינטערן), פאר דער גרויסער סאטע אין ארץ ישראל איז דער פערזענליכער קאנטאקט מיט אים א גוטע, אויפן און ער האט ערשטע סאל געקומען צו א געשטענער באדינונג מיט'ן ישוב.

איצט האבען זיך איבער די דאזיגע פערדער, נאך נאכט פון אונז, גע-בראנען במאדעם הוישערען, ווי ווייט ס'וועט געווען וואקסענע איבער דעם ים פון גרויס, א סאל, מיט יארען צו-רוק פלעגט אזא' מנהל איינפירענען דאס לעצטע פיערע גרויס, איבערלא-זענדיג נאך נאכטע, פארשטעט ביז מען, די אדאבער פלעגן ארויסגיין אין פערל מיט גרויסע בלענענע פויגלעך, דעם אין פלאנענדיג אין ווי ווי אין פויגלען האבען זיי זיך באטייט צו פאר-טרייבען די הוישערען, היינט בא-קעמפט מען די דאזיגע מנהיגים מיט הויכע-טאכטילע מענטשען, וועלכע האבען א הונדערט פראצענטונג וויי-קומען.

דער נייער פונקט הייסט "בני-ציון" אויפן נאכט פנים ארדען "בני-ציון", וועלכער האט געהאלטען דעם פירן קומט צו דערווערבען דעם באדען, די פאלאנטישען וועלען באקומען צו 15 הונדערט, זעכציג משפחות פון מיטעל-שטאנד, אין צווישן זיי באפרייטע זעלנער, וועלען זיך דא באזעצן און דער עמר באשעפטיגען זיך מיט גע-מיינענדיג-בלומען-צוכט, די בלומען, זאגען זיי, וועלען זיי קירעליך שיקען קיין אייראפע און אויך עס וועט זיין א גוטע לופט-פארבינדונג-אויך קיין אמעריקע.

SILVER CHASTIZES DISSIDENTS BUT WANTS CIVIL WAR AVERTED

New York, April 8, (Palcor)—Dr. Abba Hillel Silver, head of the American section of the Jewish Agency Executive, at a press conference here this afternoon condemned dissident groups in Palestine but declared that he deplores any voices calling for civil war. The Jewish Agency's resolutions, he said, while condemning terrorist outrages and demanding that the dissidents submit to national discipline, did not call for a civil war which would only leave Palestine in a shambles.

Referring to Great Britain's submission of the Palestine question to the United Nations, Dr. Silver asserted that Britain wants U.N. approval of the Palestine Mandate, converted into a trusteeship in her hands, in spirit — "the present Mandate minus its pro-Jewish commitments." Dr. Silver said the Jewish case and the full Zionist program would be presented to the United Nations in the same manner as it was presented before the Anglo-American Inquiry Committee of last spring.

Commenting on the recent full session of the Jewish Agency Executive, in Jerusalem, from which he recently returned, Dr. Silver remarked "that the meeting was 'startlingly harmonious.'"

אויף דעם דאזיגען פלאץ האט זיך איינגעשליסן דר. סילווער געווענען מיט'ן ישוב פאר זיין אפפליצן קיין אמעריקע, אין הארציגע פשוט'ע ווער-טער האט ער ווידער געמיינטערט דעם ישוב, ער האט געזאגט: "קוין שום פראשט אין דער וועלט אז נישט איי-שטאנד צו שטערען אונזע בוינער איינער שטערען וועלען פאן דאנען אוועק און אויך וועט בלייבען אין ארץ ישראל, פונקט אזוי ווי אונזערע אבות אין די צייטען פון נחמיה מיט איר איינער ארבייט, איינער ביי און פאר-טרייבונגס-ווערען, באהאלט זיך עשיה במלכה ואחת מחזקת בשלח".

עצן טעג האט דא פארבראכט דר. סילווער, ער האט געווען ירושלים אין די "הויפט-טעג" ער האט גע-זעהן קיבוצים, קאאפעראטע, שטאטישע ווידלונגען אויפגעקומענע אין די היינטיגע שטאטערדיגע טעג, אין תנאים האט מען א נייעם פארשטאל באערט מיט זיין נאמען, און אומעטום האט דר. סילווער אויסגעדרוקט זיין פאר-האפטונג, אז אונזערע ציוניסטישע מנהיגים זאלען זיך קיין דעם גרויסען ישוב באווייזן און נאך און נאך, און ווידער באווייזן זיך דר. סילווער אלס די ענטראלע פיגור, נישט נאך דערפאר, ווייל ער איז היינט ביי אונז אן אנגע-זעהנער נאכט, נאך דערפאר, ווייל ס'וועט ווערען ווייניגער ווייניג א דערמיטענע פארן ארץ ישראל, דאנען ישוב, און דאס מען מיר איצט האבען, מיר מוזען פיהלען, אז אין

V. XXI pt 2

4-8-47

אגענטור פאר פארערט

Forward April 16, 1947

פארטרעטונג פון יי-עז.

Silver Hits U. S. Aid Policy, Views It as Promoting Arms

PD 4-14-47

It is the duty of the American people to be on the alert if President Truman's new doctrine of supplying money to such countries as Greece and Turkey chiefly to maintain their military establishments is not to become a mischievous doctrine in the world, Rabbi A. H. Silver said yesterday.

Dr. Silver addressed a congregation that filled the Temple to capacity on "The New American Foreign Policy—Is There Danger in It or Promise?"

By the hurry with which a congressional conference was convoked, the mystery and great urgency that surrounded it and the effort made to rush through legislation by March 31, the day Great Britain wished to end her commitments in Greece and Turkey, President Truman indicated the very security of the United States was involved, Dr. Silver said.

Doubts Benefits to Masses

"It is curious, indeed, how fast our State Department can work when Great Britain wants something expedited and rushed through over here and how slow that same State Department can be when London isn't interested in the issue," he commented, adding:

"An attempt, unfortunate in my judgement, has been made to promote an atmosphere of hysteria in the matter of aid to Greece and Turkey. It is a policy that should call for serious and careful study."

Rabbi Silver pointed out that considerable aid already had been ex-

tended to Greece through UNRRA. "No one can be against the extension of further aid to these valiant people, although under the present Greek regime it is unlikely that much of this aid will reach the masses in that country," he continued.

"It is clear, however, that the real purpose of the policy is not the relief of the Greek population, but the undergirding of the Greek government—an unpopular government maintained in power by the arms of Great Britain."

The rabbi said the government in Greece was bent on prosecuting a civil war, which might last a generation.

"This is the kind of government the United States is rushing to support without even demanding as a prior condition a housecleaning," he continued. "And in the case of Turkey we will be aiding an outright dictatorship. Support of these two countries is only the beginning."

"We are summoned to extend democracy all over the world. Wherever there is a threat of Communism, there Uncle Sam must appear as a knight errant. The question arises as to whether we can pay such a bill. Also, are we prepared to cast in out lot with others who are fighting Communism—Franco in Spain, Peron in Argentina?"

Deplored by-passing of the United Nations by this country, Dr. Silver said the money we were prepared to pour into Greece and Turkey might better be devoted to strengthening the international organization.

"We are champions of the new international organization, but we have almost dealt it a mortal blow by ignoring it," he asserted. "Our nation in the last year has drifted dangerously away from the basic concept of the United Nations, to unite a divided world within one international framework. Because of wrongheaded policies we are taking over the policing of the whole world and supporting reaction."

The faults, in Dr. Silver's view, are not all with England and the United States.

"Russia is equally culpable for the international tensions that exist in the world today," he said. The Soviet Union has not co-operated. It has used the veto power too often. It has refused to co-operate with the international instrumentalities the United Nations has created for the benefit of all mankind. These things have not contributed to an international reed in which the United Nations can grow.

"The Middle East may become the point of origin of World War III. Or it may yet become the proving ground of the powers of the United Nations."

פאדערונג נעכטע איבערגעגעבן צו דעם סעקרעטאר פון יי-עז

ד.ר. סילווער מעלדעט דאס אז אן אינטערוויו מיט א "פאר-ווערטס" פארטרעטער; ערס פערטע גרייטע צו פלאן ווי אדעוואטע ווי פארטראטע כאטש ווי זינען א פאלק אהן א שטאט.

אסטין באשטימט אלס אמעריקע'ס דעלעגאט ווענען ארץ ישראל

ספעציעל צום "פאר-ווערטס" די "אידישע אגענטור" האט נעכטען דעלעגאט א פאדערונג צו דעם סעקרעטאר (יי-עז), אז איר דעוואטע וויין פארטראטען ביי די וועלכע ווענען ארץ ישראל די פאדערונג אין נעכטען נאכמיטאג צוגעשטעלט געהאדען צו-פרינגען, א גענעראל סעקרעטאר פון סעל-קעריבונד. דאס האט נעכטען גע-מאלדען ד.ר. אבא הלל סילווער, הויפט פון דער אמעריקאנער סעק-ציע פון דער אגענטור אין טשער-מאן פון דעם אמעריקאנער צייטונג-טישען עמוה'דיגענעס קאנגרעס אין אן אינטערוויו מיט א פארטרעטער פון "פאר-ווערטס".

"די אידישע אגענטור האט, אז דער סעקרעטאר וועט געפינען א וועג צו געבן אירע א מעגליכקייט צו וויין דורעכט פארטראטען אין אירע פאר-האנדלונגען, וואס ריזען אן דעם שיק-זאל פון אידישע פאלק מער ווי ווע-טענען. פארשטענדען פון פאר-טוידענע דענדרונגען גיבער, אז איר דעוואטע וויין פארטראטען, אבער דערוויל האט נאר קיינער פון די מלוכה'דיגענעס אין סעקרעטאר-בונד

גיס געמאכט קיין שום, אז אירע וואלען אז פארטרעטעטאט באקא-מען ווייל אירע ווינען א פאלק אהן א שטאט, אין עס ווינען נישטא קיין פערענענען, ווי אזוי די וועלט זאל אפיציעל זינען אז פאלק צו איין סעקרעטארע פאר-האנדלונגען, די "ליינ און געשטאנען" האט אז פערענע-דענט נישט געשאפן אין די נעכטיגע פאדערונג פון דער אידישער אגענטור-שטעט דעם נאמען פערטראטע פאר א "פאר-ווערטס" פראבלעם.

"די 'יי-עז' קען, אין דארה, אין דעם פאל שטאפן אן אייגענעם פערענע-דענט דורך אנדערענע אפיציעל די "אידישע אגענטור" אלס פארטרעטער פון די אידישע אינטערעסען אין דער ארץ ישראל פראגע, אין איין אז אירע נעכען אירע א מעגליכקייט אפיציעל צו פארטראטען ווער צו אן די פאר-האנדלונגען" — האט ד.ר. סילווער ער-קלערט.

עספערטען איבער אינטערנאציא-נאלע פראגע האלטען אירע אין איין-אדמיטען פלענען ווי אזוי די "יי-עז"

זאל אפיציעל צולאזען פארטרעטער פון דער אגענטור.

אין דער וועלכער צייט ארבייטען איצט עספערטען פון דער "אידישער אגענטור" איין דער צייטונגסטישער "קעיס", וואס וועט צוגעשטעלט ווערן צו אלע מיטגלידער פון סעקרעטאר-בונד. "איינע פון די הויפט-אויפגאבען פון אידישען צו אן ארבייטונג מיט דער ארץ ישראל ווענען פון דער "יי-עז", וועלכע עפענט זיך מאנטאג, דעם 28טען אפריל, וועט וויין צו וועהן, אז אין דער אויספארשונגס-קאמיסיע וואס די "יי-עז" וועט באשטימען, זאלען נישט אריוו די אראבישע לענדער און אירע נישט ענגלאנד, וועלכע איז א צד אין דער פראגע" — זאגט ד.ר. סילווער.

אלס הויפט פון צייטונגסטישען עמוה'דיגענעס קאנגרעס, אין וועלכען עס ווע-טענען פארטראטען אלע צייטונגסטישע רייכטיגען אין אמעריקע, פארט היינט ראבא סילווער (קיין וואשינגטאן צו קרינען דאס שטיצע פאר דעם אידיש-שען צד ביי דער "יי-עז" ווענען).

עס איז מעגליך, אז א דעלעגאציע פון סענאטארען און קאנגרעסלייט זאל לען ווי באצייטענע וועהן מיט פערענע-דענט טרומאן ווענען דער שטעלונג פון דער אמעריקאנער רעגירונג אין די ארץ ישראל פאר-האנדלונגען אין דער "יי-עז" אסעמבלי.

ווארען ה. אסטין, אמעריקע'ס הויפט-דעלעגאט אין סעקרעטאר-בונד, וועלכער אין נעכטען איר באשטימט געווארען פון פערענענע טרומאן צו וויין אסע-ריקע'ס פארטרעטער ווענען דער ארץ ישראל פראגע אין דער "יי-עז" אסעמ-

בלי האט, אלס סענאטאר, געשטיצט די צייטונגסטישע אין קאנגרעס, ער איז שטענדיג געווען דערפאר, אז ענני-לאנד זאל פונקטליך דורכפירען די פארטרעטען פון מאנדאט, וואס דאס מיינט העלפען, און נישט שטערען, אידישע איינוואוינערונג קיין ארץ ישראל, נישט שטערען אירע צו קויפען לאנד און העלפען דעם וואוקס אין ענטוויקל-לונג פון דער אידישער נאציאנאלער היים.

ווי שטארק און ענערגיש מר. אסטין וועט אירע ארבייטען פאר דער פרא-גראם, צו וועלכער ענגלאנד האט זיך פארשליסען אין דעם מאנדאט, ווענדט זיך אז די אינסטיטוציעס, וואס ער וועט באקומען פון פערענענע טרומאן און פון סעקרעטערי און סטעיט מארשאל, וועלכער וועט געווען שפילען זעהר א גרויסע, אויב נישט די גרעסטע, דאלט אין דער שטעלונג פון אסעריקע.

עס איז וויכטיג, אז אלע אירע און אלע פריינט פון אירע אין אמעריקע זאלען אין די קומענע פאר וואכען אויפגעקען די עפענטליכע מיינונג פון לאנד צו דער-אומגעווענער וויכטיג-קייט פון דעם נאמען ענין אין ווערען.

אז די אמעריקאנער רעגירונג זאל נישט אפקומען בלויז מיט פריינטליכע ווער-טער, נאר זאל געמען אויף זיך די אינצייאטיז צו גונסטען די אירע, בא-ווערעס צו גאטען דער פולשטענדיג-גער אפשאפונג פון "וויסען פאפיר" — האט ד.ר. סילווער געזאגט.

וואשינגטאן אפריל 16 (איטא). — פערענענע טרומאן האט היינט נאכער-נירט דעם געווענעם סענאטאר ווא-רען ה. אסטין אלס אמעריקאנער דעלע-גאט ביי דער ספעציעלער ווענען פון "יי-עז", וואס וועט אויפגעמען די פראגע פון אידיש-ישראל, הויזשעל וו, דושאנסאן אין נאמינירט געווארען אלס וויין שטעלפארטרעטער, סענא-טאר אסטין איז דער אמעריקאנער פארטרעטער אין דעם וויכעריקסטן דאס פון "יי-עז" און דושאנסאן איז וויין שטעלפארטרעטער, די נאמינאציעס ווענען איבערגעשיקט געווארען צום סענאט פאר באשטעטיגונג. די ספע-ציעלע ווענען ווענען ארץ-ישראל וועט זיך עפענען דעם 28טען אפריל.

ראבא אבא הלל סילווער

ווארען אסטין

April 20, 1947

Dr. Abba Hillel Silver, president of the Zionist Organization of America, today charged that "the British Government in executing four Jewish youths in Palestine has now again demonstrated that it does not want peace in that country." He further charged that "the timing of the execution was deliberately aimed at keeping Palestine in continuous turmoil as a pretext to justify its repressive military regime in the eyes of the United Nations. By its acts the British military in Palestine is provoking further bloodshed for the very purpose of creating justification for continuation of its illegal, repressive military rule."

The Zionist president also sharply assailed the killing of seven Jews by the British in Palestine within the last few days--"three for exercising their internationally guaranteed right to enter the Jewish National Homeland, and four for having been driven to acts of desperation by the illegal British policy which seeks to destroy that international right."

The Labor Zionist Organization of America issued a statement declaring that "the injury of twenty refugees and the slaying of two on the Theodor Herzl is a crime which cannot be dismissed as a mere incident in the usual techniques of repelling immigrants to Palestine. Using machineguns against helpless civilians is a new device deliberately calculated to drive the Palestine Jewish community to acts of despair."

FOREIGN OFFICE SAYS BRITAIN HAS REACHED NO DECISION ON MAKE-UP OF U.N. PROBE COMMITTEE

LONDON, April 18. (JTA) - The British Government has not reached any decision on whether it will favor exclusion of members of the Big Five and also the Arab states from the committee to be appointed by the special U.N. General Assembly on Palestine, a spokesman said today. He denied press reports that the British delegation at Lake Success had decided to propose that none of the interested parties be represented.

A report from Bagdad today says that at the meeting of the Arab Foreign Ministers, which concluded in Damascus yesterday, a secret resolution was adopted under which Britain would be invited to set up military installations in the Middle East countries, if she succeeds in obtaining a pro-Arab solution of the Palestine problem at the United Nations.

Meanwhile, the Iraqi Parliament voted to inform England and the United States that it was ready to sign military and economic agreements with Iran and Turkey in an endeavor to establish a "Middle Eastern Bloc" on the condition that the United Nations solve the Palestine problem in a manner favorable to the Arabs. At the same time, the Parliament approved the designation of Foreign Minister Fadhil Jamali as Iraq representative at the special session of the U.N. on Palestine.

AGENCY INVOKES ALBANIAN PRECEDENT IN DEMANDING REPRESENTATION AT UN SESSION

Lake Success, April 22, (Palcor)--The Jewish Agency for Palestine today demanded "an opportunity to participate, even though without vote, in the deliberations of the United Nations General Assembly on Palestine."

Dr. Abba Hillel Silver, Chairman of the American section of the Agency, in a letter to Trygve Lie, Secretary General of the United Nations, pointed out that Britain and the Arabs will be adequately represented, and that the appearance of an Albanian representative before the Security Council at the time of the British-Albanian dispute, has set "a precedent for the representation before the UN of interested parties who are not members of the United Nations." Dr. Silver's letter to Secretary Lie reads:

Sir:

I have the honor, on behalf of the Executive of the Jewish Agency for Palestine, to make the following submission with reference to the forthcoming special session of the United Nations General Assembly, which is to deal with the matter of Palestine.

2. A grave question arises in connection with this meeting owing to the non-representation in the General Assembly of the Jewish people which is so vitally and immediately concerned with the outcome of the Assembly's deliberations. By contrast, five states, members of the Arab League, who have completely identified themselves with the interests of another party directly involved, the Arabs of Palestine, will be in a position to participate in all discussions and to vote on the issues to come before the Assembly. Great Britain, whose record as Mandatory Power will be submitted to the judgement of the General Assembly, will also be entitled to speak and vote on questions concerning her own conduct.

3. By the terms of Article 21 of the Charter of the United Nations the General Assembly has complete authority over its own procedure. The existing "Provisional Rules of Procedure for the General Assembly" are, as their title implies, still in the process of development and are undergoing constant change. A ruling can easily be effected to authorize the attendance of the Jewish Agency for Palestine, as a body representing under the Palestine Mandate the Jewish people, at the meetings of the special session and its participation in the discussions. In this connection, it may be re-called that the Charter of the United Nations, in Article 80, safeguards the rights established by existing international Instruments, acknowledges the existence of the Jewish people and, pursuant to the Mandate, the Jewish Agency for Palestine has been recognized as the authorized representative of the Jewish people in relation to Palestine.

4. In these special circumstances, and having regard to the far-reaching import of the points at issue for the future of the Jewish people, the grant of the Jewish Agency's request appears to be a matter of simple justice. Decisions are vitally affected by the methods by which they are reached and contain the characteristics of their genesis. Just decisions are not likely to result from unjust procedures and it would offend the most elementary notions of fair play if one party to a controversy should be represented in its adjudication, while the other party should be excluded.

Nor would inequitable procedures be consonant with the ideals and principles of the United Nations whose Charter, both in its Preamble and Article I, recognizes justice and respect for international law as basic canons of conduct. There is, moreover, precedent for the representations before the United Nations of interested parties who are not members of the United Nations. Thus, it will be recalled that discussion before the Security Council of the British-Albanian dispute concerning the mining of the Corfu waters was delayed for weeks until the arrival of the Albanian representative. Not only was Albania not a member of the United Nations, but its Government had not received general international recognition.

5. It is, accordingly, in conformity with equity, international law and the precedents of the United Nations that the Jewish people, through the Jewish Agency for Palestine, be afforded an opportunity to participate, even though without vote, in the deliberations of the General Assembly on the Palestine question, subject only to the powers vested in the President of the General Assembly.

6. The Jewish Agency would greatly appreciate the transmission of a copy of this note to the President of the forthcoming special session of the General Assembly and to the heads of the delegations to this session with the object of enabling its representatives to attend the session and to take part in its discussions.

BRITISH USE U.S. LOAN TO "DEFRAY COSTS" OF HER "ORGANIZED BANDITRY" IN PALESTINE, ZIONISTS CHARGE

New York, April 22, (Palcor)—The charge that Britain is using dollars out of the American loan to "help defray" the costs of her "organized banditry" in Palestine, was made in a statement issued by Dr. Abba Hillel Silver speaking in behalf of the American Zionist Emergency Council of which he is chairman. The statement was issued following a meeting of the Executive of the Council.

The statement reads in part:

"The murder of the refugee immigrants who tried to land on Palestine's shores where they had every right to land, the hanging of the four members of the Jewish underground, whom British official lawlessness drove to desperate resistance, the multiplying 'incidents' in the course of which Jews, including children, are shot down by British soldiers, and the killing of an unarmed Jewish refugee by British troops in a concentration camp on Cyprus, have added additional chapters to the sordid story of Britain's rule in the Jewish National Home.

"Mr. Churchill, in the House of Commons, characterized his country's conduct in Palestine as 'a squalid war.' He was wrong. It is no war at all. It is organized banditry which recognizes no rules of war.

"A Government which has violated its solemn commitments under the international mandate and has instituted a reign of terror, is now seeking to suppress the resentment of the people whom it has betrayed. All civil liberties have been suspended. The military has undisputed power of life and death over the civilian population... The 'Black and Tan' days of Ireland have been revived by Mr. Bevin in the Holy Land. 100,000 troops are doing his dirty work, and American dollars out of the British loan, are helping defray the cost.

JTA*Daily News Bulletin*

PUBLISHED BY THE JEWISH TELEGRAPHIC AGENCY

106 EAST 41st STREET, NEW YORK 17, N. Y.

JEWISH AGENCY SUBMITS REQUEST TO U.N. FOR PARTICIPATION IN SESSION ON PALESTINE

TAKE SUCCESS, April 22. (JTA) -- The Jewish Agency for Palestine today formally asked the United Nations for an opportunity to participate, even without a vote, in the deliberation of the special session of the General Assembly on Palestine.

The request was submitted under the signature of Dr. Abba Hillel Silver, chairman of the American branch of the Jewish Agency executive. It stressed that under the terms of the Palestine Mandate the Jewish Agency has been recognized as the authorized representative of the Jewish people in relation to Palestine.

It also pointed out that the granting of its request "appears to be a matter of simple justice" since Britain and the Arab countries will be in a position to participate in all discussions and to vote on the issues which the Assembly will take up.

The Jewish Agency request emphasizes that under the terms of Article 21 of the U.N. Charter, the General Assembly has complete authority over its own procedure. It can, therefore, effect a ruling to authorize the attendance of the Agency as a body representing the Jewish people under the Palestine Mandate. The Agency recalled the fact that though Albania was not a member of the United Nations and its government did not even receive general international recognition, the U.N. Security Council discussion on the British-Albanian dispute was delayed for weeks until the arrival of the Albanian representative.

General Assembly Can Act on Participation of Non-Governmental Agencies

Officials at the United Nations told the Jewish Telegraphic Agency that the Hebrew Committee for National Liberation submitted a similar request for participation. They pointed out that there is no rule under which such requests by non-governmental agencies can be acted upon by the Secretariat.

"The communications will have to wait until the General Assembly gets organized on Monday," a spokesman said. "The Assembly will then set up a steering committee which will have to decide as to what to do with the non-governmental agencies. In the event that no such committee is established, the General Assembly will itself have to make the decision. In the meantime, Secretary-General Lie is circulating the communications from the Jewish Agency and the Hebrew Committee for National Liberation among member states of the United Nations for their information."

Syria, Iraq, Lebanon Submit Requests for Termination of Palestine Mandate

Meanwhile, following the example of Egypt, the governments of Syria, Lebanon and Iraq today submitted identical requests to the U.N. Secretariat asking that an additional item, "termination of the Palestine Mandate and the declaration of the independence of Palestine" be added to the agenda of the special session.

A British spokesman today indicated that his government will oppose the request of the Arab countries for termination of the Mandate. Similar opposition is

expected from the U.S. Government. The attitude of the British Government toward the U.N. session remains unchanged, the member of the British delegation said, adding that Britain prefers that the session confine itself to establishing a fact-finding committee. He emphasized, however, that the Arab request is subject to the will of the delegates of all governments represented in the United Nations.

Agency Considers Arab Request Violation of International Covenant

The Jewish Agency issued a statement saying that the request of the Arab countries to have the mandate terminated and to declare Palestine an independent state "would violate the international covenant to assist the Jewish people to reconstitute their National Home in Palestine."

"In the forthcoming sessions of the U.N., the Jewish Agency for Palestine will ask for the fulfillment of the Palestine Mandate, whose primary purpose was to insure the establishment of the Jewish National Home," the statement said. "If the agenda of the special session can be broadened to include items other than the appointment of a commission, the one urgent question demanding priority of consideration is the immediate relaxation of existing restrictions, which, in violation of the Mandate, bar homeless Jews from entry into their rightful home and subject the Jewish citizens of Palestine to an intolerable racial disability as regards freedom of settlement in their country," it pointed out.

Full Text of Jewish Agency Letter to Lie

The text of the Agency note to Mr. Lie asking representation at the Assembly reads as follows:

"A grave question arises in connection with this meeting owing to the non-representation in the General Assembly of the Jewish people which is so vitally and immediately concerned with the outcome of the Assembly's deliberations. By contrast, five states, members of the Arab League, who have completely identified themselves with the interests of another party directly involved, the Arabs of Palestine, will be in a position to participate in all discussions and to vote on the issues to come before the Assembly. Great Britain, whose record as Mandatory Power will be submitted to the judgment of the General Assembly, will also be entitled to speak and vote on questions concerning her own conduct.

"By the terms of Article 21 of the Charter of the United Nations the General Assembly has complete authority over its own procedure. The existing 'Provisional Rules of Procedure for the General Assembly' are, as their title implies, still in the process of development and are undergoing constant change. A ruling can easily be effected to authorize the attendance of the Jewish Agency for Palestine, as a body representing under the Palestine Mandate the Jewish people, at the meetings of the special session and its participation in the discussions. In this connection, it may be recalled that the Charter of the United Nations, in Article 80, safeguards the rights established by existing international instruments of peoples as distinguished from states. The Palestine Mandate of the League of Nations, as one of these international instruments, acknowledges the existence of the Jewish people and, pursuant to that Mandate, the Jewish Agency for Palestine has been recognized as the authorized representative of the Jewish people in relation to Palestine.

"In these special circumstances, and having regard to the far-reaching import of the points at issue for the future of the Jewish people, the grant of the Jewish Agency's request appears to be a matter of simple justice. Decisions are vitally affected by the methods by which they are reached and contain the characteristics of their genesis. Just decisions are not likely to result from unjust procedures and it would offend the most elementary notions of fair play if one party to a controversy should be represented in its adjudication, while the other party should be ex-

cluded. Nor would inequitable procedures be consonant with the ideals and principles of the United Nations whose Charter, both in its Preamble and Article 1, recognizes justice and respect for international law as basic canons of conduct.

"There is, moreover, precedent for the representations before the United Nations of interested parties who are not members of the United Nations. Thus, it will be recalled that discussion before the Security Council of the British-Albanian dispute concerning the mining of the Corfu waters was delayed for weeks until the arrival of the Albanian representative. Not only was Albania not a member of the United Nations, but its Government had not received general international recognition.

"It is, accordingly, in conformity with equity, international law and the precedents of the United Nations that the Jewish people, through the Jewish Agency for Palestine, be afforded an opportunity to participate, even though without vote, in the deliberations of the General Assembly on the Palestine question, subject only to the powers vested in the President of the General Assembly.

"The Jewish Agency would greatly appreciate the transmission of a copy of this note to the President of the forthcoming special session of the General Assembly and to the heads of the Delegations to this session with the object of enabling its representatives to attend the session and to take part in its discussions."

Hebrew Committee Asks Seating of "Hebrew National Delegation"

In the communication addressed to Mr. Lie by the Hebrew Committee of National Liberation it requested that an item be added to the agenda of the special session providing that a Hebrew national delegation be seated and be accorded full power to participate, on a non member, non-voting basis, in the deliberations of the Assembly on Palestine.

The Committee also asked that it be authorized to constitute the Hebrew national delegation to consist of representative Hebrew leaders from Palestine and veterans of the Hebrew resistance against the Nazis in Europe.

אויפפירונג אין א"י "ארגאניזירטער

אנד מיזם" ערקלערען אמעריקאנער ציוניסטען

Journal 4-23

אין נאמען פון אלע ציוניסטישע פארטייען און גרופען, וואס זיינען ארגאניזירט אין דעם אמעריקאנער ציוניסטישן עמירדזשענסי קאנסיל, האט דר. אבא הלל סילבער, היינט ארויסגעגעבן א סטייטמענט, אין וועלכען ער באצייכענט די אויפפירונג פון דער בריטישער מאכט אין ארץ ישראל אלס "ארגאניזירטער כאנ" מיזם".

דער סטייטמענט איז ארויסגעגעבן נעווארען נאך א לענגערען מיטינג פון דער עקזעקוטיווע פון קאנסיל, וואו די לעצטע געשעהענישען ווייזען באטראכט געווארען.

דר. סילבער, פארזיצער פון קאנסיל און אויך פארזיצער פון דער אמעריקאנער סעקציע פון דער אידישער אנגעטור און פערזענלעכע פון דער אמעריקאנער ציוניסטישער ארגאניזאציע,

טען שעה פון זיין לעבען די טרויסט פון זיין אמונה, ווערט אפגעוואשט צו די מענטשען, נעמען וועלכע מען פיהרט אים מיט ארטיילען דערפאר וואס זיי שטעלען זיך געגען אומגעזעצליכע אקטען. טויזענטער אידען ווערען געצוואונגען צו עוואקואירען זייערע הייזער. צעהנער טויזענטער ווערען אויס-אויסגעדרייבן אונטערווארפען צו כאסן ארעסטען, מען האלט זיי אין איין אונטערדאכען. אויספארשען און אויסלויפן קינדער צושטאנד און "קורפוס" ווערען ארויסגעצוואונגען פאר לאנגע וואכען. שטעט און דערפער ווערען "באוועט" און טיילווייז צעשטערט. די "בלעק ענד טען" טען פון ארגאניזירטער ווערען נאך אסאך אויסגעלעבט אין הייליגע לאנד דורך מר. בעלז' הויז דערט טווענט סאלדאטען טוען דר. דאס זינען שמועזען ארבעט, און די אמעריקאנער דאלארען, פון דער הוואה וואס ענגלאנד האט דא געקראנען, העלפען צו רעדען די קאסען.

"די ארמיי פלאטע און די לופט פלאטע פון דער בריטישער אימפעריע מאכען "רוטערלעכע" יאגערן אויף מענטשען, פרויען און קינדער פליכט לוינען וואס ווילען אינוואנדערען אין א לאנד, וואס 52 נאציעס פון דער וועלט, גרויס בריטאניע אויפגעווער, בענגען האבען פראקלאמירט אלס די

אידישע נאציאנאלע הויס, און וואו ענגלאנד, ווען זי האט געקראנען דעם מאנדאט, האט זיך פארפליכטעט "צו פארליכטערען אידישע איינוואונערן רונט".

"ענגלאנד'ס זשעסט, פארלאנגענדיג פון די פאראייניגטע פעלקער רעקאמענדאציעס אין באצונג צו דער צו-זשעסט, ווארעם די ענגלאנדער האבען שוין אנגעהויבען, אז זיי וועלען גיין אנגעמען די רעקאמענדאציעס אויב זיי ווערען זיך נישט געפעלען — קען גיט באהאלטען אויף אייביג דעם פאקט, אז אין דער אמת' שטופט ענגלאנד באוואוסטליך די אידישע בא-פעלקערונג אין ארץ ישראל צו דעוואלוציע.

"אין אנגעזיכט פון דעם פאליטישן טינען פארדאס קומען מיר צו א פונקט, וואו פון אנטשענדיגע מענשן לויכע באשעפטיגט וועט גיט קענען בלייבען גלייכצולייט. עס האט גע-שלאגען די שעה, ווען מיר מוזען אפערירען צו אלע מענער און פרויען פון גוטען ווילען, אויסגעדריקט ווערען פולשטענדיגע אפטייט מיט וועלכען זיי באטראכטען דעם סעקסמאקעל פון פארדאס פון א מאכט וועמען עס אין אנגעטורט געווארען א הייליגע אויפ-נאכע צו העלפען און אונטערגרייכען פאלק צוריקצופירען זיין ווירדע און אויפלעבען זיין היסטאריש לאנד."

דערמאנען אז די טען פון "בלעק ענד טען" אין אירלאנד — טען וועלכע אונטערגונט באוועגונג און די ארץ ישראל גרויסלאטען אין ארץ ישראל הייליגע לאנד.

RIVAL ZIONISTS ASK U.N. PARTICIPATION

Jewish Agency and Bergson's Group Claim Rights to Voice in Palestine Session

EACH SENDS PLEA TO LIE

Iraq, Syria and Lebanon Back Egypt's View That Whole Problem Must Be Studied

By THOMAS J. HAMILTON
Special to THE NEW YORK TIMES

LAKE SUCCESS, N. Y., April 22—The Jewish Agency for Palestine requested the United Nations today, "as a matter of simple justice," to allow it to represent the Jewish people without a vote at the General Assembly's special session on Palestine.

In a letter to Secretary General Trygve Lie, Dr. Abba Hillel Silver, chairman of the agency's American section, recalled that the agency had been recognized by the League of Nations mandate as the Jewish spokesman on Palestine. He pointed out that the five Arab countries and Britain, would have the right to participate.

The same request was put forward today by the Hebrew Committee of National Liberation, which said it was acting "as the Hebrew national authority pending the establishment of the provisional government of the Hebrew republic of Palestine." Peter H. Bergson, chairman, said in his letter that the organization, which is understood to support the terrorists' activities in Palestine, would appoint a delegation consisting of "representative Hebrew leaders from Palestine and veterans of the Hebrew resistance against the Nazis in Europe."

Iraq, Syria, Lebanon Back Egypt

In virtually identical communications, Iraq, Syria and Lebanon followed Egypt today in demanding that the special session take up immediately "the termination of the mandate over Palestine and the declaration of its independence," instead of confining itself to appointing a committee of inquiry, as desired by Britain and the United States. This request was made yesterday by Mahmoud Hassan, the Egyptian Ambassador in Washington, apparently without the knowledge of the other members of the Arab League.

It was also disclosed that the British Government had requested that the other members of the United Nations join in halting unauthorized immigration to Palestine but had withdrawn its request yesterday. Most of the small ships carrying Jews to Palestine have left French and Italian ports. For some time the British Government has been considering steps to obtain the two Governments' cooper-

ZIONISTS ASSAIL BRITAIN

Council Here Charges Bevin Uses Loan for 'Banditry'

Dr. Abba Hillel Silver, as chairman of the American Zionist Emergency Council, issued a statement yesterday denouncing the execution of four members of the Palestine underground and charging British Foreign Secretary Bevin with reviving the black-and-tan days of Ireland in the Holy Land.

"One hundred thousand troops are doing his dirty work and American dollars out of the British loan, are helping defray the cost," Dr. Silver said.

Other parts of the statement, issued after a meeting of the executive committee of the council in the name of all Zionist organizations in this country, characterized the British program in Palestine as "organized banditry" and likened Britain to "a faithless guardian scheming to destroy his ward."

ation in stopping them. A conference on this subject took place in Paris a few weeks ago.

The British delegation, it is understood, did not explain its withdrawal of the request. The Jewish Agency had already proposed that the special session recommend that the British remove all barriers on immigration to Palestine pending the settlement of the question.

Discussed by Austin

Attention was concentrated, however, on the requests of the two Zionist agencies for the right to take part in the Assembly's discussions. Warren R. Austin, who will head the American delegation, has discussed with the State Department the question how the Jewish Agency can be recognized, at least during the hearings of the proposed inquiry committee, but the final American position has not been disclosed.

Dr. Silver's letter said that "the General Assembly has complete authority over its own procedure. A ruling can easily be effected to authorize the attendance of the Jewish Agency for Palestine, as a body representing under the Palestine mandate the Jewish people, at the meetings of the special session and its participation in the discussions."

"In this connection, it may be recalled that the Charter of the United Nations, in Article 80, safeguards the rights established by existing international instruments of peoples as distinguished from states. The Palestine mandate of the League of Nations, as one of these international instruments, acknowledges the existence of the Jewish people and, pursuant to that mandate, the Jewish Agency for Palestine has been recognized as the authorized representative of the Jewish people in relation to Palestine."

UN Takes Up Palestine

On Monday, the Assembly of the United Nations will convene in New York to take up the case of Palestine. The session was first requested by Great Britain, which holds the mandate from the League of Nations. The issue then was complicated by Egypt which presented a formal demand for consideration of the independence of Palestine and the termination of the mandate. England and the United States oppose the Egyptian request.

Cleveland will take special interest in this extraordinary session of the Assembly. Rabbi A. H. Silver, president of the Zionist Organization of America and a militant crusader for the Jewish National Homeland in Palestine, will take a leading part in presenting the Jewish case.

The reason for Britain's appeal to the UN has never been made clear. The government has let it be known it has no intention of giving up the mandate. Yesterday in the House of Lords a Laborite spokesman in answer to a question from the floor said the government would not accept a UN policy on Palestine of which it does not approve. In other words, Great Britain is prepared to ignore or defy the United Nations unless the decision is in England's favor.

Such a policy is not one to assure justice to the Jewish Agency or contribute to the effectiveness of the United Nations. It is, in effect, a warning or threat to the court on the eve of the trial.

England would have gained in stature and won sympathetic support if she had kept her original pledge to the Jews or even at this late date had opened the doors of Palestine to the surviving victims of Hitler's Europe who are clamoring for admission. Her present attitude is unworthy of her past greatness.

RABBI SILVER

דער מארגן זשורנאל

5
סענט

לוח פאר דינים
יום ב' ח' אייר, ה' תש"ז
מאנטיג, אפריל 28, 1947
111 אויסגאבע — 6.59
111 אינסערטאנט — 7.48
די יום פאר דינים: יוםא ע"א
111 ע"ד
דינים מארגן: קולער.

PRICENTS. NEW YORK, MONDAY, APRIL 28, 1947. MAIL 8 PAGES VOL. XLVI. NO. 13,852. 8 ייטען

היינט עפנט זיך יז-ען ארץ ישראל ב' ע ס'לזער פאדערט אויף אמעריקע צו העלפען אידען אין דעם קאמף פאר ארץ ישראל ביי יז-ען

דער אידישער צד קעמפט פאר אָנערקענונג געהערט צו ווערן

היינט עפנט זיך די ספעציעלע סעסיע פון דער יוניטעד ניישאנס וועגען ארץ ישראל. אהן פיוערליכקייט, נרוי און וואכערדיג, וועט דורכגעהן די דער-עפענונג. נעשפטסטעס וועט דער צייטווייליגער פארזיצער פון דער סעסיע א סלאט טאן מיט'ן האמער: די וועג איז אפען. אין דער גרויסער קאלטקייט וועט זיך אבער אפשפילען א גרויסע היסטארישע דראמע פאר'ן אידישען פאלק איבער דער וועלט און, דער עיקר, פאר'ן בויגעדיגען, קעמפערדיגען ישוב אין ארץ ישראל.

די יידען סעסיע עפענט זיך אין סאמע ברען פון אידישען קאמף פאר דער אייגענער היים, אין דעם סאמע טראגישען מאמענט פאר הונדערטער טויזענטער אידען, וואס זיינען על-פי נס געראטעוועט געווארען פון די נא-צישע קאלעכאוויווענס און ווינען אישט געבליבען אין דער בלוטיגער דריטער לאגער, מיט אן אויסגעהאמערטען ווילען זיך דורכצורייסען אין דעם לאגער, וואו זיי וועלען קענען אנהויבען צו בויען א געזונט, נאציאנאליטיש לעבען.

די ספעציעלע וועג וועט פארן אין נישט קיין צופאל. זי איז דער לאגישער גאנג פון די געשעהענישען סיי אין ארץ ישראל, אליין און סיי ארום ארץ ישראל. דער אידישער דראג צום לאגער איז נאך מאדאנעק און טרעבלינקע געווארען א סטיכאגאנעסיווער, דאס ענלישע "ווייספאפיר" האבען אידען דורכגעלעכערט מיט ווער "אומלענאלער" אימיגראציע און מיט דער גרויסער בוי-ארבעט, וואס זיי האבען אנגעפיהרט. אידען אויסער ארץ ישראל האבען אויפגעדערט די פאליטישע וועלט, ענגלאנד האט מעהר נישט געקענט זיך באהאלטען אונטער תירושים, זי האט געמוזט גיבען אן ענטפער, — דער ענטפער איז: די יידען.

פאליטיש איז די אייגענע וועג סעסיע פון דער גרעסטער וויכטיגקייט. כאטש דער אויסגאנג וועט זיין נאך אן אויספארשקאמיסיע, וויכטיג איז די סעסיע דערמיט, וואס ענגלאנד האט געמאכט קומען צו דער אינטערנאציאנאלער

ד"ר אבא הלל סילבער
פארזיצער פון אידישער אגענטור
אין אמעריקע

משה שערטאק
פאליטישער לייטער פון דער
אידישער אגענטור

ד"ר עמנואל ניומאן
פאליטישער סירעק פון דעם
אמעריקאנער ציוניזם

רעכטע פועלי ציון אין ענגלאנד האלטן אפ קאנפערענץ

(ספעציעלע קייבלע פון 4 ש' דארמזאן)
לאנדאן, זונטאג, — די צווייטע גאנצ-מלחמה-קאנפערענץ פון די רעכטע פועלי ציון האט זיך דא געעפנט מיט 106 דעלעגאטען פון 16 ברעגנטשעס.

לער פליקער-גראנאציע און פארלייגען אפילו נאך אזא מינימום, ווי אן אויספארשקאמיסיע. דערמיט האט ענגלאנד צוגעגעבן, אז איהר ממשלה איז ארץ ישראל איז נישט קיין חסר'דיגע, אז זי האט התחייבות צו אידען, וואס פליקער האבען איהר, דורכ'ן מאנדאט, איבערגעגעבן.
דער אידישער ווידערשטאנד, אין אלע זיינע פארמען, האט געוואונגען ענגלאנד צו קומען צו דער יידען. דער קאמף וועט זיין א שווערער, דער אידישער צד וועט באגעגענען א סך שטרויכלונגען אפילו נאך פארצוברענגען זיינע מענות, אבער דער עקשנות'דיגער ווילען פון דעם ישוב, וואס פון איהם שעפט כח און מוט דער פאליטישער ציוניזם אין דער איצטיגער עפאכע, וועט ברעכען אלע צווימען.
א גרויסער היסטארישער טאג איז דער היינטיגער, — דער טאג, וואס די סעסיע פון דער יידען פאר ארץ ישראל עפענט זיך. ס'וועט זיין א וואכערדיגער אנהויב, אבער די קעמפערדיגע כוחות ברויזען הינטער דעם גרויסען מאנטעל. די דאזיגע כוחות וועלען מוזען ארויסקומען און די מאנונג אונזערע פאר יושר און אייגענער דיים וועט אויפברויזען אפילו די קאלטע דיפלאמאטיע.

מפיעצילער באדיכט פון ש. 5. שניידערמאן

באלעמאס פון דער עמלישער אויסערן
פאליטיק.

א גרויסער טייל דעלעגאטען אין
שוין אנגעקומען קיין ניו יארק און
אנדערע זיינען נאך אונטערוועגס און
וועלען קומען מיט א פארשפערונג.
אין דער געזעסער סערההיים זיינען
צו דער דאזיגער איינפארדענטליכער
סעסיע געשיקט געווארען צווייבאנדן
נינט און דרייטאגנע דייטאכטען.
פארזעסער אדער געהילפן פון די
אויסערן קאמיטאטען. פון / פליכער
וועלען פארזאמלען ווערען דורך זיין
עצט שטענדיגע דעלעגאטען אין די
פארשידענע יארען קאמיטעט.

ענגלאנד איז פארטראטען דורך
איהר פערמאנענטען מיטגליד אין סע-
קורטי קאונסיל, סער איזעקסאנדער
פארמאן. ער האט א הויכען חלק אין
מאקדאנאלד'ס "ווייטען פאפיל", וואס
האט אין זינער צייט פולשטענדיג אפ-
געשטעלט די אידישע אימיגראציע קיין
בריטאניע, פארמאן איז דאן געווען
פערמאנענטער אנדערשטערקער אין
בריטישען פארעין אפיס. דאס הייסט,
אז ער איז געווען דער אייגענטימער

112 2587 22222222 222 222222
22222222
22 2222

נוגע דאסע צו פארזיכערען א נישט
און גערעכטע לייזונג פון דער ארץ
ישראל פארע, אין איינפלאנע מיט
דער שטעלונג פון דעם פרעזידענט און
פון קאנגרעס פון די פאראייניגטע
שטאטעס.

— האם זה סיפור נעזאט, —
לגמל א' המעצילע פארמאטווארליכ'ס
מיט זי נעמען איהר פארמאטווארליכ'ס
פיהרערשאפט אין א פראגע מיט וועל
כער די האט זיך אקטיוו באשעפטיגט
אין א מיטל פון א לאנגער צייט. עס
קען זיט זיין מיטן שום ווערטיקעל וועגן
דעם, אז דאס וואס אסעריגע וועט
מהאן איבער דורכפארן אין שייכות
מיט דער פראגע, וועט האנדעל א דע
פיהרערשען איינפלוס אונד דעם דע
וועטאם

ד.ד. סילווער האט זיך אויך לענגער
אפגעשטעלט און אפגעשאצט די דארע
פון דער יוניטעד ניישאנס, ווי די
טריבונע וואס דארף זיין צוזאמענגע

דאס אידישע פאלק וויל שום, ווער
קייט און דאס

שעמער האבן דעפארטירט אים
נענטער דר. סילווער'ן און מיט שער
פאק'ן (וועלכער האט זיך נאנט
צום נעשטן ביי זיין זיט) אין א
דיקטויט וועגן די אידישע פארע
רעגער.

אויף א מאמע וועלע וואס איז
האט מיט שטענדיק דער פארמיטער
לייט פון דער אידשער אנעמאל
ענאמט.
אז אויב ענלאנד נעמט זיך אויף
בער איינצופיהרען, אונטער א טראס
מיט, פארשטייט זיך פון מאד
דאס, נעמליך — העלפן די אידען
ווערן א מערהייט און נישט צו שטע
דען זיי וועלן א מלוכה — אזוי די
אידשע אנעמאל גייט איינצונעמען
אויף אומ טראסטיש, אויב ענלאנד
זאגט זיך אלע אפ איינצופיהרען די
פארשטייט, וועלן די אידען
גלייך פאדערען א פולע איינשטעלונג
פון א אידשער מלוכה.

428 *Journal from*
(ספעיילע רעדאכט פון אן שטיקלעך) *page*

— די אגענטור — האט ער געזאגט — קומט צו דער וועג וועגן אונז
שלאסען צו קעסעל, קרום כל, אדער דער רעכט פון אידישען פארק צו זיין
דערפערענטער אויף דער וועג, ביי וועלכער זיין מירל ווערט ענטפערט,
צו מאכטנדיגן די אידישע רעכט אונטער'ן מאנדאט און אנצוהאלטן עס
אדער פאר'ן נייעם פארשטיינג.

פאר א גרויסער צאהל פארשטענדעך פון דער אידישער, ענגלישער און
רוסישענדישער פרעסע — ארוינגעזעכענט ביגעזער און אינדער — האט דר
פיליזאף געדעקט מיט ביטערקייט וועגן דעם וואס דעם אידישן פאלס אין
גאנצן דערווייל גיט פארזיכערט געווארען קיין רעפערענטאנצן ביי דער אידיש
ישראל וועגן פון דער וועט זיין — האט ער געזאגט — די ערשטע
פארערגניג און זי וועט כאטשיג ווערן פון א פארערגניג אז די אידישע אנגע
פאר וואס איר זיין פארטראטען אין דער איינפארשונגס קאמיסיע וואס די
וועט וועט באשטימטען, אויב די אראבישע מלוכות און ענגלאנד וועלען זיין
פארטראטען.

ריווענדיג וועטן רעכט פון אידישען פאָלס אויף אים יעדאָל האָט דר.
פיליפּד קעזאָט. און "דיאָלויג רעכט קען נישט באשטריטען ווערן". ער
האָט זיך פאַרמאָגט אויף דר. אידישע רעכט איבער'ן פאַרדאָס וועלכע פאַר
פיליפּד האָבען געטענה'ט. ער איז נאָך ענליכער וועלכע איז אים אומ-
קעגן און אים יעדאָל וועט און זיך נאָך פאַרמאָגט דעם פאַרדאָס

"ענגלאנד -- האט ער באשולדיגט -- פארלעצט ניט נאר דעם פאדראט, נאר אויך דעם שטארטער פון די יוניטערע ניישאנס. ווי וועט אז אינטערנאציאנאלע דאקטרינע וועט זיין גאר פארשטענדליך און איינפאך?"

אין זינען האבענדיג ווייט אויס, די אראבישע פארענונג אז עס זאל גלייך פארשמוצט א "פולע און פרייע" איינפוסיע וועזען איין ישראל, האט עס געזאגט, אז "אז דעקאטשט עס נישט זיין פול און פריי, ווי לאנג דאס אידישע פאלק איז נישט רעפערענטירט, בעט די אראבישע מלוכות האבען פינף רעזענאטען, און די סאנדאטען-מאכט, וועגען וועמעס אדמיניסטראציע איז איין ישראל מען וועט זיך דארפן ארויסזאגען, איז רעפערענטירט און מען זיך באשטייג ליגען אין פארמולירען דעם משפט איבער איהר אייגענער אויפפיהרונג."

ד.ה. סירובער האט געגעבן א גוטנטייער איבערזעצונג וועגן דער אלגעמיינער אידישער לאגע, די קאנסטראקציע אינטער היטלער'ן, דאס ליטעניש-שטאטליכע דייטשן וו. סו. די אידישע דייטשן פון איין ישראל, און די אלע

ווערערט וועט האלטן דער בעלי
דער דעלעגאט, ערשטער וואו לאנג
און ווערערט וועט פארשטעלן דעם
ערישטן פערזענליכעם פארשט
פאראן פערזענלעכן פון דער פארש
וועט ערשט פון דער דעלעגאט
פארשט.

דער פאסט, וואס אזעלכע דיפלאמאטן
גען פון ערשינען ראנג ווי פאפא און
קאמארס, זיינען נישט געקומען צו
דער דאזיקער זונג, ווייל ווי ווייל
די פלינג אבער איינפלוסייכע פער-
זע, פון זעלבס דער אידישער צד
און פיל ערווארטעט, היטען זיך נישט
איינגעמישט צו ווערן אין דעם "נע-
געהריכען" דיפוסט וועגען ארץ
ישראל. ווי האבען דערנאך דעקלערט
זייערע געהילפען, זעלבס וועלען נישט
זיך איינמישען די ראיז פון אבער-
ווארטעל, ווי פון אקטיווע אנטיי-
לעבן.

אויף דער מאקט, וואס די בענעדיקט
פארוואקסלונג עפענט זיך עלף איינער
איינעלדער אויף זיכט ווי ערשטליך
אין שפעטע נאכמיטאג, נעמט מן דער
ענטוויקלונגס אונזער דעם שניי-מן
פערעליקייט, דאס וועט איראן ווי א
פראקטע, ביינאכטעניג וואג, וואס

וועט אין דער ערשטער דרוק פארשפּרען אויסווערקלעך די אויפערדראכטע "ספר" דינע באשעפטיגט פון דער סעסיע, וואס באשעפטיגט פון 14 מיטגלידער, לויט דער פאלגערדער אומשטאנד: א פרייע, זעכס ווייניגערע פערזענלעכע און

וְעַתָּה מִשְׁפָּרִימִים מֵאֵל דִּי שְׂטַנְדֵּיגֶזֶס "קאַסטירינג"
מֵאִיסַט מ'וועט קעניגן, דו "קאסטירינג"
מֵאִיסַט" וועט דאס דארפֿען באשולדי-
גען דעם סדררהיום פון דער קעניג-
צייט צו זאל אוועקשטעלט ווערען דער
ארישאפט פון די אראבישע מלוכות

וועגן פראקאסירען די אויפגאבען
נוקייט פון זיכערשטע, אדער בלויז
פארשטעלן די מיט דער פראגע פון
דערשטעלען אן אויספארשונגספראג
נע, וואס וועט דאן מיט זיך שוין פאר
שטעלען די נייגערהעט אויספארש

והתבטלותו של המוסר היהודי, וזוהי הבעיה העמוקה ביותר. וזוהי הבעיה העמוקה ביותר. וזוהי הבעיה העמוקה ביותר.

ערוועלט ווערען פון די מינע גרויסן
מאכטען—אמעריקע, ענגלאנד, רוס
לאנד, כינע און פראנקרייך—און די
ציוויליזירטע עוירע וועלכע אנטהאלטן

רען צווישען קאלאכטא, אינזיע אדער
די פליפונען. אלס פארזייערס פון די
זעלס באטיטעס ווערען אנגענומען
פארטערטער פון די פאלענדע לעבן
דער: קאנאדע, שוועדען, עיפאטען

[illegible][illegible]

עס ווערט דערווארט, אז די וויסנען
עלען מעליך באזוכט ווערען דורך
2,000 ביו 3,000 פערזאן פון פובליק
אויב וועלטע וועלען באקומען איינע
דימאנסטראציען לויט דער ריז, דער
אף האט נישט מעהר ווי 1,200 פלע

עס פארן צוברוקסן, אבער עס וועט
וויסנעכענעם, אז דער עולם וועט
זיין שטארק ווי צווייגלעך שטען און
אז אפגעשטען אנדערע ווערע עמעסער.
אזוי איזט ווערן שוין עטלעכע נעווער.
עס וועט 15,000 אפגעקאממען אויף
אונזערע פארשטען.
אזוי וועט עס זיין, אז עס וועט
אין דער וועלט זיין, אז עס וועט

[illegible]

על דעם געשאסן נעמטן אים
פארברייטונגען, און די דאזיקע מעסיק
זאל "נערעם" ווערן דורך אים מיט
לען פון מאדערנעם אינפארמאציע
דינסט. די ראדיא-אפטיילונג פון דער
רעזע וועט די מאדערניזירונג פראד

העניינים אלו אינם שפראכען וואו דער
וועלט. נאך באוואנדערט וועלען נע-
האט ווערען אים אכט די לענדער פון
גאנצענטען מרחק. עס וועט אלאס גע-
בראקעסט ווערען אין אראביש, מער-
קייט פראנצויזיש, פערסיש. די אייני-

האנדרלמונע ווענען ארץ ישראל וועלען
זייען ווערען געבראדעטסט, אין העב-
רעאיש, דאס איז א ביטטע איראקעני,
אבער אזוי זעהען פאר די פארשרום
מאן פון "טשאמער". עס ווערען גע-

עס איז אבער יא פאראן א מעגליכע
זאגן אז די פארהאנדלונגען זאלען נישט

cont. on next page

- AND -

Palestine As An International Problem. *The Day*

Herzl's Dream. 4-28-97
A Just Solution.

—By DR. S. MARGOSHES—

Fifty years ago Dr. Theodore Herzl in his "Judenstaat" predicted that a time would come when the nations of the world, realizing that the Jewish question was actually undermining the peace of the world, would gather to solve the age-old problem by the creation of a Jewish state.

Today at Flushing Meadows the United Nations at a special assembly are endeavoring to do something similar. For whether it is admitted or not, it's primarily the Jewish problem with the Jewish State in Palestine as its proposed solution that is bringing the United Nations representatives from all the ends of the earth to Flushing Meadows. Officially concerned with unraveling the tangled skein of Jewish, Arab and British claims to Palestine, the United Nations will in reality deal with the magnitude of Jewish misery and the way of alleviating it through the opening of Palestine to a large-scale Jewish immigration and the establishing therein of a sovereign Jewish state. That all this has a direct bearing on world peace is attested by Massaryk's statement that there can be no enduring world peace as long as the Jewish question remains unsolved.

In effect the Lake Success meeting marks the resumption rather than the initiation of the effort to settle the Jewish problem through international action in Palestine. At San Remo following the First World War, a conference of fifty-two nations ratified the proposal to entrust Great Britain with the mandate over Palestine with the especial proviso that the mandatory power carries out the Balfour Declaration and facilitates the establishment of a Jewish National Home in Palestine. It's because Britain now confesses her inability or rather unwillingness to live up to her obligations in Palestine, that the United Nations is being called upon to determine anew the status of Palestine with relation to the Jewish problem.

As far as this session of the United Nations is concerned it will fulfill its task when it appoints a committee to investigate the situation in Palestine and to report to the forthcoming meeting of the General Assembly of the United Nations scheduled for September. But as far as the Jews are concerned the special session of the United Nations on Palestine cannot but be the beginning of an intensive as well as concerted effort to bring home to civilized mankind the full significance of Palestine as a key to the solution of the Jewish problem.

The Arab misrepresentation of the Palestine issue is one difficulty we shall have to contend with before the United Nations and world opinion as well. But there are many more and greater obstacles we shall have to remove before we can gain our goal of a clear understanding of what is truly involved in the Palestine situation. And not the least stumbling block we shall have to remove is the total and abysmal ignorance of the nature of the

Jewish people and their efforts in behalf of Palestine. At a time when such men as Foreign Minister Bevin and member of the House of Commons and of the Anglo-American Commission of Inquiry Crossman, are still referring to Jews—the world over as to a religious group, the ignorance concerning Jews, it would seem, is as universal as it is deep. Which reminds me of the editor of a great newspaper in Santiago, Chile, who, after interviewing me, some two years ago, on the situation of the Jews the world over and the purpose of my mission in Latin-America, popped at me this very interesting question: "Are you a Catholic or a Protestant?"

The world has much to learn about Jews and will have to learn much before it can do justice to the Jewish people. And perhaps the special Palestine session of the United Nations is as good an opportunity for a course in the Jewish problem to be taken by the representatives of the world's powers as Herzl ever dreamt of.

דער באצער אפן ווי אונז דא איז ער שוין געווען
אדער און דער סדרה וואס איז פאר אונז געווען
דא אונזערע פארשער וואס האבן די דעה און קענען עפעס אים
האלטן מיט דעם פונדשטען וועלן צו פארשטען ווי אים דער
עס מיט דעם שווערע און קענען אונז פארשטען אים
ווי וועלן קיינמאל און צו שפעט אונז איינפארשטען
וואס אונזערע נאמען אונזערע דאס וואס איז שוין ביי אונז
עפנטשט געווארען מיט וועלכער ווי 17 טאג און דאס
וועלן ווי א פארשטען מיט דעם פארשטען — ווי דאס
עס פארשטען לעבן — וועלן אים דער טעם אונז
וואס וועלן אונזערע און וועלן אונז.

ער גורל פון ציון אין געבראכט געווארען אויף דער לאנדע פון
יינג נים מיט קיין דיינע כונות. די מעשים פון די געגלענדער
ארץ ישראל, באוואנדערט אין די גאס לעצטע וואסען, ווייזט אן
בלויז וועט זיך ענגלאנד נים דערנעבן מיט די באשעצער פון דער
פאל, נאר זי וועט אין די טעג פון דער ספעציעלער סעסיע ווערן
שאפען אין ארץ ישראל אויפנע תנאים וואס זאלען איר פון איר
לעבן די מעגליכקייט נאר מער צו פארשטארקען. אירע דע-
כעס אין שיקאגו קענען דעם ישוב, אין פון דער אנדערער ווייט
יסקרעדיטירען אים אין די אויגען פון דער וועלט.
אסער נים לייגען צופיל האפענונג אויף דער ספעציעלער סעסיע,
פעקט זיך היינט, כדי אונזער אנטווישונג זאל נים ווירצן גרויס.

היינו נפיקים זיד אין פלאשונג מעדאן די ספעציעלע סעסיע פון
הענדעלס-פארזאמלונג פון די פאראייניגטע פעלקער, וואס וועט
דערפון פארנעמען מיט'ן פראבלעם פון ארץ-ישראל.
די דאזיקע ספעציעלע סעסיע, וואס קאמט ערלויבט און פופציג
דער אונז פיל מי און געלט, איז איינגערופען געווארען אויפ'ן דיי
פון פארלאנג פון דער ענגלישער רעגירונג.
געווען פשוט וועצמאן איז געווען דער ערשטער צו דערקלערען
און ספעציעל אין ענגלישען פארלאמענט, אז זיין רעגירונג
מאכט זיך אפגעריכטעט דעם ענין צו דער "דען", ווייל אלעין קאן זי
מיט אים גוט פארשטען.

דער זעלביקער מאטיוו איז אנגענימען געווארען פון זיין רעגירונג,
ווי האט זיך געווענדט צו די פאראייניגטע פעלקער וועגן 8 ספע-
ציעל סעסיע, און אייף דעם סאך איז די סעסיע איינגערופען
ארבעט.

עס וועט אבער זיין א טעות צו מיינען, אז בעיונים רעגירונג אין
זיין ערליך אין איינפירכטיג, ווען זי האט פארלאנגט די ספעציעלע
זעל אין עס וועט זיין נאך מער טעות צו מיינען, אז מען קאן פון
איינפירכט פאסטע ווינקלער דערווארטען עפעס טאטשאדעס.
אזא איידעם די דעלעגאטען פון די פארשיידענע לענדער האבען
אס צייט צו קומען צו דער ספעציעלער טעם, האט לערד, האט
פרידענדאדער קאלאסאליטיטעטער אין איינפירכט, ערשטער
זי פון דער אטמאספערע, זיך נישט געשעסן צו דערקלערן צייט
דאס, וואס אין זיין דעמאלט ארומגעגאנגען בלויז ווי א קלאנג.
זיין א פראגע, וואס אין אים געשטעלט געווארען פון א טאג,
וועט זיך די איינפירכט ליבאד-רעגירונג טאקע רעגירען מיט דעם
האט פון דער "דעו" אטעמביל, האט דער דאזיקער לערד, וואס
שרעט די ארבייטער-רעגירונג, דערקלערט בייזש, אז ער קאן
זאגן נישט פארשטייען, אז די רעגירונג וואס דורכפירען א פאליסע,
וועלכער זי איז נישט טאטשאד.

[illegible]

אין פאר אבער, די בערגליכע פארשטעלונג פון דער פארשיידענע
ער אנטוויקעלענע וועט זיך נישט רעכענען מיט אירע וואונדער.
וועט ארויסטראגן אויפן באשלוסענע וואס זי וועט געפינען
דעם אין ווייז'דיג, דעמאלט וועט ענגלאנד פוישען איר דער
פאר אן ווייטערע פאר אין ארץ ישראל ווי איר וועט זיך וועלען.
פאר ווייז'דיג דין האט די איינפאלענע מענטש פון דער "ווען"
באלד געדעמט איינגעפאלען ווערען. נישט איר'ס פארלאנג פון
איר, נאר איר איינער פארלאנג. מיר האבען צו איר מענטש אין
וואסען געדעמט פאדערן א וועלט-מענטש קענען ענגלאנד.
דאס האט געקלאנגען דעם פארלאנג איבער ארץ ישראל נאר א דאנק
דער פארלאנג אין איר גענענען געווענען נאר מיטן תנאי אז
א ווען צו נאכגעבן. מי ווייטערע עס וואל מעגליך ווען
וואסען פון א אידישען היימלאנד. דאס האט געמיינט: העלפען
אידישען איינפאדערונג. דאס האט ווייטער געמיינט: העלפען
פון קעגנציען ארץ ישראל אין קאמפאקטע פאסען. ביז עס וועט
פארלאנג א איינפאלענע מענטש.

[illegible][illegible]

לידער קענען מיר אליין נישט קומען, וועקט מיר קיין
 נעם און די פארשיידענע פעלקער, מחמת דאס קאן מאן נאר און
 קענען מלוכה. און אוועק צו דעם האט מיר איינע קיין איין
 מלוכה ווי מיר דערקלערט ווילן ארויסצושטעלן אלס מאנערן
 און.

cont. from p. 31

ווערען געבראכעט אויף העברעאיש
און דאס טאקע דירעקט פון די וועג
נעם און ביי דער מיטתחלה פון די ראד
דיאאינירטנגען פון דער ירען. א
נומרינאמאריטע פערזאן, וואס האט
א שייכות מיט דער ראדיאאפטיילונג
פון דער ירען, האט מסכים געווען
מיטן שרייבער פון די דאווענע שורות,
אז אזעלכע אראנזשירונגען האבען גע-
קענט געמאכט ווערען.

העברעאיש איז טאקע נישט קיין אפיציעל-אנערקענטע שפראך ביי דער יידען און דאס אידישע פאלק געהער טאקע נאך נישט צו דער משפחה פון די-56 פאלקער, אבער עס זיינען דא פאלקער, וואס געהערען נישט צו דער יודען ווי למשל, די שווייז, און דאס געניסען זיי פון די ראדיא-איינזיכטונגן נען ביי דער יודען, און קיינער פרעגט נישט די שווייזער, צי זיי באדאכטען, מען איז זייער שווייזארישען דיאלעקט, וואס איז אפיציעל נישט אנערקענט אלס א שפראך, אדער איז דייטש אדער באנאנעוויש. פונקט אזוי וואלט די יודען נישט געפרעגט קיין פארטרעטער פון אירן ישראל'דיגער ראדיא-סטאנציע, צי ער וועט באדאכטען: אין גנגליש, אדער העברעאיש.

וּשְׁמֵאֵל הוֹסֵעֵנִי קוֹמֵט גִּיט צו ווֹרֶען
צוֹלִיב צוואגענשטויס מיט'ן מוֹפֵטִי

ירושלים, זונטאג (פאקלער).
זשאמאל האבעניג, הויפט פון דער ארא-
בישער עקזעקוטיווע אין ארץ ישראל
ווי לאנג דער מופטי בלייבט, פאר-
"נחות", וועט נישט קומען אלס פאר-
שטעהער פון די ארץ ישראל אראבער
צו דער וויזנא פון זיי ווייטערד נישט
שאנס, איז דא היינט באריכטעט גע-
ווארען. זשאמאל וועט נישט קומען דער-
פאר, וואס ער האט זיך ערעוועקט
מיט'ן מופטי וויין קווען. זשאמאל האט
קעגנולאז האבען די פולמאכט אויסגע-
קלייבט די ארץ ישראל'דיגע דעלעגא-
ציע צו דער ווייטערד ניישאנס וויזנא,
אבער דער מופטי האט איהם די דא-
זיגע פולמאכט נישט געוואלט געבען
דערפאר, וואס זשאמאל איז באשפא-
נעט אן אכטער שווערער, הויפט פון
ירושלים'ער אראבישען פראפאגאנדא-
אפיס, וואס מיט איהם מיטגלידען קיין
אמעריקע, דער מופטי געטרויעט נישט
שווערדיגן דערפאר, וואס דער
ירושלים'ער פראפאגאנדאאפיס איז
איינער פון א נעץ אראבישע אפיסעס,
וואס שטעהען אונטער דער צענטראלער
לייזונג פון מוסא אלאמי, דעם מופ-
טי'ס א פאליטישער קאנטראלענט. דער
מופטי האט מורא געהאט, אז אן
אמעריקע קענען מוסא אלאמי און יעדן
עקזיטאטאן צו אהט געווען איהם.
איז ארץ ישראל האבען ווי מורא זיך
צופיל איינצורויסען מיט'ן מופטי, ווייל
זיינע טעראריסטישע באנדעס אראמען
אפ פאליטישע געגנטער.

ה'לוקה נאך אלץ בעסטע לייזונג, נאנט
ענגלישע צייטונג

למנהל, וונטאן (פאלקסער). — דער פארטייטער געזאמלער וואס גיט דעם סעקונדארים "סקרויטער", אין און דער למנהל "טאמס" היינט ארויסגעקומען מיט דער דעקלערונג, אז חלוקה אין נאך אלץ די בעסטע לייזונג פאר ארץ ישראל און דערצו האט ער אנגעזייען די אידען און די ארבעט פאר דער "אוסדאנקארא" יום צו ענדלעך.

עם איז צו א נעוועסער צייט מען
ליד געווען אויסגעפירטן די באשפּר
דעסלאראציע און איינגעדען אן איינע
מאטא, אבער איצט איז דאס אונ
בעהדען שרייבט "ספרות-ספרות" און
רוינע אראבעשע באפעלעכערונג אין
ארץ ישראל און די אראבישע מדינות
זיינע איצט פאראייניגט געווען ארץ
ישראל, און ענגלאנד מוז זיך רעכענען
מיט'ן דאזיגען פאקט. ענגלאנד איז
אלעמאל געווען א מדינה פון די ארא
ביי, און עס וואלט געווען לעכערליך
און טראגיש גארד איצט זיי-אן אנטא
גאנציקען. ענגלאנד האט געהאט אין
לויף פון צוואנציג יאר, אז עס וועט
איהר געלעגנען אויסצולייכענען די ארא
ביי-אידישע חלוקי-דעות. עס האט זיך
איהר אבער נישט איינגעגעבען. ענגלאנד
האט צוויי מדינות—חלוקה אדער איה
ביי אנהאלטען דעם מאנדאט. און
זיי אייביג אנהאלטען דעם מאנדאט
איז א דאנקבארלעזע אויפגאבע, איז
לויכער חלוקה, פארענדיגט דער שריי
ער.

10

דער **מארגן** "THE NATIONAL JEWISH DAILY"

"THE NATIONAL JEWISH DAILY"

ארץ ישראל-אסעמבלי פון יו-עז
עפענט זיך דעם 11טן יוני

אידן דערזארגטן אמעריקע'ס הילף פאר גערעכטער לייזונג — דר. סילווער

אידישע אנענטור פאדערט באראטונג-רעכט
און באאדינע עפענונג פון א"י טויערען

היסטארישע פעלקער-סעסיע וועגען
גורל פון אידענטום און וועגען ארץ-
ישראל דערזארגט מיט שפאנונג

פון משה שפארקמאן

ווייטער געוואקסן אסעמבלי האל, מאשינע, נ. י. — די פעלקע
פון דער וועלט וועלען היינט אפיציעל און אינאיינעם אנהויבען דיס
קאמירען דעם גורל פון אידישען פאלק און די צוקונפט פון ארץ־ישׂראל,
ווען פונקט עלף אויגוסט איבערפירט וועט דא זיך עפענען די פעציעלע
ארץ־ישׂראל אסעמבלי פון דער פאראייניגטער פעלקער־ארגאניזאציע.
א פארבינדונג פון אידישען פאלק מיט ארץ־ישׂראל וועט צום ערשטען
מאל איסקוטירט ווערען אויף דער פאליטישער וועלט־טויבענע זינט
די פעלעכעליג דאס גאנצעוועלט איז באלאדערעקלאראציע און וי

אויסגעצויגן אין מאכט, האט ערלאזט האט געקראפט צו זיין טאג
 נאך צו מאכן, אז די אידען זאלן צוריק אויסשטעלן זייער לאזיא
 זאלע אומאפהענגיקייט אין זייער היסטאריש הימלאנד.
 די זייער אפגעבלייבענע זיד אין א מאפעס, ווען דאס גאנצע
 אידשע פאלק פרויער אויף א וואקס פון זעקס מיליאן, פלעגט,
 פארווען און פארווען, אויסגעצויגן פון דאס לאנד, ווייל די ערשט
 אין ענדען גרינדלעך, ווען דאס דייטשע פאלק האט צוגעקויפט די
 פלעגער און פארקויפט דאס גאנצע אידענטום. און פלעגער אידן
 ישראל אפגעבלייבענע זיד אין א מאפעס, ווען דער לאזער איי
 זעכער יארה שטייט אין דעמאלט לעבן דער גרויסהאנט פון דער
 מאנאטען-מאכט, וואס דערלאזט ניט, אז די רעגירונג פון איראק
 אישען אידענטום זאלען צוקומען און די פלעגער פון פארשפאנדענע
 נאכט, כדי אן געפונען אן אויסגע פון זיין און פלעגער זיד זייער
 קייט און דער אלט-זייער לאזער-זייער.
 איין פון די ערשטע פונקטן אויף דער מאנאטען-מאכט פון דער

אדריישראל אסעטמבלי, נאך דעם ווי זי וועט אנהויבען צו פונקציאנירן, וועט די סאלידערייט: דער סאדלאנד פון דער אירישער אקענטור, פון מען וואל זי אולדער אנהויבעטען אין די דיסקאסיעס בעת די אראטמאליטעט אין דער סאדלאנד פון די אראבישע לענדער, אז דאס הייזטע לאנד וואל גרויז ערקלערט ווערן פאר אומאפטייגט פון די אראבישע מערהייט, וואס וועט אלץ אפגעשטען פון דעם געזעץ פונקט קוקט וואל סאדאריטעט דעם אירישן ישוב פון סאדלאנד פון אן אייביג פונקטוראל אינטערנאציאנעל דעם געזעץ פון אן אייביג פונקטוראל אינטערנאציאנעל אן אן אייביג געזעץ אין דעם יום קאנע איראנאציע פון איראנאציע.

דער פארשטערער וויל פון דער אידישער אקטעסביל איז צו באשטימען א לאקאליטעט וואס וואל אויספארשטן דאס אידישע ישראל פראבלעם און דערנאך וואל די זעלבע פאסיביט באקומען צו דער ענטלעכער דיען. אסעסביל וואס וועט א פארזאמלען אין ספעציעלע, די לאנגע פארשטער איז פארנעמלעך פון דער סאנדאטשן מאכט, ענין לאגא איז צו ווערן געטוישט פון די פאראייניגטע שטאטן און פון די גרעסטע אידישע קהילות.

בעת די צאכער פערדערע, וואס איז נאך גלייך דערקלערט ווערן פאר אומאפגענוג, אין וואס דאס אידישע ישראל פראבלעם וואל גיט פארברענגען ווערן מיט דעם פראבלעם פון אידישע וויסנשאפטליכע, פארשטער די אידישע אנגענומען די אפיציעלע אנערקענטע פארשטער פון אידישע פאלק, וואס דער מאנארע וואל צוריקגעשטעלט ווערן אין זיין אידישעלער פארם, וואס פארשטער וואס אנגלאנד וואל סענאטאר פאלקען דעם איינציג פון א אידישע "פארשטער" הייבט.

די צאכעסע לענדער דערווארטן צו קריגען די שטייע פון א צאל סתם כות, וואס האבען מאכטעדיגער באדעקעלעכעניגען. צווישן די אפגאביס טאן אין אינדיע. די פירער פון אינדיע וואס קענען זיך גיט איינזען וועגען דער צוקונפטלעכער הערשאפט פון ווער איינע לאנד, ווייניג אבער

פאראייניגטע קעניג אינדיע. די פירער פון די הערשטע אין מאכטעדיגער אינדיע פארשטער וואס איז אפגעשטעלט אויף דושינא. האבען שוין מדינת עזראן דער צאכעסער קעניג וואס אינדיע שטייט צו די צאכעסע לענדער ווערן אויף צוגענומען איז די ערשטע מדינה וואס איז צוריקגעקומען פאר דער פארשטער פון דער אידישער אקטעסביל. וואס וואל די צוקונפט מיט מאנארע סתם. דעם איז דער ספעציעלער אסעסביל. דאס איז א סענאטורע און דייט אן אויך די אנדערע לאקאליטעס פארשטער לענדער וועלען אנגענומען א פאראייניגטע שטעלונג. א סך פון די לאקאליטעס פארשטער אין ענטווארלעכע פארשטער לענדער האבען אין ווייניג פארקאממען אינזענעמען דעם וועלכע לטובת דער אידישע-לאגא. דער הייבט אין אינדישע ישראל פונקט ווי עס האבען געטאן דער סענאט אין דאס פערדעמאנעטעניש פון די פאראייניגטע שטאטן.

די לאטיניאן אינזענעמלע פארשטער לענדער וועלען סתם אנגענומען די זעלבע פאלקס, וואס די פארשטער גינטע שטאטעס, איינזענען די ארבעטן לייגען די גרעסטע אפגענומען פון די פארשטער וואס סתם אן פון

אויפגעהווארן וואס צווייטעלע דער
שטוב צו עס וועט עפעס ארויסקומען
אויסגעטוישט דער אומגענוג ווען
אפגעברענגט.

**אמריקאנע פאדערט גייטראדע
קאמפניע**

די אמריקאנער דערווענע וועמעס
הויפטזעכעמאס ביזאן ווערען אפטייל
אין פאר דעם. אז עס וועל איינגעקויפן
בען ווערען א גייטראדע קאמפניע
אויסגעפארטן דעם איינציגלאז פאר
דעם. לויט דעם אמעריקאנער פלאן,
ווערען אין דער קאמפניע נישט וויין פאר
טראקטען די "נאוועס פונע" אין אויך
נישט די אראבישע לענדער, אבער ער
אויסגעשטעלעט פאר דעם אז פאר
ענען איינגעקויפט פאר דער קאמפניע
וואס וועט דערנאך באריכטען צו דער
היינטיקער אמעריקאנער אין עפעסמיט
בער ווען עס וועט זיין אפשר בעל
לויט וויין אומגעקענט אן ענגלישען
באשטימט ווי וויי צו לייזען דעם ארץ
אישטאד פארבעס.

אויפער א פאדערצייכען שטייט די
אויסגעבונג פון סאטוועטעטראדע
פאר די פרייזען וואס שטייען די פאר
וועטעס פארקויפט. לויט דערווענע
גען אין דער סאטוועטעט פארעם. אין
דערווענע דערווענע אויך פאר דער
פארקויפט ארץ - אישטאד אומגעקענט
דעם נישט צוליב די וועלכע סאטוועט וואס

cont. on next page

cont. on next page

AMERICAN JEWISH
ARCHIVES

די אמוזענהייט פון אירישן פאלק
אין דער משפחה פון די יוניטעד נייט
שאטס אינטערעסירט דעם טראגישען
פאלק פון דער נאציאנאלער היסטאריע
יוניקייט פון אירישען פאלק. בכדי צו
לויזן דאס דאזיגע פראבלעם, וואס
גייט צווישן איראק פון אויפן
טראגעדיעס אין דער אירישער געשיכט
טע, איז געשאפען געווארען מיט פיל
צייג יאָר צוריק די ציוניסטישע באוועג
ונג, וואס האט געגעבן א פארמיטל
אויפבויען די אירישע מלוכה אין דער
לסטען היסטאריע פון ישראל. די צייט
ניסטען האבען פאראויסגעזען, אז דאס
אירישע פאלק, וואס איז אויסגע
שטעלט אויסעמוס אויף דער היסטאריע
יוניקייט אין מאטאקאזיוניקייט פון א
ניינצעהייט, וועט באדיינפאלען אין
דער סכנה צו ווערען כבדו אטאקירט
און געווארפן. די ברוטאלסטע בא
שעפטיגונג פון דעם ציוניסטישען
פאלק איז געקומען אין די לעצטע
15 יאָר, ווען וועס מיראן אידען זיין
ען אויסגעבראכט געווארען.

נישטאנעם, ניט קאנענדיג ארויסטראטען
אלוין צו פארטיידיגען זיין אייגענעם
עלין.
דער סוף פון דער מלחמה האט ניט
געבראכט קיין פארלייטערונג פאר
דעם פאלק, וואס האט אפטייטשען גע-
ווען בעת'ן קריג. עס וועט אפגע-
שאצט, אז ברוי 1,500,000 אידען
וועלן געברויכען לעבען אין אייראפע
מיט צוויי יאר צוריק וועגן זיי ארויס-
געמישען פון דער פיינסטערליש פון די
קאנצענטראציע לאגערן. פון די וועל-
דער און קענענען, בכדו צו מאכנדיק
די זון פון באפרייאונג, אבער דאס
ליכט איז ניד בלאס געווארען. אין
די לעצטע 24 שטונדעס האבען די אידן
אין אייראפע געקעמפט פאר צוריק-
שטעלען זייער סטאטוס, זייער כבוד
און זייערע פארמעגנס. אבער זייער
קאפ האט זיי ניט געבראכט, ניט קיין
שום און ניט קיין וויכערהייט, ווייל
נאנצע דורות וועלען נאך מווען פאר-
בייגן בוי מען וועט קאנען אויסרא-
ען דעם סם פון אנטיסעמיטיזם, וואס
איז פארשפרייט געווארען דורך היט-
לערן.
זייער אביעקטיווער באאכאכטער,
וועלכער האט אויסגעפארשט די
שטעלליכע לאגע פון די אידען אין
אייראפע, האט ערדט געוואנט אז די
גרויסע מערהייט פון די אידען וויל
פארען קיין ארץ ישראל, דאס איז
זייער איינציגע האפענונג, אבער דאס
אויבערפירען די דאזיגע פליטים איז
אויסגערעכנט צוויי טויזנטער געוואר-
טען.

דען דורך דער מאנדאט־סאטם, וועלכע האט פארמאכט די מיינונג פון ארץ ישראל, אנשטאט צו פארלייטענען דען די אידישע אימיגראציע, ווי די דיסקרימינאציע האט זיך פארשפרייטעט צו טאן, שטערט זי די איינוואוינער דערנאך מיט מאכט און לויט א גוט בארעכענטען פלאן, אין ארץ ישראל אהין צו איינצעלערע געזאצטע פאר די אידען א ראסע־דיסקרימינאציע בינען קאלאניאציע, וואס איז נישט בלויז אן עתירה צו די פארשליכטונגען פון מאנדאט, נאר איז אויך א פארנוואלדונג פון די ערנעצטען פון דעם טיטארטער פון די פאראייניגטע פעלקער.

די אומגעזעצלאזע האנדלונג פון דער בריטישער רעגירונג אין ארץ ישראל האט דאס געבראכט געזעצ־לאזיקייט, מעגליכער עכט און פון ראסע־טאלע דרייהייטען, וועלכע אלע פעלקער זיך ווייניגער וויסנאסן האבען זיך פארשליכטעט צו רעספעקטירען און דורכפירען, ערויסצורען (פלאג אונז דער דויטער זייט)

די מאגאזינען
אין דער ארץ ישראל אסעמבלי נע-
מען אפטייל דעקלעאטען פון 55 לעט-
דער, די ערשטע וואונעם געשעעניש
ווערען 11 אונטער אינדערפרי, דורך
דעם בעלזער פערזאנל וואו לאנגע
האנדעל ער פארטרעט דעם פערזאנל
פון יין לאנד, פאר ענדען פאסט, וועל-
כער איז געווען פארזיכער פון דער
פריערדיגער אסעמבלי.
דערוויילונג פון פערזענלעכקיי-
טען: דערוויילונג פון 8 פערזענלעכ-
טען פאר דער פערזענלעכער אסעמבלי
אויסווערען פאסט אלס מיטגליד פון
דער פארזאמלונג פערזענלעכקייט
וואזען: דערוויילונג פון וואזען
ווערענען: דערוויילונג פון פארו-
ערס פאר די 6 פערזענלעכע פאסט
טעם: פארוועס און ווערזאמלונג פון
נאנט, פארוועס און פארוועס, פון
פארוועס, ארטיסטראזען און
פארוועס לענדלעך אונטערזיכענען
פון נאנט, אז דער פארוועס
פון פארוועס, דער אסעמבלי ארטיסט-
וועס דערוויילונג ווערן פאר פארוועס
פון דער ארטיסטראזען און פארוועס

אויפגעפירט פון דער אויפזיכט
אויפגעפירט האבען געטען (וואסמאן) א
נאנטען טאג אפגעברענגט וועגן דער
אויפזיכט פארשטענדיג ביי דער ספע
ציעלער אפגעברענגט. עס ווערט פאר
טראכטערט אז דא אסאך אלע מיליטער
מיט שערטאס און דא, נאך (נאכטאג)
וועגן ווען די אפזיכטע אויפגעפירט
מארגענאמאט. די פארענעגט פון דער
אויפזיכט אפגעברענגט אפזיכטענעס אין
דער אפגעברענגט מיט פארשטענדיג
וועט פארשטענדיג ווען צווערשט דורך
דער ווען אין דער קאפיטל. וועט
גלייכעס די פארשטענדיג פאר יעדער
פאסט.
די אויפזיכט אפגעברענגט האט געפירט
נאך די אויפזיכטענעס וועגן דער ווען
פארשטענדיג 20 טויזענט פערזאנען
פון ווען צווישענעס נאך אויפזיכטענעס
וועט אפגעברענגט.

PRINCE FAISAL — He loves
rhumba. (AP Wirephoto)

U.N. ASSEMBLY HALL, Flushing, N. Y., April 28 (UP)—A rabbi with a golden voice and a serious-minded desert Prince who likes to rhumba on his nights off may keep United Nations spectators on the edges of their chairs before the week is out.

The hangar-like blue and gold assembly hall at today's opening of the U.N. General Assembly's special session in Flushing meadows was filled with persons who hoped to see dignified Prince Amir Faisal Al Saud, the Arabian leader, and ably Rabbi Abba Hillel Silver of Cleveland, O., veteran Zionist spokesman argue the Palestine problem—face to face.

The chances of this happening, however, appeared remote because the General Assembly has not agreed to permit the Jewish agency for Palestine to present its case—because there was nothing to prevent the graying silver, briefcase in hand from taking his place as a firm of server.

The two men—Prince Faisal and Rabbi Silver—appeared to be the most dramatic personalities on either side.

And although they are opponents,

Prince Faisal, 41, the only delegate who has asked police for a special bodyguard, is the second-eldest son of Saudi-Arabia's King Ibn Saud and is Foreign Minister of his country.

Faisal, with a spade-beard and solemn eyes, wears the customary flowing robes of Arabia when he appears as chief delegate on the General Assembly floor, but friends say he always switches into British-made tails when he steps out to dance at Manhattan's El Morocco.

"The Rhumba is his favorite," one of the Prince's dancing partners said. "He is always a gentleman and dignified, but his Royal Highness does love to Rhumba."

Intimates insist that Faisal does not dislike Jews, as such.

"It is simply the Zionist movement as a whole that bothers him," they said, "but the Prince has nothing against Jews as individuals."

And in Saudi-Arabia he has a reputation for being able to hold his own in anybody's argument.

Abba Hillel Silver, who has been a rabbi in Cleveland for the past 35 years, is also a man who knows

how to handle himself in a quarrel. Silver, who came to the United States as an immigrant when he was 9, has been fighting for the Zionist cause almost from the beginning. A tall heavy man, with a great mass of hair, he is famous for his speaking voice.

A Cleveland friend once remarked: "Silence is golden, but speech is silver."

"Rabbi Silver has few hobbies," a friend said today. "He has one fight."

Security workers still were on hand at the U.N. Assembly Hall today, checking the building from cellar to rafters, to make certain no bombs or explosives had been overlooked. But some people felt it would be explosion enough if they just let Prince Faisal and Rabbi Silver meet in free-for-all debate.

Blunt, Uncompromising Zionist Battler

By ALVIN ROSENFELD

Dr. Abba Hillel Silver is, in effect, the foreign minister of an unrecognized and beleaguered nation.

As chairman of the American section of the Jewish Agency for Palestine, the voice of world Jewry on all matters concerning the Holy Land, the tall, broad-shouldered rabbi leads the struggle for Palestine's Jewish community on the United Nations diplomatic battle-line and thus today is one of world Jewry's most important figures.

He is also a modest man who has a yen for movies, 25-cent mysteries and fishing and none for personal advancement. If the choice were his, he would like to devote his remaining days exclusively to ministering to his Cleveland congregation. It was only a few years ago that he was almost literally propelled into the chaos of world politics.

The little-known story of how that happened is this: In the early '40s, while visiting America, Dr. Chaim Weizmann, beloved and veteran leader of world Zionism, became concerned over the need for new Zionist leadership here, sought out Silver and urged him to help guide the movement.

For three days they argued in

Silver's home, with the rabbi pleading for the right to be a hard-working follower rather than a leader. Finally, Silver's sense of responsibility for his fellow-Jew and his driving belief in Zionism made him give in.

But Silver, a sensitive man, did so knowing that the snipings, the frustrations and the battles that go with any such job would rip his nerves.

He was right. The internal crises, the disappointments, the constant fights with Britain have greyed his temples and made his shoulders a little stooped.

The Tragedy of Jewish Life— Its Status "Abnormal"

When, however, the 54-year-old rabbi speaks of the Zionist ideal, the lines of fatigue disappear from his leonine face and there's enthusiasm in his rich orator's voice.

The tragedy of Jewish life, he says, is that it has been "abnormal." The Jews, unlike the rest of the world's nations, have had no homeland of their own for centuries and this has been responsible for their many calamities. By creating a state, Jewry will "normalize its status" and become like all other peoples.

That this will come to pass he has no doubt, especially after his

recent trip to Palestine, when he found the Yishuv—the Jewish community—"resolute and stout of heart."

"In spite of daily irritations and interferences, the Jews are building, building, building," he said in an interview the other day. "They feel that this period of trouble is only a transitory phase. They do not worship violence" and they wish not to bomb but to go on building.

Silver hates violence. But he believes that the violence in the Holy Land is due entirely to Britain's rule and can be ended only by the removal of Britain's 100,000 garrison troops and the opening of Palestine's gates to the tens of thousands of Jews who are now wasting away their lives in DP camps.

Crowds Followed Him And Cheered in Holy Land

Wherever he went in his recent visit to the Holy Land, crowds followed him. Patient groups waited for hours outside his Jerusalem hotel—the Eden—to get a glimpse of him.

The man they cheered has been a fighter for Zion nearly all his life. His rabbi-father, who brought him as an infant from Lithuania, was an ardent Zionist, and now lives in Palestine. The son, when he was a 16-year-old student at Townsend Harris High School, formed the first Zionist youth club in America.

But Zionism is only one of his many interests. He is considered the father of unemployment insurance in America, having drafted and sponsored the first state insurance law (Ohio's) ever passed. Ohioans remember him, too, for his running debate during the '20s with Newton D. Baker on unions, with Silver upholding labor's right to organize and to win the closed shop.

Spiritual leader of the nation's largest Reformed Jewish congregation, he is also president of the Central Conference of American Rabbis and the author of several scholarly, well-received books, including "Religion in a Changing World."

He has an ever-curious mind, tears through books, magazines and papers of every kind. He has been building his own library for 25 years, and has said "it keeps me poor but happy."

He never smokes, but he likes

a bourbon or rye highball. He enjoys a good anecdote too.

When he's working, he seems a little austere and aloof. But when he's relaxed, he is warm and gracious and a good host.

Uncompromising Spokesman For a Militant Program

He doesn't need too much sleep, and he gets very little these days. His multiple duties as head of the Jewish Agency's American section, chairman of the American Zionist Emergency Council and president of the Zionist Organization of America sometimes keep him on the job 18 hours a day.

In those offices, Silver has earned a reputation as a stern, uncompromising spokesman for a militant program providing for a never-ending campaign for a Jewish state in an "undivided and undiminished Palestine." Silver believes that, unless the Jews stand on their "full historic rights," they will be forced to retreat again and again in bargaining until they have nothing left.

A coldly analytical political thinker, Silver has never pussy-footed as a leader but has spoken out bluntly. His undiplomatic language has often shocked some of his more conservative co-workers. But he has redeemed himself with them by being correct fairly consistently.

Finds Britain Guilty Of "Organized Banditry"

Now Silver is speaking out bluntly again. He accuses the British in Palestine of engaging in "organized banditry which recognizes no rules of war."

As for Britain's move in calling for U. N. action on Palestine, he considers that "an empty gesture, since the British have already indicated that they will disregard these recommendations if they do not suit them. . . . Why then convoke the representatives of 55 nations in order to help Mr. Bevin achieve another delay?"

And Silver challenges the American government to take bold action in the U. N. The U. S. has gone on record time and again in favor of a Jewish national home in Palestine, Silver says, and "this is the time for the United States to take the leadership in the solution of the Palestine problem and not to hover on the periphery of the problem."

Post Photo by Calvacca

DR. ABBA HILLEL SILVER, the voice of world Jewry on the Palestine tragedy.

With Rabbi Silver

Great personal loyalty to Rabbi Silver, and much interest in his mission upon the part of both Jews and non-Jews of Cleveland, attend the great Jewish leader's pleading the cause of Zionism before the United Nations authorities in New York city this week.

It will be a great relief to humane people everywhere if the United Nations will take and assert decisive leadership in determining the future of the Zionist enterprise in Palestine.

There is great sympathy for the cause of the dispossessed and distressed Jewish people in Europe. There is growing sympathy and understanding for the Zionist aspiration for an independent Jewish homeland. This is true, even though the violence of the "underground" in Palestine has been hurtful to the cause of the Jewish state before the world.

On the other side, the Arab cause invokes little but partisan support in this country. The need of the dispossessed Jews of Europe is so great that most people feel that the Arabs could at least abate their claims, and modify their intransigent hostility.

It will call for honest and clear-visioned statesmanship to lift this issue above the traffickings of the old-time chancelleries. It can't be settled absolutely according to the formula of any partisan. The looming ambitions of Russia in the Near East constitute a factor which shouldn't be evaluated in any emotional state of mind. And certainly Americans generally have some feeling for the position of Great Britain in this disturbed area, even though we are critical of what looks like a dilatory and inadequate policy. Many elements make the destiny of Palestine one of the complex international problems of all time.

It is surely the hope of decent mankind that the deliberations before the United Nations will lift this tortured issue above the compromises and frustrations which have beset it since World War I. May America take the lead in these, and may they be concluded as speedily as is compatible with democratic deliberation and procedure!

C PRESS
APR 28, 1947

Zionists Bid U. S. Aid Case; Arabs Press Independence

110954

Spokesman of Jewish Agency Accuses Britain of Causing Palestine Violence by Callous Violation of League Mandate

The Jewish Agency for Palestine made a public appeal yesterday to the United States to take the lead in support of the Zionist cause in the United Nations debates on the future of the Holy Land.

The strong bid for full United States backing came after weeks of conferences among Zionist leaders. It was made by Dr. Abba Hillel Silver of Cleveland, chairman of the Agency's American section. In plain language, Dr. Silver said, the United States' stand will be decisive in the special General Assembly meeting on Palestine.

Dr. Silver chose the eve of the opening of the session to combine his plea to the United States with a full-scale denunciation of British policy in Palestine. He accused the British of lawlessness, of ruthlessness, of broken promises and of

wiping out civil liberties in Palestine.

Speaking with slow emphasis at an interview with 100 correspondents from many parts of the world, he said the "harshness" of the British regime in Palestine was the direct cause of renewed violence in the Holy Land.

"The lawless policy of the British Government has bred lawlessness," he declared. "Lawlessness leads to reprisals, and so a vicious circle is created."

Jewish Agency representatives have been conferring regularly with members of United Nations delegations, but Dr. Silver's appeal to the United States was their first public one to any country except Britain since the call for the Assembly went out.

The United States, Dr. Silver said, has always taken a sympathetic interest in Jewish hopes for Palestine and every President since Woodrow Wilson has supported the Zionists. In the last two years, he went on, President Truman and Congress repeatedly urged an "open-door" policy for Palestinian immigration and the cancellation of laws restricting the rights of Jews to buy land from the Arabs.

The statement of the key position of the United States came next:

"There can be no question but that what the United States does or omits to do in this connection will have a decisive bearing on the outcome."

In the question period that followed the issuance of the formal statement, Dr. Silver made it clear that he had had no commitments from the United States delegation. "We have had no official information," he said. "Of course, there have been talks—but no basis for conclusions."

Dr. Silver was asked about the position the Soviet Union would take in the Palestine controversy. He smiled and said: "I wish I knew. So far, no indications."

The Jewish Agency spokesman said the organization was going into the session with only two requests: for a voteless voice in the debates and for an interim decision permitting more Jewish immigration into Palestine.

The Agency, he went on, is not now making specific recommendations for the future of the Holy Land. However, he and Moshe Shertok, political representative of the Agency, who sat at his left, said the organization would welcome United Nations trusteeship over Palestine if it were effectively enforced and if rights granted to the Jews by the League of Nations were guaranteed.

Representatives of member states of the Arab League met for four hours last night to plan strategy to force inclusion of their demands for the immediate independence of Palestine on the agenda of the special session of the United Nations General Assembly.

Meeting in the thirty-third floor Manhattan hotel suite of Emir Feisal al Saud, Foreign Minister of Saudi Arabia, the conferees ended their deliberations shortly after 8 P. M. Present were representatives of Saudi Arabia, Lebanon, Iraq, Syria and Egypt. The Arab population of Palestine was also represented.

"The time is ripe for a solution, and that solution is an independent Palestine," declared Abdul Rahman Azzam Pasha, Secretary General of the League. "The state of things in Palestine is untenable with Zionist terrorism. There may be trouble from the other side. The Arabs may revolt."

With Emir Feisal and other high Arab nodding agreement, Azzam Pasha declared that Zionism had injected racism and national chauvinism into a world that never had a Jewish problem.

He asserted the Arab world envisaged an independent Palestine, free of British domination, in which Jews and Arabs would hold an equal right of citizenship.

"There would be proportional representation for the Jewish people in Parliament and in other governmental affairs," he said. "Immigration would be left up to the government but there would be no barrier set up by the Arabs, who outnumber the Jews about 2 to 1. The Arab population would approach the question of immigration from a humanitarian point of view. We would feel bound to treat the displaced persons with humanity."

Urges Review of Government

In his prepared statement, Dr. Silver dealt with the United Nations commission of inquiry for Palestine proposed by the British. He suggested that one of its first tasks should be to review Britain's record of administration "and the nature and extent of its dereliction."

"Such an inquiry, we are confident, would lead to the conclusion that had the mandatory power faithfully and firmly carried out its trust, there would be a Jewish state in Palestine today and that country would today be making a great contribution to the progress and development of the entire Middle East," he said.

The committee, Dr. Silver suggested, should visit Palestine for an on-the-spot investigation and then round out its study with visits to displaced persons camps in Europe.

"The inquiry committee cannot and should not consider Palestine in isolation from the needs and aspirations of the Jews who live outside of Palestine," he said. The work of the committee, he added, would continue for months and meanwhile Jewish refugees would "languish in camps and the tension in Palestine will continue to mount."

In a word to the British, Dr. Silver said that as an earnest of its good faith London should set

In this respect Azzam Pasha recalled that persecuted Jews had found haven in Moslem and Arab countries through the years. He insisted conflict entered the scene only with the issue of Zionism in Palestine. He said there were now 1,000,000 Jews in Arab countries.

Opposes "Terrorist" Voice

As spokesman, Azzam Pasha said Arabs did not visualize the setting up of bars in an independent Palestine against property holding by any element of the population.

"If it were just a question of property or the admission of Jews," he insisted, "the Arabs would give the displaced Jews 1,000,000 acres in Arabian countries stretching from the Mediterranean to the Indian Ocean. In this we are prompted by a spirit of humanity, not by a spirit of nationalism."

Asked whether the Arab League objected to having the Jewish Agency for Palestine sit in on United Nations proceedings with-

clared that many of the Jews who died in Europe would be alive now if Britain had not "practically closed Palestine to the Jewish people."

In Palestine, he said, Jews are subject to discrimination in matters of land colonization. This is "in violation of the principles of the United Nations Charter," he charged.

Dr. Silver then presented a bill of particulars of abuses in Palestine. It declared:

"Human rights and fundamental freedoms, which all nations of the United Nations are pledged to respect and promote, are nonexistent. There is no freedom of speech, no freedom of press, no freedom of assembly, no judicial process. All civil liberties have been suspended. The military has undisputed power of life and death over the civilian population."

British officials, Dr. Silver declared, are arresting, imprisoning, deporting and executing Jews without the processes of law.

"A harsh regime provokes the very violence which all people deplore, which the Jewish Agency deplores, which it has time and again deplored," said Dr. Silver. "If the mandatory sincerely desires to end violence in Palestine, it can do so in twenty-four hours by raising its illegal blockade and by permitting the Jews to enter."

Britain's reason for handing the Palestine case to the Assembly, he

out a vote, the League's Secretary General said:

"We are not at all frightened by having the Jewish case presented by its ablest spokesman, but how can the United Nations honestly recognize the Zionist terrorists in Palestine? For that reason, we must oppose such applications."

If defeated in their move to force immediate United Nations consideration on ending the British mandate over Palestine, the Arab spokesmen declared, the five Arab nations in the United Nations will seek representation on the fact-finding commission that the British have asked to be appointed. They would need a two-thirds vote of the General Assembly to get their proposal included.

Azzam Pasha said the Arabs would not object to major power representation on the commission of inquiry.

Others in Group

Emir Feisal, Azzam Pasha and a half dozen other Arabian representatives arrived by air from Cairo in the morning. The others were Ibrahim Al Soliaman and Sheikh Ali Abdullah Ali Reza, Saudi Arabian Financial Minister and counsel to the Embassy respectively, Nasrullah Entizam, Iranian delegate to the United Nations; Emil Ghoury, Henry Catan and Isa Nakhleh of the Arab Higher Committee of Palestine, and Abdel Meneim Bey Mustafa, Egyptian consul in Jerusalem.

Also in attendance at last night's conference was Faris el Khouri, Syrian delegate to the United Nations, who in a special article in the current issue of United Nations World said the Arabs deserved "redress against the unjust, illegal and aggressive disregard of their sovereign rights as expressed by the Balfour Declaration and the act of mandate implementing that Declaration covering Palestine." He added:

"But we cannot admit of a solution to the problem which is predicated, as the Zionists would have it, on ousting from their homes of an Arab population to make room for immigration of homeless peoples from other lands."

aside the White Paper of 1939 and permit immigration of Jews pending a decision by the regular session of the Assembly in September.

"Unless Great Britain takes such action, it is open to the accusation that it is attempting to use the machinery of the United Nations as a maneuver for delay," he said. "We hope that this is not the case. We fear that it is."

Lays Deaths to Britain

Dr. Silver in castigating Britain for her record in Palestine, declared, is to seek "international sanction for a policy which it pursues in violation of the mandate."

"It is a move calculated to destroy the purposes of its trust," he asserted. "It is an act of hostility against the very people whose interests the mandatory power is honor-bound to protect."

During the question period Dr. Silver and Mr. Shertok said the Agency was not asking for an independent Palestine. Such a state would be Arab-controlled, they remarked. Mr. Shertok added that if the United Nations made no decision "and it was a question of averting chaos," the Jewish Agency would present its claims for independence as far "as might be feasible."

Dr. Silver commented that reports that Britain would refuse to accept an unfavorable decision "baffled" him. Later a British spokesman said Britain was "ready to accept any United Nations decision on Palestine" but would not "implement any verdict which it considered unjust."

FATE OF ZIONISM SEEN AS UP TO U. N.

Leaders of Movement Assert That Is Real Issue, Haven for Jews Secondary

By CLIFTON DANIEL

Special to THE NEW YORK TIMES.

CAIRO, Egypt, April 27—The United Nations General Assembly must eventually consider three fundamental and mutually contradictory issues in deciding the future of Palestine:

- (1) Whether Britain, which has administered the country under a League of Nations mandate since 1922, shall be allowed to retain control.
- (2) Whether Zionism's experiment of re-establishing a Jewish homeland in Palestine shall be terminated or allowed to develop.
- (3) Whether the Arabs shall receive their asserted right to an independent and representative government in a land in which they now constitute a majority of the population.

Above the din of bombs, guns and rhetoric, these issues emerge as primary.

There have been many indications that, for reasons of strategy, prestige and commerce, Britain has no intention of surrendering her position in Palestine. There has been little evidence to the contrary.

A British Attitude

A high British official of the Palestine Government recently expressed the British attitude with this understatement: "Somebody must be responsible for this country, and it might as well be us."

In her ambition to remain in charge of Palestine, Britain is certain to be opposed by the Soviet Union and the Arab states. All clues to the Soviet attitude have suggested that the Kremlin will advocate independence for Palestine or a multi-national trusteeship under the auspices of the United Nations.

More than a year ago this correspondent asked a high official of the Near East Division of the State Department whether the United States intended to support British ascendancy in the Middle East. At that time the answer to what seemed to be the key question of international politics in the Middle East was equivocal. Since then the question seems to have been answered by the active entry of the United States into Middle Eastern affairs.

If the present policy remained constant and London considered the Palestine mandate to be vital to its interests, it would appear that the United States would not oppose Britain's retention of the mandate.

Although the Zionists have been making a fuss over British administration, the moderate and majority wing of the movement would probably accede to a continuance of British rule provided large-scale Jewish immigration, settlement and development were resumed.

Silver's View Recalled

(Rabbi Abba Hillel Silver, chairman of the American section of the Jewish Agency for Palestine, asserted on his recent visit to Palestine that the Zionists had never asked that Britain leave but only that she discharge the obligations that Zionists believed the mandate imposed on her.)

Dissident underground groups do not agree, but terrorism would diminish if the energies of the Jewish community could be absorbed in renewed creative effort.

To the minds of many Christian statesmen the Palestine problem appears to be primarily that of disposing of Jewish refugees in Eu-

cont. on next page

TAKES UP PALESTINE PROBLEM

Silver's Group Demands Right to Join Debate

FLUSHING, N. Y., April 28—(UP)—The General Assembly of the United Nations met today in its first emergency session to tackle the toughest problem it yet has faced, the Palestine question.

As Fernand van Langenhove of Belgium, acting chairman, called the delegates of the member nations to order, the Jewish Agency threatened to boycott the session unless it was allowed to join the debate as the voice of Zionism.

The agency's executive committee formally applied to the Assembly for the right to represent the Jews of the world. If the application is rejected, the agency said, its executive will refuse to attend the session.

Two-thirds of the 56 United Nations would have to approve the request. This would set a precedent which many UN countries wanted to avoid, at least during the Palestine meeting.

Silver Is Leader

Chief of the Jewish Agency's American section is Rabbi Abba Hillel Silver of Cleveland.

Peter H. Bergson of the Hebrew Committee of National Liberation, which disputes the Jewish Agency's right to represent Jewry, said that his organization felt "it is its national duty to attend the conference whether it is officially recognized or not to do its utmost in behalf of the Hebrew people of Europe and Palestine." The Hebrew Committee was allotted two observers' seats here, a spokesman for the group said. The Jewish Agency was given 20 seats.

First action on the agency's request was possible late today or tonight, when the Assembly's steering committee probably will hold its first meeting.

Oswaldo Aranha of Brazil, as scheduled, was elected president of the Assembly for this session, suc-

which had delegates and spectators rubbing their hands together for warmth. The building boasts air-conditioning, but has no heating system.

The galleries were packed. The UN secretariat had turned down 20,000 requests for tickets for today's session, a far greater demand than had been made for any other session.

A tension unknown to previous meetings of the United Nations prevailed at this extraordinary session. Unusual security precautions were taken to prevent any outbursts or demonstrations. The passes of all persons entering the building were checked carefully by a guard augmented by more than 200 New York City policemen. All packages were examined, even photographers' camera cases.

Siam Admitted

Delegates took their seats mindful of the Irgun Zvai Leumi organization's declaration in Jerusalem yesterday that its relentless war against the British would continue unabated during this meeting.

RABBI SILVER, man with a mission: Zionism.

PRINCE FAISAL, a good man at a debate or a dance.

Silver Is Leader in

Cont. from p. 36

... and those who are being gathered in Cyprus, on the doorstep of the promised land.

Zionist leaders, however, understand that the real question before the United Nations is the liquidation or limitation of the Zionist movement, a question that is broader than the fate of a few hundred thousand Europeans. They accuse Britain of wishing to liquidate Zionism by retaining the mandate over Palestine, with all provisions for the development of a Jewish national home eliminated.

This is what the entire Jewish community of Palestine and the Zionist movement fear and resist. With nearly 700,000 Jews already in Palestine, the restoration of the Jewish nation and state has proceeded further than at any other time in 2,000 years, and almost no Palestinian Jew is willing to abandon the effort now.

Partition Held Acceptable

One member of the Executive of the Jewish Agency has often said that if a state in a reasonable part of Palestine, that is, partition, were offered to the Zionists they would seize the opportunity immediately. Partition would give them the kernel of a Jewish state and authority for the continued development of a Jewish national home.

Any such act, however, would mean a direct affront to Arab hopes of an independent, undivided Palestine. Ever since the enunciation of the Balfour Declaration of 1917, Palestine has been unique as a country that is being populated and colonized by citizens of other states under broad international auspices.

The Arab states, which are representing the aspiration of Palestinian Arabs in the United Nations, contend that this is contrary to all the established rules of self-determination and democracy. The United Nations must consider whether to follow established rules or continue making an exception of Jews because of their special problem and special sufferings.

There are, of course, Jews as well as Arabs who think that no exception should be made. By the Jewish Agency's estimate, however, they constitute less than half of 1 per cent in Palestine.

V. XX 1 pt. 2

Jewish Agency Lists Demands On U.N. Session

NYHT-APR. 28, 1947
Asks Participation in Debate,
Immigration Curb End,
Inquiry Into British Rule

A six-point statement of demands for conduct of the United Nations inquiry into the Palestine situation was issued yesterday by the Jewish Agency for Palestine.

On the eve of the first special session of the General Assembly, which will open deliberations today at Flushing Meadows Park, Dr. Abba Hillel Silver, chairman of the American section of the Jewish Agency called among other things for an investigation of Great Britain's administration of the Palestine mandate; interim abolition of Jewish immigration restrictions on the Holy Land; United States support for the cause of a Jewish national home in Palestine; and full participation by the Agency in Assembly discussions.

The bill of particulars was presented by Dr. Silver at a press conference yesterday afternoon at the American section's office, 16 East Sixty-sixth Street. The section has been entrusted by the Agency with the task of representing views of the world-wide Zionist organization at the forthcoming Assembly session.

Recognized in Mandate

The Jewish Agency for Palestine is recognized in the League of Nations mandate, by which Britain has ruled Palestine for twenty-five years, as the liaison body between the British government and the Jewish population of Palestine.

Dr. Silver condemned Britain for obstructing immigration of Jews into Palestine, and for their "harsh regime" of military rule, and said:

"If the United Nations is now to inquire into the Palestine question, its inquiry committee should review the mandatory's (Great Britain's) record of its stewardship and ascertain the nature and extent of its dereliction."

He characterized Great Britain as "a trustee who has been faithless in his trust," asking now "that he be freed from his obligations and permitted to carry on as he pleases in the future." To accede to such a request, he added, would be inconsistent with the United Nations charter.

Wants Agency Seated

Dr. Silver said one of the first questions which the Assembly should consider is seating of the agency as the only official representative of the Jewish people under the mandate. The agency, he said, has requested permission to be seated and to speak without a vote. The request may be taken up tomorrow by the special U. N. session.

Apart from representation at large in the Assembly, Dr. Silver urged that delegates of the Agency be included on any committee of inquiry which is set up. If the Arab states and Great Britain herself are represented. Otherwise, he said, none of them should be included.

The inquiry committee, he added, should visit Palestine to obtain a first-hand view of achievements of the Jewish colony there, and should also investigate displaced persons camps in Europe to determine "the needs and aspirations of the Jews who live outside Palestine."

The section chairman said that the committee of inquiry will require months to complete its work, and that immediate relief of tension in Palestine is urgent.

"As an earnest of its good faith," he said, "the mandatory power should proceed, pending this inquiry, to set aside the arbitrary and illegal provisions of the 1939 White Paper (in which Britain established immigration restrictions) and enable Jews to enter Palestine freely and settle there."

Sees Maneuver for Delay

Unless Great Britain takes such action, he added, "it is open to the accusation that it is attempting to use the machinery of the United Nations as a maneuver for delay."

"If the Mandatory sincerely desires to end violence in Palestine," he said, "it can do so in twenty-four hours by raising its illegal blockade and by permitting the Jews to enter."

In concluding his statement, Dr. Silver said a "special responsibility" rests on the United States to take leadership in the matter, and he added:

"With reference of the Palestine question to the United Nations, the Jewish people look to the United States delegation to assume an active role to ensure a speedy and equitable solution in conformity with the position taken by the President, and all previous Presidents from Woodrow Wilson on, and by the Congress of the United States."

Jews Rely on U.S., Silver Says, as UN Turns to Palestine

NEW YORK (P)—The United Nations Assembly, in special session, agreed today on creation of a 14-nation steering committee to resolve the controversial problem raised by the Arab demands for immediate independence of Palestine.

NEW YORK (P)—Dr. Oswaldo Aranha, former foreign minister of Brazil, was elected president of the special Palestine session of the United Nations General Assembly today.

The Brazilian received 45 votes on the first ballot and immediately took the chair. Prince Faisal Al Saud of Sauda Arabia, Andrei A. Gromyko of Russia, Hernan Santa Cruz of Chile, Lester B. Pearson of Canada and Herman G. Eriksson of Sweden each received one vote.

Shortly before the Assembly convened a spokesman said the Jewish Agency felt it "inappropriate to attend" until the delegates of the 55 member-nations had acted on the agency's request for official recognition as a non-voting participant.

The UN previously had set aside 20 seats for representatives of the agency in the observers' section, but these were left vacant.

The Hebrew Committee of National Liberation, which has filed a rival claim for the right to represent the Jews, had "observers" on hand in the Assembly chamber.

Peter Bergson, spokesman for the committee, said his group would remain present whether it was officially recognized or not.

Without the usual formalities, the delegates of the 55 nations plunged immediately into the task of electing officers and setting up committee machinery. The meeting is to decide on an approach for seeking solution of the Palestine problem.

Called into extraordinary session, the Assembly was scheduled to consider a proposal for establishing a Holy Land committee of inquiry.

Positions Outlined

This was the position of the parties directly concerned:

GREAT BRITAIN, which holds a League of Nations mandate over the Holy Land, is ready to accept any decision the United Nations makes on the Palestine question, a spokesman said, but will insist that the world organization enforce all of its own recommendations.

THE ARAB LEAGUE, which is represented by five Arab states in the UN announced after a caucus that it would stand firm on its demands that Britain end her mandate and that Palestine be declared an independent country at this special session.

THE JEWISH AGENCY, official representative of Palestine Jews under terms of the mandate, called upon the United States delegation to take the lead in advancing its demand for a Jewish national home in the Holy Land.

UN Fight

FLUSHING, N. Y., April 28—(UP)—A rabbi with a golden voice and a serious-minded desert prince who likes a rhumba on his nights off may keep United Nations spectators on the edges of their chairs before the week is out.

The hangar-like assembly hall at today's opening of the UN General Assembly's special session was filled with persons who hoped to see dignified Prince Amir Faisal Al Saud, the Arabian leader, and able Rabbi Abba Hillel Silver of Cleveland, veteran Zionist spokesman, argue the Palestine problem—face to face.

The chances of this happening, however, appeared remote because the General Assembly has not agreed to permit the Jewish Agency for Palestine to present its case—but there was nothing to prevent the graying Silver from taking his place as a firm observer.

The two men—Prince Faisal and Rabbi Silver—appeared to be the most dramatic personalities on either side.

Prince Faisal, 41, is the second eldest son of Saudi-Arabia's King Ibn Saud.

Faisal, with a spade-beard and solemn eyes, wears the customary flowing robes of Arabia when he appears as chief delegate on the General Assembly floor but friends says he always switches into British-made tails when he steps out to dance at Manhattan's El Morocco.

Abba Hillel Silver, who has been rabbi of The Temple in Cleveland for 30 years, is also a man who knows how to handle himself in a quarrel.

A heavy man, with a great mane of hair, he is famous for his speaking voice.

A Cleveland friend once remarked:

"Silence is golden, but speech is Silver."

Agency Looks to U. S.

Dr. Abba Hillel Silver of Cleveland, chairman of the Jewish agency's American branch, declared: "The United States has always taken a sympathetic interest in Jewish aspirations in Palestine. The Jewish people everywhere in the world have been appreciative of that interest. At the United Nations, the Jewish people look to the United States delegation to assume an active role to ensure a speedy and equitable solution in conformity with the position taken by the President and Congress."

Outlines Agency's Stand

"We deem this of great importance because a special responsibility rests upon the United States to offer constructive leadership. There can be no question but what the United States does or omits to do in this connection will have a decisive bearing on the outcome."

ceeding Paul Henri Spaak of Belgium, who presided over the meeting here last fall.

Whatever heat the Palestine debate might generate was not yet apparent, either literally or figuratively. The quiet start of the session was matched by the cold

Sham, Dec. 10 assembly, was formally admitted as the 56th member of the world parliament.

Britain, which asked the UN to study the status of the Holy Land mandate, and the other big powers

Turn to Page 4, Column 1

Dr. Silver at the founding of Gen. Zion. Settl. "Bnei Zion"

PALESTINE GROUP BARS ATTENDANCE

Jewish Agency to Go to U. N.
Sessions Only if It Wins
Recognition It Seeks

By CLAYTON KNOWLES

Leaders of the Jewish Agency for Palestine made it a point yesterday not to attend the opening meeting of the General Assembly's special session on Palestine at Flushing Meadow.

The action was the first in a series of tactical maneuvers by major contending factions of Zionists and Arabs, each interested in a quite different fate for Palestine, as the delegates prepared for today's meeting of the general committee. This meeting, which should provide an initial test of strength, will consider what shall be included in the session's agenda and whether there shall be representation without vote.

While some political representatives of the Jewish Agency were in the galleries, the organization issued a statement saying: "The executive committee of the Jewish Agency for Palestine has formally requested to be seated as a delegation in the Assembly. Pending action on this request, the executive committee deems it inappropriate to attend the session."

Silver Not There

There was no sign of Dr. Abba Hillel Silver, chairman of the agency's American section, or of any others of the seven-man committee chosen by the organization to deal with United Nations matters. Spokesmen for the agency emphasized, however, that its leaders' absence should not be construed as a boycott.

Both the Jewish Agency's executive committee and the Arab League, on which five members of the United Nations are represented, met last night to lay out strategy for the showdown. Each group met behind closed doors, the agency in its headquarters, 15 East Sixty-sixth Street, and the Arab League in the Hotel Waldorf-Astoria.

The agency, while interested immediately in advancing its bid for representation, also seeks to limit the session's business to the purpose outlined in the call dealing with Britain's request for the appointment of a commission of inquiry on Palestine. Members of the Arab League have asked that the British mandate be ended and Palestine be declared independent.

Oppose Voteless Representation

The Arabs, on the other hand, seek to prevent representation without vote, but are believed to be ready to demand representation for the Palestine Arab Higher Committee and possibly other groups interested in Arab affairs if the Jewish Agency or any other group receives this privilege.

They have made it plain that their request for immediate independence for Palestine is not a bargaining position. All official statements, channeled through Abdul Rahman Azzam-Pasha, general secretary of the Arab League, have been to that effect. To have this matter included on the agenda, they will have to muster a two-thirds vote of the General Assembly, which acts on general committee recommendations.

Faris el Khoury, Syrian representative, however, expressed a view somewhat out of line with the Arab League's official position. It could conceivably explain the Arabs' request, to which his nation was a party. He declared that he did not oppose a committee of inquiry, as sought by the British, but he felt that it should be properly instructed. He felt that the

Arabs' proposal would provide the basis for a full discussion. "It is not fair play," he said, "to set up a committee and send it off to investigate before we all at least know exactly for what the committee is being established, in what people should be on it, what capacity and with what terms of reference it should operate." The

Arab League has maintained that it would not oppose Zionist representation, but it does not believe the Zionists have the right to be heard under either the rules of procedure or the United Nations' Charter.

Peter Bergson, chairman of the Hebrew Committee of National Liberation, attended the session on a ticket supplied by the United Nations protocol department. "Recognized or not—we're here," he declared.

דניאל פריש וועגן זיינע ארץ-ישראל דינגע איינדרוקען

(א געשפרעך מיט דעם שטערמאן פון נאציאנאלען אדמיניסטראטיווען ציוניסטישען קאונסיל)

פון 5. שווארצמאן

ווען דער רעדאקטאר פון "דאס אידישע פאלק" האט מיך געבעטען זיך צו זעהן מיט דניאל פריש באלד נאך זיין צוריקקום פון ארץ ישראל האב איך אים גענומען דעם "אסימבליסט" מיט צופרידענהייט. דניאל פריש, מיין אלטער לאנדסטאן, איך געדענק איהם נאך ווען ער איז אוועקגעפארען קיין ארץ ישראל צום ערשטען מאל פון רומעניען מיט כמעט 25 יאהר צוריק, א ארעמער, אבער מיטגער חלוק. דאס מאל, איז ער געפארען קיין ארץ ישראל שוין גאר אלס א גרויסער ציוניסטישער, שוין גאר א "ביג שאט" אין די הויכע ציוניסטישע ספערען און ווי אנדערע זאגען, איז ער שוין כמעט אפילו א שני למלך איז מיר דערפאר געווען אינטערעסאנט צו זעהן וואס פאר אן איינדרוק ווען איצטיגער ארץ ישראל באזוך האט אויף איהם געמאכט.

מילא, איך האב געפונען פרישען א באנייטערטען, מלא התלהבות. דאס האט מיך וועגן איבערגעשט. ער איז געווען מלא התלהבות, ווען ער איז געקומען פון ארץ ישראל קיין אמעריקא מיט 25 יאהר צוריק מיט א שווערע סאלארע, מעלכע ער האט אינגאנצען מבטל געווען. וועגען ארץ ישראל טענה'ס ער, איז גאר ניטא וואס צו רעדען. ארץ ישראל איז א גאנץ קאנטורירן און עס איז א גאר ראטיטער ערפאלג און ער פארשטעהט גאר ניט פאר וואס, מאנכע צווייטלעך גאר אין דער באלדיגער גרינדונג פון א אידישער פרויה, "איך זאג איך מיין פריינד, האט פריש מיר אריינגערויבט א סוד אין אויער, אז ניט צו גלויבען אין א באלדיגער אידישער מדינה איז שווערער ווי יא צו גלויבען". פריש רעדט מיט שטאלץ דערפון וואס די "פאמיליע פריש" איז אלץ נאך אקטיוו אין חלוציות אין ארץ ישראל, וויינער א פלימעניק, אליעזר פריש איז אפילו דער מוכתאר פון דער נייטערער קאלאניע וואס איז געגרינדעט געווארען אין נגב און א צווייטער פלימעניק וויינער, מיכאל פריש איז אויך עפעס א גאנצער מאכער אין א קיבוץ. ווי וויינער וואונדערבארע חלוצים, די צרה איז אבער וואס זיי באלאנגען אין דעם "השומר הצעיר". דער מעסער איז אבער מודה, אז די פלימעניקעס האבען אויסגענומען איהם זעהר הארצליך און האבען איהם שטארק צוגעדעקט צו פאר-בלייבען מיט זיי.

דעם גרעסטען סורפרייז וואס איך האב באקומען ביי מיין אינטערוויו מיט דניאל פריש, איז געווען דאס וואס אנשטאט מיר צו דערזעהלען נייטעס פון ארץ ישראל האט ער מיר געהאלטען אין איין דערזעהלען אז אין ארץ ישראל האט ער ערשט איינגעזעהן די וויכטיקייט און די באדייטונג פון דעם אמעריקאנער ציוניזם. אין ארץ ישראל, למשל, האט ער ערשט אויסגעפונען וואס די אידישע מאסען דענקען וועגען א דיר אבא הלל סילחער, א דר. עמנואל ניומאן און אין דער הינזיכט, זאגט פריש, האט ער געהאט א געלעגענהייט צו שטודירען די מאסען פאסיבאלאגיע פון א ישוב, וועלכער לעבט אין דעם צווייטער-באוואוסטן פון יארש און האפנונג, פון א גאנצער חלום און צווייטער.

איך זעהען זיך גאר ניט מודה צו זיין אז איך בין גליקליך וואס איך האב זוכה געווען צו זיין אין ארץ ישראל גלייכצייטיג מיט דר. אבא הלל סילחער, ערשט אין ארץ ישראל דורך די באציהונג פון די אידישע מאסען צו דר. סילחער, האב איך באקומען אן השגה וואס די דאזיגע פערזענליכקייט מיינט פאר אונז אין דער איצטיגער שעה. אזא נאציאנאלע באנייטערונג און פארעהרונג צו א ציוניסטישער פערזענליכקייט האב איך אין מיין לעבען נאך ניט געזעהן. איך וואלט שווערען, אז אין ירושלים און אין תל-אביב דארט וואו איך האב איהם פערזענליך געזעהן האבען די אידען, בעת זיין אנוועזענהייט דורכגעלעבט הויכע נייטטיגע מאמענטען. מענער, פרויען און קינדער פלעגען איהם גאנצליש אין די גאסען בלויז אויף איהם א קוק צו געבען און איהם צו בענטשען שטילער הייט. זאגט וואס איהר ווילט, באמערקט פריש, אט אזוי פלעגען אנטשטעהען ביי אידען משיחישע באוועגונגען. נעמער מיינט וואס א געוויסע צייטונג האט געמאכט דערפון חזק און האט באשריבען די "סילחער היסטעריע" אין א נאטיץ "סילבר המשיח בעניני ובעניני חסידות" — די אידישע מאסען האבען דערויף אנדערש רעאגירט.

איך וועל קיינמאל ניט פארגעסען, דערזעהלט פריש, יענעם דערהויבענדישן מאמענט ווען דר. סילחער איז ערשינען אין א טעאטער אויפפירונג אין תל-אביב, פון דער "הבמה". דער גאנצער עולם האט זיך אויפגעשטעלט און איז אויס-געבראכען אין א מינוטען לאנגער שטורמישער אקציע. טויזענטער ציוניסטן האבען איהם צוגעוויכעלט און אין די אויגען פון סילחער הונדערטער האבען זיך

באזייען טרערען פון פרייד און האפנונג. זאלען פסיכאלאגען און זעלען-פארשער שטודירען די דאזיגע ערשיינונג און זי ערקלערען ווי זיי ווילען. איך זעה דערין דעם גרויסען פאליטישען פאקט אז ארץ ישראל באטראכט איצט דעם אמעריקאנער ציוניזם אלס זייער איינציגע האפנונג פאר דער צוקונפט.

נאך דעם טעאטער האבען מיר געהאט א שווערען דושאב דורכצופירען דר. סילחער דורך דעם "קראוד" וואס איז געשטאנען אויף דער גאס און געווארט אויף איהם. מיר האבען איהם געדארפט ברענגען אין הויז פון חבר מירענבורג, וואו עס איז געווען אראנזשירט א "פארטי" פאר די אמעריקאנער דעלעגאטען. ווי עס איז האבען מיר מאנעווערירט אויסצומיידען די מאסע, אין מיין זכרון איז נאך מער פארבליבען א חאט וואס אן אלטער רוסישער ציוניסט האט מיר געזאגט ביי יענעם שפאציר: "עס וואס עהנליכעס האב איך געזעהן און דורכגע-לעבט, ווען הערצל איז געקומען אין ווילנע, וואו ער האט פארבראכט א פאר-שעה".

די וועלכע האבען זוכה געווען צו זיין אויף דער "פארטי" אין מירענבורג'ס הויז וועלען שוין יענעם אקגענד קיינמאל ניט פארגעסען, וויל אזעלכע מאמענטען לעבט מען דורך גאר זעהר זעלען. מען האט דארט געזאגט א הארא וואו סילחער איז געווען דער הויפט-טענענער. ווי אזוי זאל איך איך שילדערען די דאזיגע הארא מיט דר. סילחער בראש? איך האב דערפאר קיין ווערטער ניט.

ניט קוקענדיג אויף זיין התלהבות פאר דר. סילחער און זיין גרויסע ראלע האט אבער דניאל פריש שטארקע טענות צו איהם. ער האט שטארק פאר-איבעל אויף סילחער'ן וואס ער האט צוליב א פשרה צוגעשטימט צו א רעזא-לוציע וועלכע ער, פריש, האלט פאר אונגעווענליך און געגען דעם גייסט פון דער רעזאלוציע וואס איז אנגענומען געווארען אויף דעם ציוניסטישען קאנגרעס אין באזעל. די מעשה דערפון איז אזוי:

אויף די ווייזונגען פון דער אידישער אקטיוו איז נאך לאנגע דעבאטען אים גענומען געווארען א באשלוס אז די ציוניסטישע דעלעגאציע וועלכע וועט אויס-טרעטען פאר די יונייטעד ניישאנס כדי צוצושטעלען די אידישע פאדערונגען, זאל די אידישע פאדערונג זיין שטרענג לויט דעם באשלוס פון דעם ציוניסטישען קאנגרעס אין באזעל.

דא איז אבער אויסגעבראכען א מחלוקת פון דעם צד שכנגד, פון די וועל-כע האלטען אז דער באשלוס פון באזעל איז ניט אזוי הייליג און אז מען זאל אויך קענען אויפטרעטען מיט אנדערע פארשלאגען. ניט דוקא ווי עס וויל די באזעלער רע-זאלוציע, נאך א לאנגען קאמף איז מען געקומען צו א פשרה: דער אפיציעלער רעפארטער וועלכער וועט ריידען אין דעם נאמען פון דער אידישער אקטיוו וועט זיך האלטען שטרענג ביי דער באזעלער רעזאלוציע.

אויב אבער אן אנדער מיטגליד פון דער דעלעגאציע וועט וועלען מאכען אן אנדער פארשלאג קען ער דאס טאן אבער בלויז אין זיין אייגענעם נאמען, דר. סילחער האט מסכים געווען צו דער דאזיגער פשרה.

טענה'ס דניאל פריש אז דאס מיינט די פולשטענדיגע אפשוואכונג פון דער קלארער פאדערונג אין דער באזעלער רעזאלוציע, די קאמיטע פון די יונייטעד ניישאנס וועט דאן האבען די ברירה אויסצוקלייבען וועלכען פארשלאג זי וויל דעם אפיציעלען אדער דעם פרייהאטען, און ווער קען וויסען, וואס פון אזא צושטאנד קען אמאל ארויסקומען? א קשיה אויף א מעשה. אמאל קען דערפון גאר ארויס-קומען א זאך וואס איז שטארק עהנליך צו דעם מאריסאן פלאן.

איך פארשטעה זעהר גוט די לאגע פון דר. סילחער, טענה'ס דניאל פריש, מיר וויינען א קאאליציע, מען מוז זיך רעכענען מיט די שטאנדפונקטען פון יעדער גרופע און מען מוז געפינען א מיטל-וועג, אבער מיין טענה איז, אז קאאליציע מיינט ניט אויפצוגעבען אדער אפצושטאכען דעם פרינציפ. שילח'ן אבער האט פריש מודה געווען, אז ער פארלאזט זיך אויף דר. סילחער'ס שכל הישר, אויף זיין טאקט און אנפיהרונג, און אז ער האט אויך א צוטרוי צו דער ציוניסטישער דעלעגאציע וואס וועט אויפטרעטען פאר די יונייטעד ניישאנס.

צום סוף האט דן פריש דערזעהלט פון דעם טיפען צוטרוי וואס ברייטע שיכטען פון ישוב אין ארץ ישראל האבען צו דר. עמנואל ניומאן אלס דעם וויכטיגסטען באראטער און וועגווייזער פון אמעריקאנער ציוניזם. מעלע פאר-טרעטער פון ישוב האבען איהם געזעהן ביי דער ארבייט אין באזעל און אין לאנדא און האבען ארויסגעטראגען זעהר א הויכען מיינונג פון זיין שטאטאסמ'ע נישער פעריגקייט. "איך האלט עס משום פאר א גליק וואס גראד אין דעם איצטיגען מאמענט וואבען מיר א סילחער-ניומאן טיעם", ווען איך האב דערקלערט אונזערע פריינד אין ארץ ישראל אז איך באטראכט דר. עמנואל ניומאן אלס דעם קומענדיגן מאן אין דעם אמעריקאנער ציוניזם, האבען זיי עס אויפגענומען אלס א דערפארזעהנדיג ידיעה, האט פריש פארענדיגט זיין אינטערעסאנטען און לעבאפטען געשפרעך מיט מיר.

V. XXI pt. 2

המשקה ההקלאי

מן התוכן:

עם יסוד
המושבה „בני-ציון“

כפר „בני-ציון“ ה. ורמון

בדוים חורע ישראל י. עובדי

נמע למועצת החקלאות הפרטית
ח. קיזלשטין

החקלאות הפרטית כתנועה
ח. שרפר

קיצוץ המקור א. תאופים

שחת ברפתים בעונה זו ח. שור

הבמחת השחת בעונה הקרובה
א. קרמפר וא. ריים

גידול עגבניות ואגוזי-אדמה
א. זלינגר

„הידרופוניקס“ א. לבני

חדור להדריס

הכניעה הקמחית במעמי ההדר
דיר י. פראלן

משוט בפרדסים י. המאירי

בעולם הפרדסנות י. אבי דבורה

גידול האננס למעשה
אקסלרוד

חדור לנוער
ולחינוך החקלאי

החקלאות בבתי-הספר
אגרי י. כהן

הגיגת-היסוד של כפר „בני-ציון“

האורחים הנכבדים בדרכם אל הנקודה

מימין לשמאל: דיר פרדר (מנהל „רסקו“); דיר אבא הלל נילבר (נשיא ההסתדרות הציונית בארצה); מר י. ברסשניידר (היוזם של כפר „בני-ציון“); מר לבגון (מזכיר ההסתדרות הציונית הכלליים בארץ-ישראל)

ԵԼԵԼԵ
 ԿԿԿԼԵԵ ԿԿ ԿԼԿԵ ԽԵԿԵԼԵ
 Կ «ԵԵԼ - ԶԵԼԻ»

ՀԱՅԱԵՐԱՆ ԴՅԱԼԺԱԿ
ԵԼԵԼԱՅԻ ԲՆԵՇԵԼԱՅԻ

ל"ה-ה'תשנ"ה

004011 100000
0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000

ע. "על-הכלל."

FILED 04/15/00

צללעו עטענעו מיטן מיטן וואס
 צאלט, עס זאלט, עס זאלט

"C.L. 8.11."

UCLC.0 NU

אלהי אלהינו!
 אלהי אלהינו!
 אלהי אלהינו!
 אלהי אלהינו!
 אלהי אלהינו!

NOLN NELNG
 NOLN NEL NGU
 NOLN NEL NLDL!
 NOLN NEL NCN
 NOLN NEDG

NELS LARSEN
 NELS LAURUMMI
 NELS LAURILA
 NELS LILJAN
 NELS GLADSTEN — BR

[illegible][illegible]

WILL DEN ISLAMISM

“שלל-שלל..”

ՀԵՐԱՆՈՒՄ ԵՄԵԼԻ
ԵՐԵՎԱՆ ԳԶՆԱԿԱՆ

ՄԱՅԵԱՍ ԵՒԼՅՈՒՆԻ ԵՄԵՐՈՍ
ԵՒ ՆԱԽԱՐԱՐԱՆԻ ԿԱՐԵՆԻ
ԵՄԵՐՈՍ

C G L C O L U G A L U
 L U A U U C L L C L U U U A U

□□□□□□□□

ឧបបេស

ՆՈՒՆ ԵՐԵՎԱՆ
ԵՆԼԻՄԵՆԻ
ԿՈՄԻՏԵ ԱԶԵՐԻ ԱՇԽԱՏԱՆԻ

טלח מלח (אחל)

4. "Criticisms."

המשק החקלאי

העורך:
י. ה. שפסלוביץ

המנהל:

תליאביב, רח' לילינבלום 31, מל. 5629

כרך ח', חוברת 7/1

תליאביב, ניסן תש"ז / אפריל 1947

פסח

אתה מוצא שלש שמחות כתוב בחג; (חג הסוכות). אבל בפסח אין אתה מוצא שכתוב בו אפילו שמחה אחת למה? שבפסח התבואה נדונית ואין אדם יודע אם עושה השנה תבואה ואם אינה עושה.

(ילק"ש)

ה. ורטון

כפר, בני-ציון

חגיגת היסוד של כפר "בני-ציון" שהתקיימה בשרון ביום 20 במרץ הפכה להפגנה חשובה לענין החקלאות העברית הפרטית.

דבר זה הופגן כבר ע"י רשימת הנואמים. בשם ההסתדרות הציונית בארצות הברית ובשם של כמה וכמה אורחים חשובים מאמריקה נאם הרב אבא הלל סילבר, מטעם המחלקה להתישבות של הסוכנות היהודית נאם מר יצחק גרינבוים, שזה עתה קיבל לידיו יחד עם מר אל. קפלן את הנהלת המחלקה הזאת, וד"ר פינר, מנהל המדור להתישבות פרטית. בשם הקרן הקיימת וקרן היסוד נאמו ה"ה זיכוביטקי והפטמן, בשם הסתדרות הציונים הכלליים עו"ד סרלין, ובשם "רסקו" — ד"ר פורר, מר ק. שץ — מטעם מועצת החקלאות הפרטית, בשם ארגון הכפרים השותפים — מר איגל ומטעם המתיישבים — מר י. ברטשניור, שמות אלה מוכיחים כי הציונות העולית מית, מוסדות וישוב וחוגי האזרחים בארץ מיחסים לייסוד הכפר הזה חשיבות מיוחדת.

במקום אחר בחוברת זו הגנו מביאים קטעים מתוך הנואמים וכן את תוכנם של כמה מברקים מעבר-לים. הקורא מברקיני אלה נוכח כי הציונות העולמית איננה מחשיבה רק את הקמת הכפר החדש, אלא חלקה רב במאורע זה, ונרגש פנימי חזק ציוני-העולם מעבר לארץ קיאנוס לוקחים חלק בלידת הכפר הזה. ויתר-על-כן השתתפותם מתבטאה בחמיכתם המעשית בהקמת הכפר החדש.

*

משום-מה טוב נשיא ההסתדרות הציונית בארצות הברית את העיר ביום האחרון של שהותו הקצרה ומלאת ישיבות והתייעצויות חשובות בארץ והשתתף בעלייתן של 40 משפחות על גבעות-רעננה? משום-מה הכניס מספר "בני-ציון" את הכפר החדש תחת כנפיו? ומהחשיבות המיוחדת של הקמת כפר "בני-ציון"?

כל הנואמים חזרו והדגישו: זו ראשית מחודשת של עליית אברים אינדיבידואליים על הקרקע, לאחר הפסקה בת עשר שנים משך עשר השנים האלה התפתח וגדל מאד-מאד מפעל ההתישבות העברית, עליאף כל הפרעות, לעומת זאת הרי הסקטור הפרטי התפתח רק במובן ייצובן

ומילוטן של עמדותיו הקודמות ותוספת משק-חכירה, ורק הודות לכך עלה בידו הסקטור הזה לשמור על חלקו בחקלאות העברית המעורבת (40%). אולם עליית נקודה חדשה של חקלאים אינדיבידואליים לא היתה משך הל העשור שחלף, עליכן, כפר "בני-ציון" הוא סמל ההתחלה המחודשת.

אין ברצוננו — ואף לא בדעתנו — לעייל את הנקודה השכינה "בצרה" שלא מזמן עלתה על הקרקע ושהפגינה את קרבתה לכפר "בני-ציון" ע"י עזחתה בשעת העליה, וכן לא נרצה להפחית מאומה מערכה של הנקודה-האחת "רגבה". גם שתים אלה שייכות למפעל ההתישבות של החקלאים הפרטיים וייסודן חל כמה חדשים לפני הקמת כפר "בני-ציון". אולם מנקודת-מבט יותר מקיפה מוכר-חם לומר כי התחלה מחודשת של ההתישבות האינדיבידואלית על-יסוד מדיניות התישבותית חדשה הוא כפר בני-ציון, כאשר "בצרה" ו"רגבה" קיבלו קרקעות ותקציבי התישבות במסגרת מפעל הסוכנות למען החיילים המשוחררים. מכיון שצעירים עקשנים אלה לא אבו לשנות את החלטתם להצטרף אל ההתישבות הפרטית, הרי נוספה לסקטור הפרטי עליה חדשה ומבורכת באמצעות תקציבי ההתישבות שנועד לחיילים משוחררים.

לא כן בכפר בני-ציון. אמנם אף בין 40 מתישבי הראשונים המחצית הם חיילים משוחררים וגם הם נהנים מתקציב הסוכנות לחיילים משוחררים. אך שאר 20 המת-ישיבים — ואף אלה שעוד יעברו בעתיד לנקודה החדשה — הגם חקלאים שסוף-סוף הצליחה עלייתם בעזרת תקציבי התישבות מלא, לאחר שנפרצו כמה וכמה עקרונות ישנים נושנים שבהם נהנה הסוכנות במימון ההתישבות. עקרונות אלה הם שמנעו משך עשור שנים את התישבותם של חקלאים אינדיבידואליים. הגנו מקוים כי כפר בני-ציון הגהו בבחינת תקדים לשוויון-זכויותיו של החקלאי האינדיבידואלי עם החקלאי הקולקטיבי בדרישתם לתמיכה ע"י תקציב ההתישבות. הופעתו של נשיא ההסתדרות הציונית של ארצות-הברית בחגיגת-היסוד של כפר "בני-ציון" סי-רשה שבדעתו לעמוד על מילוי העקרון הזה. מר יצחק גרינבוים אמר בנאומו רבי-הרושם כי הוא רואה את תפקידו בתנהלת המחלקה להתישבות לעשות למען המשך מפעל ההתישבות הפרטית שנפסק תקופה כה ארוכה. גם דברי ד"ר פינר היו מכוננים לאותה המטרה, כי הרי כמנהל המדור להתישבות פרטית לא הועמדו לרשותו בעשור שחלף אמצעים מספיקים כדי להגשים התישבות חדשה, וכן לא היו בידיו אפילו אמצעים שאפשרו פיתוח הקיים.

*

מה הסיבה לכך שדרושה מלחמה-שערה כדי להשיג שוויון-זכויות לחקלאי האינדיבידואלי ולחקלאי הקולקטיבי? ק. ש. שץ נגע בשאלה זו בדברו על הויכוח האירואילוני

מבט מנבעת "בני-ציון"

(over)

ד"ר אבא הלל סידבר מביא את ברכתו:

שהתנהל — ועדיין מתנהל — בשטח זה, ש. זיכוביסקי נזע באותה הבעיה באמרו למתישבי כפר „בניציון“: „אין לתחם בתחומים צרים את המושבים „חלוצ“ ו„כיבוש עבודה“. הזמן, המקום והתנאים קובעים מי הוא חלוצ. אדם שאינו עוד צעיר ביותר, המתישב בחקלאי אינדיבידואלי בשרון כדי לעבד במורידיו את הקרקע, הרי הוא בעל-חלוציות כמו צעיר המתישב במשק קיבוצי בנגב. מתוך שיקול-דעת זה הקצתה הקה"ק למתישבי כפר „בניציון“ לא רק קרקע אלא אף חלק מתקציב-ההתישבות“.

עלינו לציין בצער כי הגדרה מורחבת זאת של המושג „חלוציות“ לא חלה במוסדות-הישוב במוקדם ביותר ואף לא חדרה במהירות מיוחדת להכרתם. ובעטיו של חוסר-ההכרה הזה לא צויידו החקלאים האינדיבידואליים במידה מספקת בכספי-ההתישבות, על אף העובדה שבשום מקום בעולם אין התישבות חדשה בלי עזרה ממלכתית (מתן הקרקע ואשראי). ומה הסיבה להעדר ההכרה הזאת, על-אף כוח-חיוניותו של החקלאי האינדיבידואלי בארץ וצליאף העובדה שהדרישה למכסת-הקרקע ולהון-השקעה פחתה בהרבה הודות למועמדותם של חקלאים-חוכרים שהצליחו יפה במשקם החקור? כנראה שהסיבה היחידה היא חברתית: יש וחושבים את צורת ההתישבות הקולקטיבית לגזוניה כרבת-ערך יותר מבחינה חברתית כאשר צורת-ההתישבות ואורח-החיים האינדיבידואליים.

משום-כך הויכוח הוא גם אידיאולוגי, ובוויכוח זה נותן הסקטור הפרטי את חייו ואת נימוקיו על כפות-המאזניים. אלא שיש לציין כי ויכוח זה היה יכול להימשך עוד עשור-שנים מבלי להביא לידי הצלחה איוו שהיא, אלמלא גיקשה ומצאה מועצת החקלאות הפרטית קשר ישר עם אותם הכוחות שיש ברצונם לעמוד לימינו בענין זה, ואשר הם עצמם נותנים אמונם בצורת החיים והכלכלה האינדיבידואליים: כלומר, הציונות האזרחית בארץ ובי-יולם. זכורים לי עדיין יפה צעדי-הגישוש הראשונים בש-פח זה, שנעשו לפני זמן לא רב: ישבנו במסעדה קטנה בתל-אביב, בה סועדים חקלאים רבים הנמצאים בעיר; ישב בתוכנו המזכיר הראשון של המור-צפה, י. קרפמן, שהוא כיום המזכיר הכללי של הסתדרות הציונים הכלליים בארצות-הברית. הוא השתתף בכירור התכנית לכפר-החוכרים הראשון, וכיום הוא שולח לכפר הזה שקם לעינינו ברכות — ויותר מזה! אז דובר כל כך ששץ יסע לקונגרס כדי להסביר לציוני-חוץ דברים שאינם ידועים להם כלל. אז אמר ברטשנידר, היוזם העיקרי של כפר „בניציון“ כי הכפר החדש צריך להיבנות תוך שנה. משום-כך הרי יום הקמת הכפר הזה הוא יום-שמחה ושיבוע-רצון למועצת החקלאות הפרטית. גם באיכות הארגונים האחרים הבינו ביום הזה כי דרך זו של ריכוז כוחות למען עניינו, היא הדרך הנכונה.

*

נדגיש-נא עוד דבר אחד הנותן להקמת כפר „בניציון“ חשיבות-משנה: כבר מוזמן הבינונו כי רק אז יש אפשרות קיום למשק חקלאי אינדיבידואלי בעל מכסת-קרקע מצומצמת והשקעה קטנה, ביחס, (כלומר: למשק הבנוי על עבודתו העצמית של האכר) — כאשר הוא משתתף במידה רבה בקואופרציה, עד כדי הנהלה קואופרטיבית של ענפי-משק שונים. התפתחות זאת התבלטה בחקלאות הפרטית בשנים האחרונות. כפר „בניציון“ ינהג לפי קו זה כבר מראשיתו. במסגרת הקולקטיב הרי הקואופרציה היא דבר מובן מאליו וזה הוא אחד היתרונות הגדולים של הקולקטיב.

*

לבסוף גם מלה לאנשי כפר „בניציון“: 40 החברים שזו בעצם עלייתם על הקרקע נעלמו קצת בתוך המוני-האזרחים ועוצמת-המאורע, וכך קרה אותם גם בדברינו הנוכחיים: אך היו סמוכים ובטוחים, כי מחשבותינו אינן בתוונות רק למאורע אלא גם לכם, לכל אחד באופן אישי, דברכתנו לכם היא: עלו והצליחו! יהי רצון וכל משק דמשק יפרח וישגשג, יהי מפעלכם מקורי-כח ועזו לחקל-אות האינדיבידואלית, ל„בניציון“ החדשים ומקור-עדוד ל„בניציון“ הישנים מעבר-לים.

הנה עיני צופות אל השרון הפורח ועל העבודה אשר עשיתם.

אני עווב את הארץ מעודד ומלא בטחון לעתידה.

„הנני מביא לכם את ברכות הסתדרות הציונים הכלליים בארצות הברית ומסדר „בניציון“, אשר העמידו לרשות הקרן הקיימת את הכספים לרכישת קרקע זו. הציונות האמריקנית עוקבת בענין רב אחרי עבודתכם.“

מתגנדינו טוענים כי אין עמיתגרים יכול ליהפן לעם-אכרים, אך אנו מוכיחים בעליל כי אין ממש בטענ-תם. גם מארצות-הברית בוא יבואו חלוצים וימשיכו אה-מפעל-התקומה שכם לשכם אתכם. בראשונה יבואו מע-טיב, אך מספרם ירב וילך.

יצחק גרינבוים :

"הגני שמח כי ניתנה לי אפשרות לקחת חלק בחידוש ההתישבות הפרטית, לאחר שנפסקה משך עשור־שנים, ואעשה כל האפשר לעידוד ההתישבות של סקטור זה.

החוכרים שהגם מהווים כאן, בכפר "בני־ציון", חלק מה רב של המתיישבים, הם חומר אנושי רב־ערך ומתאים במיוחד להתישבות החדשה של הסקטור הפרטי."

ברכות ידידים מקרוב ומרחוק

לחגיגת העליה על הקרקע של כפר בני ציון כל חברינו בארצות הברית מברכים ומביעים רגשי אחוה והשתתפות במפעל הגדול. אנו שמחים להבטיח עזרה מלאה ותמידיה. יאה הרצון ותגברו מאמצכם ומפעלכם יעלה וישגשג כמו־בה לדוגמא ולתפארת הישוב וחבריהם החדשים כאן. א. א. רדלחיים, נשיא בני ציון

לבנו אתכם בחגיגת העליה על הקרקע של כפר בני־ציון. ד"ר סילבר ימסור ברכי־תנו למפעל ציוני כללי גדול וחזק. תקותנו שתקימו בארצנו כפר לדוגמא ותפארת לציונות הכללית. אחולינו הלבביים לשגשוג והצלחה במאמץ המבורך. ד-ר ישראל גולדשמיין

אחולים לבביים ליסוד המושבה הראשונה של חקלאי המעמד הבינוני של הציונים הכלליים על שם בני־ציון. אנו תקווה שזו תהיה התחלה להתישבות רחבה של הציונים הכלליים. הנשיא שלנו ד"ר סילבר יבטא את רגשי כל החברים שלנו בהשתתפותו בחגיגה שלכם.

החסתדרות הציונית בארצות־הברית

ד-ר ד. פינר :

"אני מאחל למתישבי כפר "בני־ציון" שהתפתחות הכפר תהא מתאימה להתחלה המוצלחת. לרבים מכם, המתישבים כאן על הקרקע, נסיון חקלאי רבי־שנים. הקרקע הנמסרת לידכם טובה היא. כבר עובדת הבאר ומפיקה מים בשפע, 300 מטרים מעוקבים לשעה. תקותי היא כי כבר בשנה הבאה תשלחו את משלוח־הפרחים הראשון לאירופה. מכאן, מתחיל מי רעננה, ועד לאבן־הזדה פנוי השטח והוא מתאים במיוחד לחקלאות הפרטית. שהתישבותה תחלה עתה מחדש עם עלייתם של "בצרה", "רגבה" ו"בני ציון".

ד"ר ה. פרידל:

"מתישבי כפר בניציון" הם חלוצים אמיתיים העולים על קרקע המולדת להחיותה ולחדשה. צורת התישבות זו יכולה לשמש דוגמא ומשיכה ליהודי הארצות האנגלו-סבסיות, שדרך זו יוכלו להתישב בארץ וליהפך לחקלאים. אמנם הננו זקוקים לכספים, אך ביהרשאה הננו עורגים לזרם מתישבים חקלאיים, ביחוד מארה"ב ומהממלכה הבריטית".

ק. ש. שין:

"אתם שם בחוף לארץ לא ידעתם כי בארץ ישראל ישנו מספר גדול של חוכרים, שעתה חלק קטן מהם מצא את ההזדמנות הראשונה לעלות על קרקע עצמית. המושגים "מעמד בינוני" ו"התישבות פרטית" — שניהם אבד עליהם כלם. הבנו נאבקים על צורה חדשה, וגם ייתורנו לגבי צורות התישבות אחרות הוא ייתור איריאולוגי. כאן בשדון הנכם רואים מה העלו מאמצינו לאחר 20 שנות עמל כפר "בניציון" הנהו שם נאה וסמלי לאכרים העולים על הקרקע כמתישבים אינדיבידואלים המחייבים את הקואופרציה".

מתוך שאר הנאומים...

ש. זוכוביצקי:

"הקרן הקיימת מוכנה למסור קרקע לכל אדם שיעבד חלקי אדמתו במיידיו. אין להגדיר את המושג חלוציות הגדרה צרה. כיום חיות בשרון 30 אלף נפשות והנני משונע כי מחר יוכלו להיטצא כאן 60 אלף".

ק. איגל:

"בשם ארגון הכפרים השיתופיים הנני מברך בלב ביות מיוחדת את כפר "בניציון" ואת יוזמת הכפר הזה — את מועצת החקלאות הפרטית. הנני מקוה כי במהרה בימינו נתאחד ונשאף כחות מאוחדים לפיתוח מפעיל התישבות שלנו".

מר אוסטרובסקי: (נשיא המועצה המקומית ברעננה) "לנו יוצאי ארצות הברית, מייסדי ותושבי רעננה משמש יום יסוד הישוב "בניציון" שמחה מיוחדת. אנו מצרפים אתכם בברכה ובשמחה רבה לשרשרת הישובים בשרון, ונעמיד לרשותכם את נסיונו בעבודה החקלאית משך עשרות שנים".

י. ברטשנידר:

"הנני מודה בשם מתישבי כפר "בניציון" לכל אלה שכיבדונו בנוכחותם בחגיגת יסוד כפרנו. ביחוד נתונה תודתנו למסדר "בניציון" בארה"ב, שעשה כבר רבות לבני ארצנו, ועתה הוא סיע לנו בהקמת כפרנו. מי יתן ויקיים בנו: "וישבתם בטח ואין מחירד"..."

